

Jarosław Kisiel
Krzysztof Kisiel

LEKSYKON TRENERÓW LEKKIEJ ATLETYKI OLIMPIJSKIEJ REPREZENTACJI POLSKI – PARYŻ 2024

ATHLETIC TRAINERS IN THE POLISH OLYMPIC TEAM IN THE PARIS – 2024

Jarosław Kisiel, Krzysztof Kisiel

LEKSYKON TRENERÓW
LEKKIEJ ATLETYKI
OLIMPIJSKIEJ
REPREZENTACJI
POLSKI – PARYŻ 2024

ATHLETIC TRAINERS IN THE POLISH OLYMPIC
TEAM IN THE PARIS – 2024

Komisja Historyczna Polskiego Związku Lekkiej Atletyki

Kalisz 2024

Recenzent

prof. dr hab. Stanisław Zaborniak

Konsultanci

prof. dr hab. Hubert Makaruk
dr Andrzej Lasocki
mgr Włodzimierz Kotliński

Zespół redakcyjny

dr Andrzej Lasocki
dr Jarosław Kisiel

Korektor

Natalia Krawczyk

Redakcja techniczna

Bogumiła Chojnacka
Aleksandra Sobczak

Projekt okładki

Bogumiła Chojnacka
przy użyciu Ai

ISBN 978-83-964535-2-5

Kalisz 2024

© Wydawnictwo: JDK Publishing Jarosław Kisiel

Druk i oprawa:
ZUP DANGRAF s.c. Kalisz

SPIS TREŚCI

WSTĘP	5
XXXIII LETNIE IGRZYSKA OLIMPIJSKIE PARYŻ – 2024.....	7
CHYLIŃSKI ANDRZEJ	13
FIODOROW JOANNA	29
FLETCHER BENJAMIN	43
JAKELIĆ IVICA	51
JUSTYŃSKI MIKOŁAJ	65
KĘCKI KRZYSZTOF.....	75
KOSTRZEBA JACEK	89
KRÓL ZBIGNIEW	107
KRUPA IWONA	125
LASSOTA LESŁAW	139
LEWANDOWSKI JACEK	153
MATUSIŃSKI ALEKSANDER LEON.....	167
NAZARKIEWICZ ROBERT	183
OLSZEWSKI HENRYK.....	195
OLSZEWSKI RADOSŁAW	213
ROŻEJ MAREK.....	223
RZEPKA MAREK	239
SKRZYSZOWSKI JAROSŁAW	253
SZCZEPAŃSKI MARCIN MICHAŁ.....	265
WĘGLARSKI KRZYSZTOF.....	279
WOJNA CEZARY	295
WOSIEK JACEK.....	313
ZIÓŁKOWSKI SZYMON.....	327

WSTĘP

Na zadanie pytanie kto jest trenerem danej zawodniczki czy zawodnika często nie umiemy znaleźć odpowiedzi. W przestrzeni publicznej więcej się mówi o sukcesach sportowców niż o osobach, które są twórcami tych sukcesów. Są oni często osobami incognito.

Należy zdać sobie sprawę, że trener jest kluczową postacią na przestrzeni całej sportowej kariery zawodnika. Bywa że jest też często nazywany szkoleniowcem, gdyż odpowiada za nauczanie i rozwój konkretnych umiejętności swojego podopiecznego¹.

Trener zajmuje się planowaniem, opracowywaniem, realizowaniem oraz ewaluacją projektów szkoleniowych dostosowanych do umiejętności i poziomu sportowego zawodnika. Żaden trener nie jest magikiem ani cudotwórcą, który za pomocą magicznej różdżki zapewni mu mistrzowski poziom. Aby to osiągnąć muszą się zgrać dwa czynniki: sportowiec musi się w pełni zaangażować w proces szkoleniowy, trener natomiast musi się w pracy wykazać fachowością i dokładnością znajomości procesów fizycznych, fizjologicznych i psychicznych zachodzących w organizmie szkolonego sportowca wywołanych odpowiednio dobranymi bodźcami treningowymi.

Doświadczony trener przygotowuje wieloletni plan szkoleniowy, którego realizacja doprowadzi jego podopiecznego do odniesienia wielu sukcesów sportowych a których uwieńczeniem będzie start na Igrzyskach Olimpijskich i zdobycie złotego medalu i tytułu mistrzowskiego.

Sukces ten osiąga bardzo wąska grupa sportowców, która w tym momencie staje się bardzo rozpoznawalna w przestrzeni publicznej. Jego twórca, czyli trener generalnie zostaje zapomniany i znajduje się w cieniu sukcesu swojego podopiecznego. Na taką sytuację w ostatnim okresie czasowym mają media, które rzadko przekazują informacje o szkoleniowcach a gloryfikują tylko gwiazdy sportowe.

Z dużej ilości szkoleniowców zajmujących się lekką atletyką, tylko bardzo niewielka ich grupa doprowadziła do startu swojego podopiecznego na Igrzyskach Olimpijskich i miała przyjemność wraz nim w nich uczestniczyć, często ta garstka jest mało znana.

Przybliżenia ich sylwetek podjęli się Jarosław Kisiel i Krzysztof Kisiel znający doskonale środowisko lekkoatletyczne a także autorzy szeregu publikacji dotyczących historii lekkiej atletyki i metodyki treningu sportowego w tej *królewskiej dyscyplinie sportu*. Opracowali oni *Leksykon trenerów lekkoatletycznych w polskiej*

¹ Słownik języka polskiego. PWN 2021.

reprezentacji olimpijskiej w latach 1920-2020. Publikacja ta została bardzo wysoko doceniona przez środowisko lekkoatletyczne i Polski Komitet Olimpijski. Po odbytych Letnich Igrzyskach Olimpijskich w Paryżu w 2024 r. dołączyli do wcześniej pozycji nowe opracowanie *Leksykon trenerów lekkoatletycznych w polskiej reprezentacji olimpijskiej Paryż – 2024*.

Zawiera on 23 biogramy trenerów, którzy towarzyszyli lekkoatletycznej reprezentacji Polski w Letnich Igrzyskach Olimpijskich w Paryżu w 2024r.

Autorzy Jarosław Kisiel oraz Krzysztof Kisiel pragną podziękować za pomoc w przygotowaniu publikacji WSZYSTKIM szkoleniowcom uczestniczącym w Igrzyskach Olimpijskich w Paryżu. Dziękujemy za pomoc naszym konsultantom: prof. dr hab. Hubertowi Makarukowi, dr Andrzejowi Lasockiemu, mgr Włodzimierzowi Kotlińskiemu.

XXXIII LETNIE IGRZYSKA OLIMPIJSKIE PARYŻ – 2024

XXXIII Letnie Igrzyska Olimpijskie odbyły się w terminie od 26 lipca do 11 sierpnia 2024 r. w stolicy Francji w Paryżu.

Polska reprezentacja olimpijska liczyła 210 zawodniczek i zawodników, w tym 113 kobiet, którzy wystartowali w 22 dyscyplinach sportowych. Funkcję chorążych polskiej ekipy podczas ceremonii otwarcia Igrzysk Olimpijskich w Paryżu pełnili: Anita Włodarczyk i Przemysław Zamojski.

Chorążowie ekipy polskiej Anita Włodarczyk i Przemysław Zamojski (zbiory PKOL).

Reprezentacja Polski na uroczystości otwarcia XXXIII Letnich Igrzysk Olimpijskich w Paryżu – 2024 (zbiory PKOL).

Anita Włodarczyk i Przemysław Zamojski (zbiory PKOL).

Zawody w lekkoatletyce na Letnich Igrzyskach Olimpijskich 2024 w Paryżu zostały rozegrane w terminie 1 – 11 sierpnia 2024 r. na narodowym stadionie Francji *Stade de France*, Natomiast chód sportowy na trasie wytyczonej na placu *Trocadéro* i moście *Pont d'Iéna*. Trasa maratonu była hołdem dla marszu kobiet na Wersal, jednego z najwcześniejszych i najważniejszych wydarzeń rewolucji francuskiej w 1789 roku. Wiodła od Ratusza gdzie był zlokalizowany start do Wersalu i z powrotem do mety na placu *Esplanade des Invalides*.

Reprezentacja lekkoatletów na ślubowaniu olimpijskim w siedzibie PKOL (zbiory PKOL).

Lekkoatleci składają ślubowanie przed startem w Igrzyskach Olimpijskich, Paryż-2024 (zbiory PKOl).

Skład polskiej olimpijskiej reprezentacji lekkoatletów liczącej 58 osób na XXXIII Letnie Igrzyska Olimpijskie w Paryżu:

Kierownik lekkoatletycznej olimpijskiej reprezentacji:

Olszewski Henryk

Kierownik wyszkolenia:

Kęcki Krzysztof

Trenerzy:

Chyliński Andrzej, Fiodorow Joanna, Fletcher Benjamin, Jakeljic Ivica, Justyński Mikołaj, Kostrzeba Jacek, Król Zbigniew, Krupa Iwona, Lassota Lesław, Lewandowski Jacek, Matusiński Aleksander, Nazarkiewicz Robert, Olszewski Radosław, Rożej Marek, Rzepka Marek, Skrzyszowski Jarosław, Szczepański Marcin, Węglarski Krzysztof, Wojna Cezary, Wosiek Jacek, Ziółkowski Szymon.

Sztab trenersko – medyczny PZLA na Igrzyska Olimpijskie Paryż 2024 (zbiory PKOL).

Trenerzy na ślubowaniu olimpijskim, Paryż – 2024: H. Olszewski, J. Fiodorow, M. Justyński, J. Kostrzeba, J. Lewandowski, A. Matusiński, R. Nazarkiewicz (zbiory PKOL).

Zawodniczki:

Andrejczyk Maria, Baumgart-Witan Iga, Chojecka Olga, Cimanouska Kryscina, Ellward Agnieszka, Formella Aleksandra, Gacka Kinga, Horowska Nikola, Kaczmarek Natalia, Kardasz Klaudia, Kazimierska Klaudia, Konieczek Alicja, Konieczek Aneta, Kopron Malwina, Kotwiła Martyna, Królik Kinga, Kuś Anastazja, Lisowska Aleksandra, Lizakowska Weronika, Łozowska Karolina, Mach Angelika, Niemczyk Magdalena, Płocińska Aleksandra, Popowicz-Drapała Marika, Romaszko Monika, Skrzyszowska Pia, Stefanowicz Magdalena, Sulek-Schubert Adrianna, Swoboda Ewa, Święty-Ersetic Justyna, Wielgosz Anna, Włodarczyk Anita, Wrona-Kutrzepa Alicja, Zabawska Daria, Zdziebło Katarzyna, Żodzik Maria.

Zawodnicy:

Ben Hlima Maher, Bogaczyński Igor, Borkowski Mateusz, Brzozowski Artur, Bukowiecki Konrad, Czykier Damian, Duszyński Kajetan, Fajdek Paweł, Grzegorzewicz Patryk, Haratyk Michał, Karolewski Marcin, Kiljan Krzysztof, Komański Albert, Krukowski Marcin, Lisek Piotr, Mrzygłód Cyprian, Nowicki Wojciech, Rak Filip, Rzeźniczak Mateusz, Sobera Robert, Sołtysiak Daniel, Szwed Maksymilian, Szymański Jakub, Tomala Dawid, Wdowik Oliwer, Wegner Dawid, Wyderka Maciej, Zalewski Karol.

CHYLIŃSKI ANDRZEJ

Urodzony 5 grudnia 1960 r. w Nowym Jorku /USA/. Posiada dwa obywatelstwa: amerykańskie i polskie¹. Amerykańskie w związku z tym, że urodził się na terytorium USA otrzymał je automatycznie /jest to tak zwane „prawo ziemi”/.

Uczęszczał do Technikum Mechanicznego nr 1 w Warszawie. Studiował na Uniwersytecie Warszawskim, na Wydziale Dziennikarstwa i Nauk Politycznych, który ukończył w 2003 r.

Zadebiutował w chodzie sportowym uczestnicząc w *Wiosennym Kryterium* rozgrywanym w Gdyni–Oksywiu w dniu 6 kwietnia 1975 r. Trasa *Wiosennego Kryterium* wytyczona była na ulicy Marchlewskiego 71, na terenie ośrodka WKS Flota Gdynia. Wystartował jako reprezentant Spójni Warszawa na dystansie 5 km, który pokonał w czasie 29;00,6 min i ułokował się na piątym miejscu². W mistrzostwach Polski juniorów młodszych w 1976 r.

¹ Olympedia – Andrzej Chylinski. [online], olympedia.org (12.07.2024)

² Kisiel J., Kisiel K., Szymański Wł.: *Historia chodu sportowego w Polsce w latach 1971-1980*. Kalisz 2020.

3:56:47 NA 50 km W PEŁNYM SŁOŃCU

GRZEGORZ LEDZION MISTRZEM POLSKI

MIELEC, 14.6 (inf. wt.). Ogromnego pecha do pogody mieli uczestnicy mistrzostw Polski w chodzie sportowym (kobiety — 10 km, mężczyźni — 50 km). Ze względu na nietypowy termin finału Pucharu Świata (2–3.5 Nowy Jork) zawody — tradycyjnie rozgrywane w kwietniu — przesunięto na połowę czerwca; nie sądzono jednak, że właśnie wtedy nad Polskę napłynęła fala upałów.

Nawet rozpoczęcie rywalizacji o godz. 7 rano niewiele pomogło chodzącym — długodystansowcom. Już wkrótce po starcie temperatura znacznie przekraczała 20 stopni Celsjusza. Optymalna dla chodzących: 12–15 stopni. Zdecydowanym faworytem był ubiegłoroczny złoty medalista MP, Grzegorz Ledzion. Przewidywano, że reprezentanta Floty Gdynia będzie interesować tylko zwycięstwo, o żadnych rekordach nie mogło być przecież mowy. Tymczasem ambitny zawodnik z Wybrzeża ani myślał rezygnować z dobrego wyniku — cały czas maszerował w równym, szybkim tempie (10 km — 47:29, 20 km — 1:34:52, 30 km — 2:21:40). Osłabnięty przez niego ostateczny rezultat — 3:56:47 trzeba ocenić (uwzględniając bardzo niekorzystne warunki) wysoko. Dodajmy, iż minimum na mistrzostwa świata w Rzymie (3:55:00) Ledzion uzyskał już w Nowym Jorku (3:54:28).

O drugą lokatę przez wiele kilometrów walczyli Jerzy Wróblewicz (Pomorze Stargard) i Jan Holender (Flota Gdynia). Do 30 km prowadził gdynianin, ale finisz należał wyraźnie do Wróblewicza. Sędziowie zmierzylili mu czas 4:07:07, natomiast Holendrowi — 4:13:34. Upał zdzielałkowal stawke piechurów, imprezę ukończyło tylko sześciu zawodników, z dwunastu na starcie. Dalsze miejsca zajęli: 4. Jacek Hierok (Olimpia Poznań) 4:13:23; 5. Marek Kucharski (Górniki Wai-brzych) 4:26:33; 6. Andrzej Chyliński (Polonia Warszawa) 4:29:27 (sam debiutant na 50 km!).

Wśród pań na 10 km od dawna oczekiwano konfrontacji pomiędzy niepokonaną w kraju od roku, Zofią Wolan (Stal Stalowa Wola) a posiadaczką najlepszego wyniku w historii polskiej lekkoatletyki, Beatą Zgardą (Olimpia Poznań, 47:58 na początku maja). W Mieciu nie mogło być wątpliwości — obecnie najszybciej w Polsce maszeruje Wolan. Podopieczna trenera Stanisława Aniola natychmiast po strzale startera narzuciła moone tempo (1 km — 4:20), błyskawicznie zostawiając konkurentki daleko z tyłu. Przez 3 km

Zgarda próbowała nie tracić zbyt wiele dystansu do przeciwniczki, ale wkrótce potem wycofała się, narzekając na bóle żołądka. Samotna Wolan — nie naciekana przez nikogo — wygrała bez trudu wynikiem 49:31. Kolejne lokaty: 2. Anna Bak 49:56; 3. Izabela Wyrońska (Unia Kruszwów) 50:34 (duża niespodzianka); 4. Maria Lewandowska (Stal Stalowa Wola) 51:31; 5. Jolanta Frysztak (Lechia Gdańsk) 52:30.

Inne wyniki — 20 km mężczyźni: 1. Jacek Bednarek (ROW Rybnik) 1:29:34, 2. Jan Pilczuk (Polonia Warszawa) 1:37:40, 3. Jarosław Zawisza (Skra Warszawa) 1:40:50; 3 km juniorki: Jolanta Merklinger 15:33; 2 km juniorki młodsze: Edyta Pluta (obie Tęcza Mielec) 10:04.

Po zawodach wręczono puchary przedstawicielom klubów, które zwyciężyły w ubiegłorocznych rozgrywkach Pucharu Polski w chodzie sportowym. Otrzymał je działacz Tęczy Mielec (kobiety) i Pomorza Stargard (mężczyźni).

Włodzisław Szymański

Przegląd Sportowy 1987, nr 115.

W 1990 r. w Spale zdobył halowe mistrzostwo Polski seniorów w chodzie na 5.000 m startując w barwach tego klubu⁶.

Sensacyjnie zakończyła się w roku 1990, inauguracyjna rywalizacja mężczyzn na dystansie 5.000 m. W wyniku dyskwalifikacji trzech pierwszych zawodników (Szlapkin Zdzisław, Korzeniowski Robert, Richter Krzysztof), którzy po dotarciu na metę zostali przez sędziów wykluczeni z rywalizacji, niespodziewanym zwycięzcą został Andrzej Chyliński z „Polonii” Warszawa. Na miejscu drugim uplasował się zawodnik „Oleśniczanki” Krysiak Krzysztof a medal brązowy przypadł Sławomirowi Cielicy z „Agros” Zamość. Sędziowie orzekli, że pierwsi zawodnicy nie pokonali całego dystansu chodem. Z powodu zbyt dużego kąta nachylenia łuków biegni i braku krawężnika zawodnicy mieli duże problemy z utrzymaniem się w torach biegni. Werdykt sędziowski wzbudził wiele emocji w środowisku chodziarskim miał on również skutek pozytywny⁷. W następnych latach zamontowano krawężnik a w dalszej kolejności dokonano korekty nachylenia wiraży⁸.

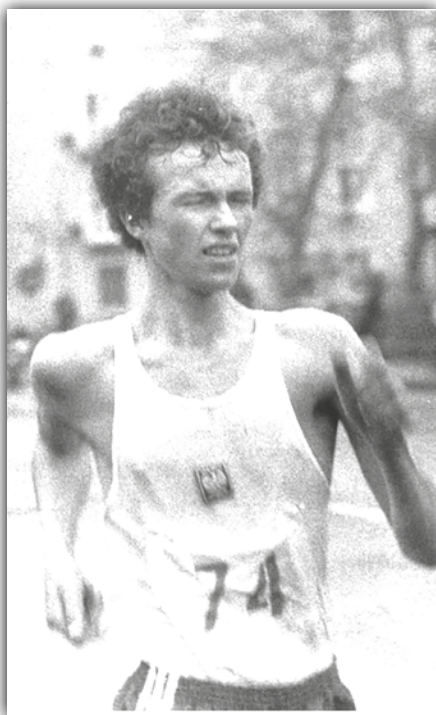
⁶ Ładna hala. Gazeta Lubuska 1990, nr 42, s. 8.

⁷ Kisiel J.: *Medaliści Mistrzostw Polski w chodzie sportowym 1923-2015*. Wydawnictwo Jarosław Kisiel. Kalisz 2016, s. 31.

⁸ Ładna hala. Gazeta Lubuska 1990, nr 42, s. 8.

Drugi dzień zawodów rozpoczął się od rekordu kraju w chodzie na 2000 m. Barbara Niewojt pokonała ten dystans w 13.25,28. Poprzedni rekord tak że należał do tej zawodniczki i był ustanowiony niedawno, bo 27 stycznia w Kijowie, podczas meczu Ukraina – Polska. Wówczas Niewojt uzyskała – 13.28,36. Po kobietach maszerowali mężczyźni – na 5000 m linie mety mineli w następującej kolejności: Zdzisław Szlapkin, Robert Korzeniowski, Krzysztof Richter. Jednak wszyscy zostali zdyskwalifikowani za skrócenie dystansu. Komisja odwoławcza odrzuciła protesty klubów, sędzia Tadeusz Majsterkiewicz dodał: – W trakcie trwania konkurencji zawodnicy otrzymali ostrzeżenia od sędziów za przekraczanie linii przy wychodzeniu z wirażu na prostą. Ponieważ czynili to nadal, dyskwalifikacja jest zgodna z regulaminem. Zresztą sami przyznali, że „wyrzucało” ich z łuku i przekraczali wewnętrzną linię.

Gazeta Zielonogórska 1990, nr 42.

Andrzej Chyliński. Halowy Mistrz Polski seniorów (zbiory W. Teperek).

Bohdan Bułakowski (140), Jan Kłós (10), Jacek Bednarek (571), Andrzej Chyliński (603) zbiory K. Kisiel.

Zbigniew Sadlej (45), Andrzej Chyliński (603) zbiory K. Kisiel.

Andrzej Chyliński dwukrotnie wystartował w reprezentacji Polski w meczach chodziarskich. Po raz pierwszy 1981 r. w Warszawie w trójmeczach pomiędzy reprezentacjami Polski, Norwegii i Finlandii w Warszawie (sierpień lub wrzesień 1981 r.) oraz w 1982 w Szolnok /Węgry/ w wielomeczach w chodzie sportowym pomiędzy reprezentacjami Polski, Austrii, Węgier i Czechosłowacji⁹.

W 1991 r. przeprowadził się do USA, wyjazd ten był spowodowany chęcią zrealizowania „marzenia życia”, czyli startu na igrzyskach olimpijskich. Spełnienie tego celu ułatwiało posiadanie obywatelstwa amerykańskiego. Zamieszkał w Colorado Springs, podjął pracę w Olimpijskim Centrum Treningowym (OTC) USOC. Równocześnie kontynuował karierę sportową, reprezentując barwy New York Athletic Club (NYAC)¹⁰. W swoim debiucie na mistrzostwach USA (1991) uplasował się na czwartej pozycji na dystansie 20 km uzyskując wynik 1:31:09 godz. W 1994 r. wywalczył w Knoxville brązowy medal mistrzostw Stanów Zjednoczonych w chodzie na dystansie 20 km. Należał w latach 1992 – 2000 do czołowych

⁹ Kisiel J., Dajerling L., Szymański W.; *Chód sportowy w meczach lekkoatletycznych w latach 1922-2015*. Kalisz 2015, s. 30-31.

¹⁰ <http://www.olympedia.org/athletes/78228> (dostęp 22.07.2024).

amerykańskich chodźarzy specjalizujących się w pokonywaniu dystansu 50 km. W tym okresie zawsze plasował się w czołowej szóstce. Trzykrotnie zdobył medale na mistrzostwach USA w chodzie na dystansie 50 km, najwyżej uplasował się na drugim miejscu w 1995 r. a w latach 1993 i 1994 wywalczył medale brązowe¹¹.

W latach 1992-1999 był członkiem reprezentacji USA na imprezach mistrzowskich: czterokrotnie w zawodach Pucharu Świata w latach (1993, 1995, 1997, 1999), trzykrotnie w Pucharze Panamerykańskim w latach (1992, 1994, 1996). Andrzej Chyliński startując w dniu 10.08.1995 r. w Barendrecht /Holandia/ na dystansie 50 km uzyskał czas 3:58:39 godz. będący jego rekordem życiowym¹². W tym też roku rywalizował w Igrzyskach Panamerykańskich w Mar del Plata (Argentyna), zajmując 9 miejsce w chodzie na 50 km.

Reprezentacja USA I.O. Atlanta stoją: Curt Clausen (20 km), Allen James (50 km) klęczą: Herm Nelson (50 km), Andrzej Chyliński (50 km) (zbiory A. Chyliński).

¹¹ <https://racewalk.com/ORW/ORW%201995-01.pdf> (dostęp 10.09.2024).

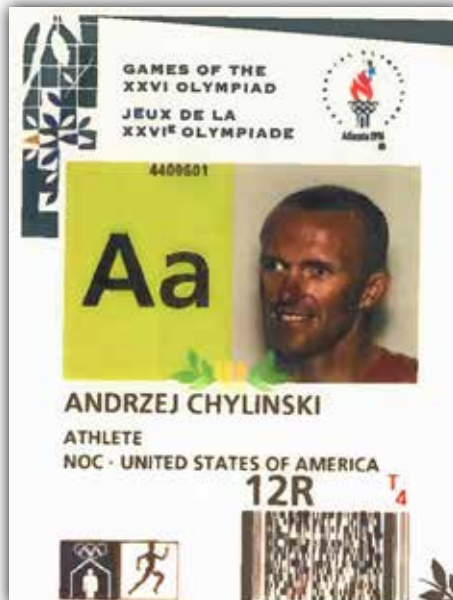
¹² <https://racewalk.com/results/performanceListsMens50km.php>. (dostęp 28.07.2024).

Puchar Świata w Monterrey 1993 (zbiory A. Chyliński).

Akredytacja Igrzyska Panamerykańskie – Mar del Plata 1995 (zbiory A. Chyliński).

Akredytacja olimpijska – Atlanta 1996 (zbiory A. Chyliński).

W 1996 r. uczestniczył w Igrzyskach Olimpijskich w Atlancie, wystartował na dystansie 50 km, który pokonał w czasie 4:03;13 godz. co pozwoliło mu na zajęcie 26 miejsca¹³.

Andrzej Chyliński na trasie olimpijskiego chodu (zbiory A. Chyliński).

Przegląd Sportowy 1996.

¹³ <https://web.archive.org/web/20121114133127/http://www.sports-reference.com/olympics/athletes/ch/andrzej-chylinski-1.html> (dostęp 22.07.2024).

Przyjęcie u prezydenta USA Billi Clintona (zbiory A. Chyliński).

Po igrzyskach olimpijskich w Atlancie powrócił do Polski i podjął pracę jako dziennikarz sportowy w gazecie *Express Wieczorny*, tygodniku *Kulisach* a także w okresie późniejszym jako reporter działu miejskiego w *Życiu Warszawy*, gazecie *Dziennik*, w tygodniku *Nasze Miasto* oraz w *Gazecie Policynnej*.

W międzyczasie uzyskał uprawnienia instruktora lekkiej atletyki i zaangażował się w szkolenie młodych adeptów chodu sportowego w klubie *Polonia Warszawa*. Z grupy tej wywodzi się między innymi reprezentant Polski na Młodzieżowe Mistrzostwa Europy Mieczysław Romanowski. Andrzej Chyliński był konsultantem chodźarzy reprezentantów Polski wywodzących się z klubów *KS AZS AWF Warszawa*, *RKS Łódź*, *RK Athletics Warszawa*, *MKS Unia Hrubieszów*, *MKS Polonia Warszawa*, *WLKS Iganie Nowe*; m.in. Michała Baranowskiego, Olgi Chojckiej i Mahera Ben Hlimy, Patrycji Łobacz, Marceliny Drozdek a także Jolanty Stalmach-Chylińskiej, prywatnie żona¹⁴.

¹⁴ Jolanta Stalmach-Chylińska. Lekkoatletka – specjalizowała się w biegach sprinterskich, reprezentantka Gwardii Warszawa. Startowała na mistrzostwach Europy w 1978 w Pradze, biegu na 200 m oraz zajęła wraz z koleżankami 5. miejsce w finale sztafety 4 × 100 m. W finale Pucharu Europy w 1985 r. w Moskwie zajęła 5. miejsce w sztafecie 4 × 400 m. Mistrzyni Polski w biegu na 400 m. przez płotki w 1984 r., w sztafecie 4 × 100 m w latach 1978-1979 oraz w sztafecie 4 × 400 m w 1983 r. Wicemistrzyni w biegu na 200 m w 1979 r. oraz w biegu na 400 m przez płotki w latach 1983, 1985 i 1986. W 33. Mistrzostwach Polski Masters przeprowadzonych w Łodzi w 2023 r. startując w chodzie na 3000m wywalczyła srebrny medal.

Jolanta Stalmach-Chylińska (zbiory A. Chyliński).

Pełnił obowiązki trenera reprezentacji Polski na imprezach mistrzowskich między innymi; Drużynowych Mistrzostwach Świata w chodzie sportowym – Antalya, lekkoatletycznych Mistrzostwach Europy w Rzymie.

Akredytacja Drużynowe Mistrzostwa Świata w chodzie sportowym, Antalya – 2024 (zbiory A. Chyliński).

Akredytacja Mistrzostwa Europy – Rzym 2024 (zbiory A. Chyliński).

Drużynowe Mistrzostwa Świata Antalya – 2024 z reprezentacją juniorów Mateusz Margiel, Przemysław Jasiński, Kacper Gołąbek (zbiory K. Kisiel).

18 lipca 2024 r. w Centrum Olimpijskim PKOL-u w Warszawie odbyła się uroczystość wręczenia sportowcom i trenerom oraz osobom współpracującym nominacji do Olimpijskiej Reprezentacji Polski – Paryż 2024.

Polski Komitet Olimpijski powołał Andrzeja Chylińskiego do olimpijskiej lekkoatletycznej reprezentacji Polski i powierzył mu obowiązku trenera. Do jego obowiązków należała opieka szkoleniowa nad grupą chodźarzy w tym swojego podopiecznego Mahera Ben Hlima.

Trening na trasie olimpijskiej (zbiory A. Chyliński).

Nominacja olimpijska – Paryż 2024 (zbiory A. Chyliński).

Akredytacja olimpijska Paryż – 2024 (zbiory A. Chyliński).

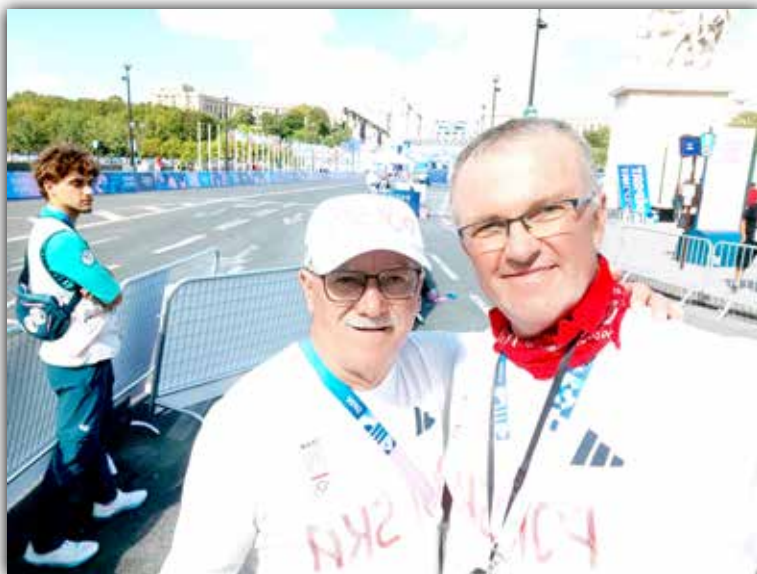
W drodze na punkt odżywczy (zbiory A. Chyliński).

Po ślubowaniu Maher Ben Hlima, Katarzyna Zdziebło, Andrzej Chyliński (zbiory A. Chyliński).

Na punkcie odżywczym (zbiory A. Chyliński).

Paryż Lesław Lassota i Andrzej Chyliński (zbiory A. Chyliński).

Andrzej Chyliński w wiosce olimpijskiej (zbiory A. Chyliński).

Andrzej Chyliński i wieża Eiffla (zbiory A. Chyliński).

Policjant oraz zasłużony trener przygotowywał zawodnika na igrzyska w Paryżu

Z uwagą będziemy też śledzić poczynania podopiecznego Andrzeja Chylińskiego, który jest pracownikiem cywilnym Biura Komunikacji Społecznej KGP oraz trenerem reprezentanta Polski w chodzie – Mahera Ben Hlimy, który wystąpi na IO w Paryżu.

Andrzej Chyliński sam jest także byłym zawodnikiem chodu sportowego, który wystąpił na IO w Atlancie (1996 r.), reprezentując wówczas USA, zajął 26. miejsce w chodzie na 50 km. Jest halowym mistrzem Polski, wielokrotnym medalistą USA na dystansach od 5 km do 50 km. Dziś trenuje kolejne pokolenia sportowców. Jego zawodnicy zdobywają medale mistrzostw kraju, a także mistrzostw świata we wszystkich kategoriach wiekowych.

FIODOROW JOANNA

Urodziła się 4 marca 1989 r. w Augustowie. Uczęszczała do XVII Liceum Ogólnokształcące w Białymstoku, mającego rangę Szkoły Mistrzostwa Sportowego. Studiowała w Wyższej Szkole Wychowania Fizycznego i Turystyki w Białymstoku, którą ukończyła z tytułem licencjata. Ma uprawnienia trenera lekkiej atletyki.

Przygodę ze sportem i swój pierwszy medal mistrzostw Polski zdobyła w baseballu. Był to brąz i była jedną z dwóch dziewcząt w drużynie. W tamtym czasie mogły jeszcze startować zespoły mieszane.

W szkole średniej zainteresowała się lekka atletyką i zaczęła reprezentować barwy UKS Technik Augustów. W klubie tym specjalizowała się w rzucie młotem, w którego arkana wprowadził ją Bogusław Sowół. W 2004 r. po raz pierwszy wystartowała w konkursie rzutu młotem na małym memoriale im. Janusza Kusocińskiego, będącym mistrzostwami Polski młodzików.

W latach 2006 – 2008 była zawodniczką OŚ AZS Poznań i Technik Augustów a w okresie 2009 – 2011 OŚ AZS Poznań i LŁKS Prefbet Śniadowo Łomża, natomiast od 2011 do końca kariery sportowej OŚ AZS Poznań.

W kadrze narodowej juniorów i młodzieżowców szkoleniowcami byli Jacek Dreger oraz Jolanta Kumor. W latachdo 2016 r. jej szkoleniowcem był Czesław Cybulski.

Joanna Fiedorow z trenerem Czesławem Cybulskim (zbiory K. Kisiel).

Joanna Fiedorow i Malwina Wojtulewicz-Sobierajska.

W 2018 r. jej trenerem została Malwina Wojtulewicz-Sobierajska, ówczesna trenerka klubowa młociarzy Podlasia Białystok wśród których był m.in. Wojciech Nowicki. W tym samym roku Joanna Fiodorow zdobyła brązowy medal na Mistrzostwach Europy w Berlinie, rzucając młotem na odległość 74,00 m.

Trzykrotna finalistka konkursu rzutu młotem na Igrzysk Olimpijskich (Londyn – 2012, Rio de Janeiro – 2016, Tokio – 2020). Najwyżej na nich została sklasyfikowana w Londynie, zajęła 7. miejsce z wynikiem 72,37 m *(po dyskwalifikacji trzech innych zawodniczek, w tym zwyciężczyni konkursu Rosjanki Tatiany Łysienko)* oraz w Tokio gdzie również zajęła 7 miejsce.

Akredytacja olimpijska Londyn – 2012 (zbiory J. Fiodorow).

Akredytacja olimpijska Rio de Janeiro – 2016 (zbiory J. Fiodorow).

Największy sukces w swojej zawodniczej karierze odniosła na Mistrzostwach Świata w Doha /Katar/ w 2019 r. Rzut na odległość 76,35 m, który był nowym rekordem życiowym, zapewnił jej zdobycie srebrnego medalu i tytułu wicemistrzyni świata. Inne jej sukcesy są również imponujące Joanna Fiodorow to dwukrotna brązowa medalistka mistrzostw Europy (Zurych 2014, Berlin 2018), młodzieżowa wicemistrzyni Europy do lat 23 z Ostrawy (2011). Zdobywczyni srebrnego medalu na Uniwersjadzie w Gwangju w 2015 r.

Akredytacja olimpijska Tokio – 2020 (zbiory J. Fiodorow).

Akredytacja Mistrzostwa Europy Monachium – 2022 (zbiory J. Fiodorow).

A-W drodze na igrzyska do Tokio (zbiory Przegląd Sportowy).

Mistrzostwa Świata Doha – 2019.

Mistrzostwa Świata Doha – wicemistrzyni świata (zbiory Przegląd Sportowy).

Joanna Fiodorow na zakupach w Doha.

Mistrzostwa Europy Zurich – 2014. Medalistki rzuty młotem, od lewej Betty Heidler, Anita Włodarczyk, Joanna Fiodorow (zbiory K. Kisiel).

Reprezentowała Polskę w drużynowych mistrzostwach Europy, pucharach Europy w rzutach lekkoatletycznych oraz meczach międzypaństwowych. Uczestniczyła mistrzostwach Świata w Daegu – 2011r., oraz w Pekinie – 2015 r. odpadając w eliminacjach. W 2016 r. zajęła 9. miejsca w mistrzostwach Europy w Amsterdamie .W 2017 r. zajęła 6. miejsce na mistrzostwach świata w Londynie.

Anita Włodarczyk i Joanna Fiodorow – ME Zurich – 2014 (zbiory A. Warżawa-PAP).

Mistrzostwa Świata Londyn – 2017.

Wielokrotna medalistka mistrzostw Polski seniorów; ma w dorobku sześć srebrnych (Bydgoszcz 2011, Bielsko-Biała 2012, Toruń 2013, Szczecin 2014, Kraków 2015 i Lublin 2018) oraz trzy brązowe medale (Bielsko-Biała 2010, Bydgoszcz 2016, Białystok 2017). Stawała na najwyższym stopniu podium mistrzostw kraju w kategorii juniorów oraz młodzieżowców.

W sierpniu 2021 r., po zajęciu 7. miejsca na Igrzyskach Olimpijskich w Tokio, zawodniczka zapowiedziała, że jej ostatnim startem w karierze sportowej będzie udział w 12. Memoriale Kamili Skolimowskiej¹. Tam też odbyło się jej pożegnanie jako czynnej zawodniczki.

Pożegnanie wielkich gwiazd lekkoatletycznych Kamili Lićwinko i Joanny Fiodorow (zbiory Kurier Poranny).

We wrześniu 2021 r. po zakończeniu kariery zawodniczej została szkoleniowcem mistrza olimpijskiego w rzucie młotem Wojciecha Nowickiego, który pod jej przywództwem zdobył srebrne medale mistrzostw świata: w Eugene /USA/ – 2022 r. i Budapeszcie w 2023 r. oraz dwukrotnie tytuły mistrza Europy: w Monachium – 2022 r. i w Rzymie – 2024 r.).

¹ Memoriał Kamili Skolimowskiej. Pożegnanie Wielkich Gwiazd Lekkiej Atletyki. Były Łzy Wzruszeń i Podziękowania. Kurier Poranny z dnia 6 września 2021 r.

Akredytacja trenerska na Mistrzostwach Świata Eugene – 2022 (zbiory J. Fiodorow).

Akredytacja trenerska, Mistrzostwa Świata Budapeszt – 2023 (zbiory J. Fiodorow).

A-Mistrzostwa Świata w Budapeszcie.

Joanna Fiodorow i Wojciech Nowicki (zbiory J. Fiodorow).

Pochodząca z Augustowa młociarka Joanna Fiodorow wygrała ranking Złote Kolce organizowane przez Polski Związek Lekkiej Atletyki, okazała się najlepszą polską lekkoatletką w 2019 r².

W konkursie „Trenerka Roku”, organizowanego przez Komisję Sportu Kobiet przy Polskim Komitecie Olimpijskim, otrzymała wyróżnienie za osiągnięcia w pracy trenerskiej w 2022 r. z Wojciechem Nowickim wicemistrzem świata z Eugene i mistrzem Europy z Monachium³. Prezydent m. Białystok Tadeusz Truskolański wyróżnił ją listem gratulacyjnym wraz z nagrodą finansową w dowód uznania za sukcesy jej podopiecznego osiągnięte w 2022 r⁴.

² Joanna Fiodorow *Najlepszą Polska Lekkoatletką 2019 R.* Kurier Poranny Z Dnia 16 Listopada 2019 r.

³ <https://Olimpijski.Pl/Eulalia-Rolinska-Trenerka-Roku-2023/> (Dostęp 2.07.2024).

⁴ <https://Poranny.Pl/Bialystok-Wojciech-Nowicki-I-Joanna-Fiodorow-Z-Nagrodami-Prezydenta-Miasta-Za-Mistrzostwo-Zdjecia/Ar/C2-16788411> (Dostęp 1.08.2024).

W kole Joanna Fiodorow.

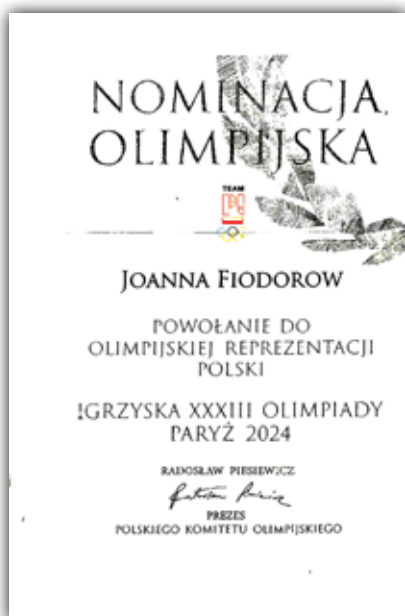

Joanna Fiodorow, Wojciech Nowicki, prezydent m. Białystok Tadeusz Truskolaski (zbiory Kurier Poranny).

Wyróżnienie PKOl w konkursie „Trenerka Roku”.

W dniu 18 lipca 2024 r., w siedzibie Polskiego Komitetu Olimpijskiego lekkoatleci odebrali nominacje do Olimpijskiej Reprezentacji Polski – Paryż 2024.

Nominacja olimpijska-Paryż 2024 (zbiory J. Fiodorow).

Akredytacja olimpijska Paryż – 2024 (zbiory J. Fiodorow).

Ślubowanie olimpijskie w siedzibie PKOl H. Olszewski, J. Fiodorow, M. Justyński (zbiory PKOl).

Igrzyska Olimpijskie Paryż (zbiory J. Fiodorow).

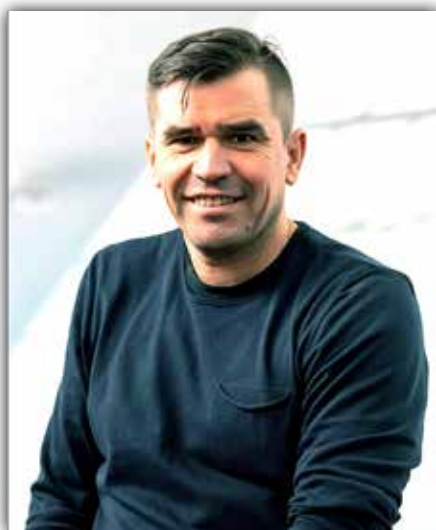

Na Stade de France Karolina Bilecka, Wojciech Nowicki, Joanna Fiodorow (zbiory J. Fiodorow).

Bał Mistrzów Sportu Joanna Fiodorow, Wojciech Nowicki, Karolina Bilecka.

FLETCHER BENJAMIN

Urodził się 3 września 1986 r. w Santa Fe, stan Nowy Meksyk /USA/. Mieszka w Albuquerque, w stanie Nowy Meksyk. Ukończył University of Pennsylvania¹.

Lekką atletykę zaczął uprawiać podczas nauki w szkole średniej specjalizując się w biegach średnich. Startując w wieku 13 lat, na mistrzostwach szkół średnich w Bostonie (06.03.1999) w biegu na 1.000 m uzyskał wynik 2;29,40 min., plasując się na pierwszym miejscu². W wieku 21 lat w biegu na 3.000 w San Diego (2007) uzyskał wynik 9;10,20 min. Będąc na studiach miał okazję poznać i trenować z biegaczami z Kenii i Etiopii, którzy przyjechali do Santa Fe. To oni przekonali go aby zajął się biegami długimi.

W 2013 r. pragnąc pogłębić swoją wiedzę na temat fenomenu sukcesów biegaczy kenijskich a także treningu wysokogórskiego przeprowadził się na kilka

¹ <https://www.atlanta2020trials.com/fan-zone/athletes/Ben-Fletcher> (dostęp 2.08.2024).

² <https://worldathletics.org/athletes/united-states/ben-fletcher-14237834> (dostęp 2.08.2024).

miesiący do Kenii. Miał wówczas tam okazję obserwować i uczestniczyć w treningach kenijskich zawodników najlepszych ówczesnych biegaczy na świecie. Ich zajęcia treningowe porównywał z procesem szkoleniowym innych biegaczy, którzy przyjeżdżali na zgrupowania szkoleniowe do tego kraju. Po powrocie do USA podjął systematyczne treningi w których wykorzystywał zdobytą wiedzę w Afryce. Przyniosło to zamierzony skutek, Benjamin Fletcher zaczął odnosić sukcesy w kraju i poprawiać swoje rekordy życiowe. W swojej karierze sportowej skupił się na biegach długich a szczególnie na biegu maratońskim. Startował w nim w USA, gdzie zaczął być zaliczany do czołowych amerykańskich maratończyków, w Toronto w 2017 r. uplasował się na 15 miejscu, sukces ten powtórzył w Chicago w 2018 r. Startował w maratonach zagranicznych: w Wiedniu (2019), w Dublinie (2019), Meksyk (2019) i maraton w Hanowerze (2023). Uczestniczył w mistrzostwach USA biegach na 10 mil oraz w przełajach w 2022 r. uplasował się na 32 miejscu.

Za największy swój sukces sportowy uważa start w dniu 2 grudnia 2018 r. w Sacramento, w maratonie *California International Marathon 2018* wraz z 260 czołowymi amerykańskimi specjalistami tego dystansu, będącym mistrzostwami USA, który był także eliminacją kwalifikującą do reprezentacji USA na Igrzyska Olimpijskie w Tokio (2020). W biegu tym uplasował się na 25 miejscu z wynikiem 2:16;44 godz³.

Rekordy życiowe: mila Brunswick (1999) – 4:15.64 min., 3.000 m Cambridge (2014) – 8;44,48 min, 5.000 m Long Beach (2017) – 14;28,65 min., 10 km Edinburg (2019) – 30:58 min, półmaraton Houston (2019) – 1:05:49 godz., maraton Sacramento (2018) – 2:16,48 godz⁴.

³ <https://www.marathonguide.com/results/browse.cfm?RL=1&MIDD=687181202&Gen=M&Begin=1&End=100&Max=4186> (dostęp 28.08.2024).

⁴ <https://worldathletics.org/athletes/united-states/ben-fletcher-14237834> (dostęp 2.08.2024).

Benjamin Fletcher na trasie maratonu w Atlancie (zbiory B. Fletcher) .

Po olimpijskie wakacje (zbiory A. Konieczek).

W swojej grupie szkoleniowej ma takich zawodników, jak Kenijscy maratończycy: Milton Rotich Kiplagat –legitymujący się wynikiem 2:08;55 godz., Nelson Oyugi z rekordem życiowym 2:16;38 godz. czy Kongin Boniface, który w 2015 r. uplasował się na trzecim miejscu 10. PZU Półmaratonie Warszawskim, który pokonał w czasie 1:02;10 godz⁵. Reprezentantkę Puerto Rico Alondra Negron a przede wszystkim siostry Alicję i Anetę Konieczek.

Fletcher Benjamin w 2022 r. rozpoczął współpracę z Polskim Związkiem Lekkiej Atletyki będąc odpowiedzialny za przygotowanie przebywających w USA sióstr Konieczek do imprez mistrzowskich.

Alicja Konieczek i Benjamin Fletcher (zbiory A. Konieczek).

⁵ https://nnpolmaratonwarszawski.com/wp-content/uploads/sites/3/2015/11/10PzuPolmaratonWarszawski_fin.pdf (dostęp 28.08.2024).

Igrzyska Olimpijskie – Paryż 2024 (zbiory A. Konieczek).

Mistrzostwa Świata Budapeszt 2023, od lewej: Aneta Konieczek, Benjamin Fletcher, Alicja Konieczek (zbiory A. Konieczek).

Mistrzostwa Europy w Rzymie 2024 (zbiory A. Konieczek).

W dniu 30 lipca 2024 r. w Domu Polskim w Paryżu, odbyła się uroczystość wręczenia sportowcom i trenerom oraz osobom współpracującym nominacji do Olimpijskiej Reprezentacji Polski Paryż 2024.

Polski Komitet Olimpijski powołał Benjamina Fletchera w charakterze trenera na XXXIII Letnie Igrzyska Olimpijskie w Paryżu. Do jego obowiązków należała opieka szkoleniowa nad zawodniczkami Alicją i Anetą Konieczek.

Akredytacja olimpijska Paryż – 2024
(zbiory B. Fletcher).

Nominacja olimpijska Paryż – 2024 (zbiory B. Fletcher).

Po ślubowaniu olimpijskim Domu Polskim w Paryżu (zbiory B. Fletcher).

Wioska Olimpijska (zbiory A. Konieczek).

Benjamin Fletchera w Paryżu z Rodzicami Alicji i Anety Konieczek, (zbiory A. Konieczek).

JAKELIĆ IVICA

Urodził się 20 kwietnia 1970 r. Z pochodzenia jest Chorwatem. Jako lekkoatleta, specjalizował się w konkurencjach rzutowych. Do momentu uzyskania niepodległości przez Chorwację, reprezentował Jugosławię. Wystartował w II. Mistrzostwach Chorwacji, które odbyły się w 1993 r. w rzucie młotem, zwyciężył wynikiem 56,80 m¹.

Pracował jako szkoleniowiec w Chorwackiej Federacji Lekkoatletycznej, gdzie odpowiadał za konkurencje rzutowe. Był trenerem czołowych chorwackich kulomiotów Filipa Mihajlevica i Stipe Zunica, których trenował przed ich wyjazdem na studia do USA w 2017 r². Pierwszy z jego podopiecznych – Mihajlevic – w 2013 r. został w Rieti wicemistrzem Europy juniorów w pchnięciu kulą. Na Młodzieżowych Mistrzostwach Europy w Tallinnie (2015) wywalczył złoty medal.

¹ <http://www.gbrathletics.com/nc/cro.htm> (dostęp 1.05.2022).

² Stipe Zunic Garners SEC Men's Field Athlete of the Week Accolades (dostęp 12.05.2022).

Rok później w rozgrywanych Halowych Mistrzostwach Świata w Portland (USA) zdobył brązowy medal w pchnięciu kulą.

Stipe Zunica wystartował w Mistrzostwach Świata juniorów w 2008 r. rozgrywanych w Bydgoszczy w rzucie oszczepem, dopiero w późniejszym okresie zaczął się specjalizować w pchnięciu kulą.

Był trenerem chorwackiej mistrzyni Paraolimpijskich Igrzysk w Pekinie w 2008 r., w pchnięciu kulą i rzucie oszczepem Antonij Balek.

Jakelić Ivica mieszka w Doha (Katar), gdzie pracuje w katarskiej Aspire Academy. W początkowym okresie pracy w tym państwie odpowiadał za szkolenie miotaczy. Szkolony przez niego katarski dyskobol Moaaza Mohameda Ibrahima zdobył złoty medal na Mistrzostwach Świata juniorów U20, rozgrywanych w Bydgoszczy w 2016 r. Aktualnie pełni funkcję szefa szkolenia sportowego w Aspire Academy.

Jakelić Ivica i Antonij Balek.

Ivica Jakelic w Aspire Academy (zbiory Iv. Jakelic).

W październiku 2020 r. został zatrudniony przez Polski Związek Lekkiej Atletyki w charakterze trenera odpowiedzialnego za przygotowanie Anity Włodarczyk do startu w Igrzyskach Olimpijskich w Tokio. Decyzją Międzynarodowego Komitetu Olimpijskiego, zostały one z powodu światowej pandemii COVID przesunięte na 2021 r., co umożliwiło spokojniejsze i dokładniejsze przygotowanie się do nich. Jakelić Ivica od momentu rozpoczęcia współpracy z Anitą Włodarczyk bardzo aktywnie zaangażował się w życie katarskiej Polonii.

Przegląd Sportowy 2020, nr 218.

Zajęcia treningowe (zbiory A. Włodarczyk).

Ostatnie uwagi od trenera (zbiory A. Włodarczyk).

Wizyta w Ambasadzie Polskiej w Doha w okresie pandemii, kwiecień 2021 r. (zbiory Ambasada Polska w Doha).

Dzień Polski w Doha (zbiory A. Włodarczyk).

Dzień Polski w ambasadzie Polskiej (zbiory Ambasada Polska w Doha).

Polski Komitet Olimpijski powołał Jakelić Ivica do lekkoatletycznej olimpijskiej reprezentacji na Igrzyska Olimpijskie w Tokio (2020).

Anita Włodarczyk zwyciężyła w konkursie rzutu młotem rozgrywanym podczas Igrzysk Olimpijskich w Tokio (2020) i zdobyła złoty medal tych igrzysk.

Ślubowanie olimpijskie, Tokio 2020, od lewej: Robert Śmigielski, Anita Włodarczyk, Ivica Jakielić i Rafał Białek (zbiory PKOl).

Lotnisko w Warszawie, wyjazd na Igrzyska Olimpijskie w Tokio (zbiory A. Włodarczyk).

Prezentacja złotego medalu, Anita Włodarczyk z trenerem Ivica Jakielić (zbiory A. Włodarczyk).

Anita Włodarczyk, Ivica Jakielić (zbiory A. Włodarczyk).

Dziennik Polski 21 lipca 2023.

Podopieczna trenera Anita Włodarczyk sezon lekkoatletyczny w 2024 r. zdobyła srebrny medal na Mistrzostwach Europy w Rzymie (2024), a na Igrzyskach Olimpijskich w Paryżu uplasowała się na miejscu czwartym.

Mistrzostwa Europy, Rzym – 2024, Anita Włodarczyk i Iwona Jankowska.

Mistrzostwa Europy w Rzymie – 2024, od lewej: Białek Rafał, Anita Włodarczyk, Ivica Jakielić (zbiory A. Włodarczyk).

Mistrzostwa Polski w Bydgoszczy – 2024.

26 lipca 2024 r. w Paryżu przy udziale Prezydenta RP Andrzeja Dudy, odbyła się uroczystość otwarcia *Domu Polskiego* który podczas trwania igrzysk miał służyć biało-czerwonym sportowcom, przedstawicielom mediów oraz kibicom w czasie rozpoczynających

się igrzysk olimpijskich. Jednym z punktów uroczystości było wręczenie sportowcom i trenerem oraz osobom współpracującym, nominacji do Olimpijskiej Reprezentacji Polski – Paryż 2024³.

Polski Komitet Olimpijski powołał Jakelić Ivica do olimpijskiej lekkoatletycznej reprezentacji Polski i powierzył mu obowiązki trenera. Do jego zadań należała opieka szkoleniowa nad swoją podopieczną - Anitą Włodarczyk.

Ogólnoświatowa prezentacja strojów olimpijskich w Paryżu, Anita Włodarczyk i Ivica Jakelić.

Spotkanie z kibicami w Paryżu (zbiory A. Włodarczyk).

³ <https://www.prezydent.pl/aktualnosci/wizyty-zagraniczne/otwarcie-domu-polskiego-w-paryzu-z-udzialem-prezydenta-rp,89394> (dostęp 11.09.2024)

Odbiór sprzętu olimpijskiego na Torwarze (zbiory A. Włodarczyk).

Stade de France (zbiory A. Włodarczyk).

W Wiosce Olimpijskiej, Paryż – 2024.

Igrzyska Olimpijskie, Paryż – 2024.

Analiza rzutu, konkurs olimpijski.

Tylko centymetry od medalu czwarte miejsce w finale rzutu młotem (zbiory M. Biczuk).

JUSTYŃSKI MIKOŁAJ

Urodził się 19 lipca 1992 w Łodzi, gdzie uczęszczał do Liceum Ogólnokształcące numer 2. Lekką atletyką zainteresował się w szkole średniej. Reprezentował klub AZS Łódź, jego szkoleniowcem był Tadeusz Szablewski. W latach 2012-2014, trenował wspólnie ze swoim przyszłym podopiecznym Damianem Czykierem w grupie treningowej którą prowadził trener Paweł Rączka. Kadrze juniorów PZLA trenował w grupie szkoleniowej Andrzeja Radiuka.

Największy swój sukces sportowy odnotował na 58. Halowych Mistrzostwach Polski seniorów, rozegranych w hali Arena Sopot w 2014 r., w biegu na 60 m ppł. wywalczył brązowy medal¹.

¹ Komunikat końcowy zawodów Sopot, 22–23 lutego 2014, 58. *Halowe Mistrzostwa Polski Seniorów* (dostęp 14.08.2024).

Lata młodości Mikołaj Justyński i Damian Czykier (zbiory K. Kisiel).

Mityng Mikołaj Justyński i Damian Czykier (zbiory K. Kisiel).

60 metrów ppł mężczyzn

Rekord Świata(Open)	7.30	JACKSON Colin	GBR	Sindelfingen (GER)	94-03-06
Rekord Europy(Open)	7.30	JACKSON Colin	GBR	Sindelfingen (GER)	94-03-06
Rekord Polski(Open)	7.51	ŚCIGACZEWSKI Tomasz	WARSZAWIANKA	Maebashi (JPN)	99-03-05
Min. HMs(Open)	7.70			Sopot	14-03-07

Miejsce	T/Lp	Numer	Imię i nazwisko	Data ur.	Klub (woj)	Wynik
---------	------	-------	-----------------	----------	------------	-------

FINAŁ

Start: 14-02-23 15:53:19

1	4	42	Dominik BOCHENEK	87-05-14	SL WKS Zawisza Bydgoszcz(KP)	7.65	
2	5	163	Damian CZYKIER	92-08-10	KS Podlasie Białystok(PD)	7.88	
3	6	60	Mikołaj JUSTYŃSKI	92-07-19	AZS Łódź(LD)	0.147	8.03
4	7	158	Michał KULA	91-03-18	AZS KU Politechniki Opolskiej Opole (OB)	183	8.10
5	8	21	Patryk BACHAR	92-11-16	WKS Śląsk Wrocław(DS)	0.168	8.19
6	1	44	Adam KARCZEWSKI	94-10-23	SL WKS Zawisza Bydgoszcz(KP)	0.220	8.33
7	2	75	Krystian MUŻDŻYŃSKI	94-03-17	UKS 55 Łódź(LD)	0.174	8.51
	3	143	Maciej WOJTKOWSKI	88-02-06	AZS-AWF Warszawa(MZ)	DQ	162p7

Komunikat z Halowych Mistrzostw Polski – Sopot – 2014 (zbiory K. Kisiel).

W latach 2012 – 2014, na Młodzieżowych Mistrzostwach Polski U 23, trzykrotnie zdobywał na dystansie 110 m ppł. medale brązowe². Jako czynny zawodnik wystartował w nietypowej dla siebie konkurencji a mianowicie w skoku w dal, było to na mityngu w Bełchatowie (2021), uzyskał wynik 5.52 m, który pozwolił mu na zajęcie w tej konkurencji drugiego miejsca³.

Na Mistrzostwach Polski w Krakowie (2015) w biegu finałowym na 110 m ppł. uplasował się z rezultatem 13,99 sek. na czwartej pozycji za Arturem Nogą 13;39 sek.; Damianem Czykierem 13.73 sek.; oraz Dominikiem Bochenkiem 13;75 sek. Dwukrotnie na Mistrzostwach Polski uplasował się na pozycji piątej, było to w Szczecinie (2014), będąc wówczas jeszcze zawodnikiem zaliczanym do kategorii U23 oraz w Bydgoszczy (2016).

Rekordy życiowe Mikołaja Justyńskiego: 110 m ppł. 13,82 sek. (Sosnowiec 2014); 100 m 11,01 sek. (Warszawa 2014); 400 m 57;99 sek. (Trnava 2009); skok w dal 5,52 (Bełchatów 2021).

Mikołaj Justyński jest szkoleniowcem w klubach AZS Łódź i KS Podlasie Białystok gdzie prowadzi Jakuba Szymańskiego, który od lata 2023 r. przeprowadził się do Łodzi i ma codzienny kontakt z trenerem. Trener Mikołaj Justyński od

² https://statystyka.pzla.pl/personal.php?page=osiag&nr_zaw=24416&r=1 (dostęp 31.07.2024).

³ [https://statystyka.pzla.pl/miting.php?Sezon=2021L&Nr\[\]=5694&Nr\[\]=5695](https://statystyka.pzla.pl/miting.php?Sezon=2021L&Nr[]=5694&Nr[]=5695) (dostęp 11.08.2024).

2021 r. rozpoczął ścisłą współpracę z Maciejem Ryszcukiem, z którym stworzyli aktualną łódzką grupę płotkarzy⁴.

Jakub Szymański, Maciej Ryszcuk, Iga Świątek (zbiory P. Skraba).

Do jego czołowych podopiecznych odnoszący sukcesy na arenie międzynarodowej należą: zawodniczki łódzkie Weronika Barcz-Buch – medalistka mistrzostw kraju w różnych kategoriach wiekowych, specjalizuje się w biegu na 100 m ppł. dwunastą zawodniczką Młodzieżowych Mistrzostw Europy (2023), Klaudia Wojtunik – medalistka Mistrzostw Polski w biegu na 100 m ppł. i brązowa medalistka w hali w biegu na 60 m przez płotki. Złota i srebrna medalistka Młodzieżowych Mistrzostw Polski, uczestniczka Mistrzostw Europy w Rzymie w 2024 r., oraz przedstawiciel Podlasia Czykier Damian – rekordzista Polski w biegu na 60m przez płotki, startował na Igrzyskach Olimpijskich w 2016 r. w Rio de Janeiro i w 2020 r. w Tokio, startował w Mistrzostwach Świata w latach 2017-2024 w Londynie, Doha, Oregon (Eugene), Budapeszcie, uczestnik Mistrzostw Europy, wielokrotny medalista mistrzostw Polski w różnych kategoriach wiekowych⁵.

⁴ Maciej Ryszcuk, fizjoterapeuta i trener przygotowania fizycznego między innymi tenisistki Igi Świątek.

⁵ <https://starter.pzla.pl/ZawodnicyTrenera.php?NrTrenera=5605> (dostęp 11.08.2024).

Przegląd Sportowy z 20 czerwca 2022 r.

Zgrupowanie w RPA Damian Czykier, Weronika Barcz, Klaudia Wojtunik, Jakub Szymanski, Krzysztof Kiljan, Mikołaj Justyński. (zbiory K. Kiljan).

Weronika Barcz-Buch i Klaudia Wojtunik z trenerem Mikołajem Justyńskim (zbiory M. Justyński).

W 2023 r. Mikołaj Justyński zwyciężył w plebiscycie Dziennik Łódzkiego na najlepszego *Trenera Roku 2022* w województwie łódzkim⁶.

Trener Roku 2022 Mikołaj Justyński i poseł Marek Matuszewski, wiceprzewodniczący Sejmowej Komisji Kultury Fizycznej, Sportu i Turystyki (zbiory Dziennik Łódzki).

⁶ <https://dzienniklodzki.pl/mikolaj-justynski-trenerem-roku-to-zasluga-tego-lodzianina-oraz-trenera-igi-swiatek-sa-dwa-rekordy-polski/ar/c2-17301965> (dostęp 10.07.2024).

Halowe Mistrzostwa Świata Glasgow 24, od lewej: Krzysztof Kiljan, Jakub Szymański, Mikołaj Justyński, Jarosław Skrzyszowski, Weronika Namięć, Pia Skrzyszowska.

Akredytacja Halowe Lekkoatletyczne Mistrzostwa Świata Glasgow 24 (zbiory M. Justyński).

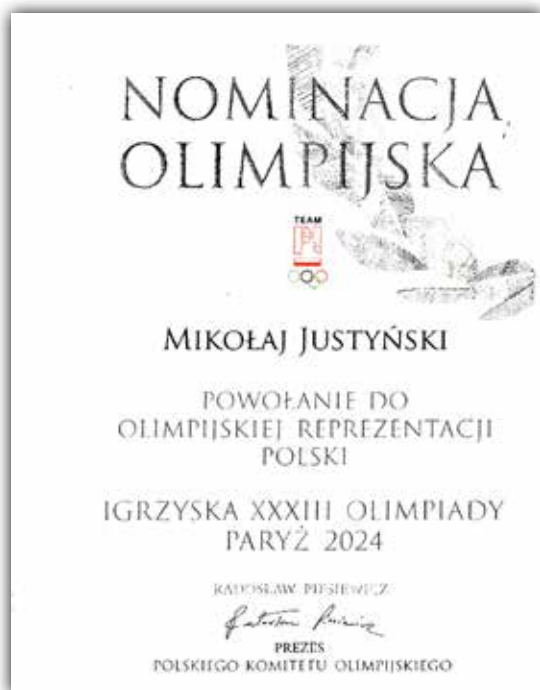

Halowe Mistrzostwa Świata Glasgow 24: Jakub Szymański i Michał Justyński.

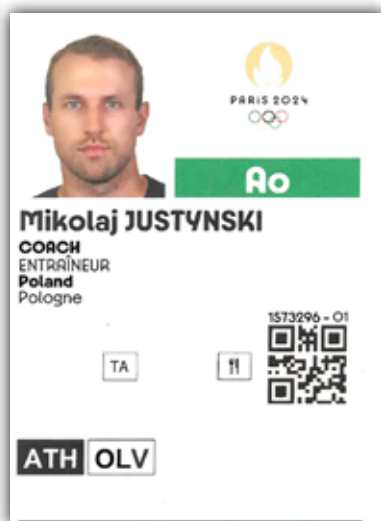
W dniu 18 lipca 2024 r. w Centrum Olimpijskim PKOL-u w Warszawie odbyła się uroczystość wręczenia sportowcom i trenerom oraz osobom współpracującym nominacji do Olimpijskiej Reprezentacji Polski Paryż 2024. Trener Mikołaj Justyński został powołany w charakterze trenera na XXXIII Letnie Igrzyska Olimpijskie w Paryżu. Do jego obowiązków należała opieka szkoleniowa nad płotkarzami Damianem Czykierem, Jakubem Szymańskim, Krzysztofem Kiljanem.

Od lewej: Jakub Szymański, Michał Justyński, Damian Czykier (zbiory M. Justyński).

Nominacja olimpijska Michała Justyńskiego, Paryż – 2024 (zbiory M. Justyński).

Akredytacja olimpijska Michała Justyńskiego, Paryż – 2024 (zbiory M. Justyński).

Trener Michał Justyński z płotkarzami na stadionie w Paryżu (zbiory D. Czykier).

KĘCKI KRZYSZTOF

Urodził się 13 październik 1981 r. w Ostrowi Mazowieckiej, gdzie ukończył Liceum Ogólnokształcące im. Mikołaja Kopernika. Jest Absolwentem Akademii Wychowania Fizycznego w Warszawie, na której studiował w latach 2001 – 2005. Ukończył ją z tytułem mgr wychowania fizycznego oraz trenera II klasy w lekkiej atletyki.

Sportem wyczynowym a szczególnie lekką atletyką zainteresował się podczas nauki w szkole średniej. Podczas studiów reprezentował AZS AWF Warszawa, specjalizował się w rzucie dyskiem. Na Młodzieżowych Mistrzostwach Polski w 2003 r. rozgrywanych w Białej Podlaskiej uplasował się na ósmym miejscu z wynikiem 42,71 m¹. Rekordy życiowe: rzut dyskiem 45.60 m uzyskany w Gdańsku (2001), pchnięcie kulą 13.66 m – Warszawa (2001).

¹ <https://domtel-sport.pl/insidethecode/files/300-pl.txt> (dostęp 21.12.2021).

Jako szkoleniowiec podjął pracę w Akademickim Związku Sportowym Akademii Wychowania Fizycznego w Warszawie, gdzie prowadził grupę zawodników specjalizujących się w rzucie dyskiem. Równocześnie w specjalistycznym ośrodku szkolenia mistrzowskiego, który działał w oparciu o bazę oraz obiekty AZS-AWF Warszawa jako trener współpracujący prowadził zajęcia szkoleniowe². Do czołowych jego podopiecznych należeli: Jarosław Andrzejczak, Magdalena Olszewska, Ewa Staruch, którzy zdobywali medale na mistrzostwach kraju w różnych kategoriach wiekowych³, Damian Walkowski startował na Mistrzostwach Świata Kadetów w Ostrawie (2007) oraz na Mistrzostwach Europy juniorów (2009)⁴.

Magdalena Olszewska.

Jarosław Andrzejczak.

W 2010 r. objął funkcję zastępcy Kierownika Szkolenia w Polskim Związku Lekkiej Atletyki do obowiązków którego należała koordynacja szkolenia młodzieży. W dniu 9 stycznia 2017 r. komisja konkursowa powołana przez Zarząd Polskiego Związku Lekkiej Atletyki dokonała wyboru Dyrektora Sportowego, został nim Krzysztof Kęcki⁵.

² <http://orka2.sejm.gov.pl/IZ6.nsf/main/191AD23E> (dostęp 1.09.2021).

³ <https://pzla.pl/aktualnosci/1714-mistrzostwa-polski-juniorow-w-toruniu-iii-dzien> (dostęp 1.09.2024).

⁴ https://pl.wikipedia.org/wiki/Mistrzostwa_Europy_Junior%C3%B3w_w_Lekkoatletyce_2009 (dostęp 1.09.2024).

⁵ <https://www.pzla.pl/aktualnosci/9236-krzysztof-kecki-dyrektorem-sportowym-pzla> (dostęp 21.12.2021).

Wiceprezes PZLA Tomasz Majewski, Dyrektor sportowy Krzysztof Kęcki (zbiory K. Kęcki).

Przegląd Sportowy.

W ramach swoich obowiązków służbowych, jako Dyrektor Szkolenia towarzyszył polskim lekkoatletom na szeregu imprezach lekkoatletycznych w kraju i na świecie.

MP w chodzie na 50 km Dudince 2017, od lewej: Adrian Błocki, Rafał Augustyn, Rafał Fedaczyński, Krzysztof Kęcki (zbiory K. Kisiel).

Mistrzostwa Europy Berlin 2018, Tomasz Majewski i Krzysztof Kęcki (zbiory K. Kisiel).

Mistrzostwa Polski młodzików w Słubicach 2016 (zbiory K. Kisiel).

Zawody w chodzie sportowy w Dudincach.

Od 2018 r. Krzysztof Kęcki pełni funkcję prezesa zarządu w firmie PZLA 100 Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością⁶. Krzysztof Kęcki i Tomasz Majewski jako przedstawiciele Polskiego Związku Lekkiej Atletyki uczestniczyli w styczniu 2020 r. w uroczystym ślubowaniu uczniów klasy sportowej w Szkole Podstawowej nr 2 Ostrów Mazowiecka⁷.

Uroczystość w SP nr 2 Ostrów Mazowiecki :Tomasz Majewski i Krzysztof Kęcki.

Rozmowa z młodymi adeptami lekkiej atletyki.

⁶ <https://monitorfirm.pb.pl/firma/pzla-100/kecki-krzysztof-czlonек-zarzadu/> (dostęp 1.09.2024).

⁷ <https://to.com.pl/ostrow-mazowiecka-slubowanie-uczniow-klasy-sportowej-sp-nr-2> (dostęp 1.09.2024).

Krzysztof Kęcki: Sędzia odrzucił protest i wtedy poczułem się jak u Barei. Trudno było wytrzymać, takie były nerwy

Dzięki protestowi złożonemu przez Polski Związek Lekkiej Atletyki możemy się cieszyć z dwóch medali w rzucie młotem w lekkoatletycznych mistrzostwach świata w Dosze. Krzysztof Kęcki, szef wyszkolenia PZLA, opowiadał o kulisach całego zdarzenia, które rozgrywało się w nocy.

Tomasz Kalemba

3 października 2019, 14:44

Przegląd Sportowy Onet z 3 października 2019.

Polski Komitet Olimpijski powołał Krzysztofa Kęckiego do reprezentacji na Igrzyska Olimpijskie w Tokio (2020), w charakterze koordynatora szkolenia *team leader*.

Akredytacja olimpijska Tokio 2020
(zbiory K. Kęcki).

Certyfikat udziału w Igrzyskach Olimpijskich (zbiory K. Kęcki.).

Na lekkoatletycznych Mistrzostwach Świata, które odbyły się w 2022r. w Eugene (USA) sprawował funkcję Kierownika reprezentacji/ Head Coach, Team Manager⁸.

⁸ Reprezentacja Polski, Mistrzostwa Świata, Oregon 2022, National Team Of Poland, World Athletics Championships Oregon 2022. Kierownictwo ekipy. Folder PZLA 2022.

Lekkoatletyczne MŚ: Biało-Czerwoni dotarli do Eugene. "Zawodnicy są zdrowi i gotowi do startu"

IAR PAP

- Wszyscy nasi kadrowicze są zdrowi i gotowi do startu. Dotarliśmy już do Eugene z obozu w Seattle - powiedział dyrektor sportowy PZLA Krzysztof Kęcki. Kadra mieszka w kampusie uniwersyteckim. W mieście jest gorąco, ale jest sporo zacienionych miejsc ułatwiających treningi.

Mistrzostwa świata w Eugene rozpoczynają się 15 lipca. Foto: PAP/Adam Marciniak

Akredytacja Mistrzostwa Świata 2022 (zbiory K. Kęcki).

Reprezentacja Polski na Mistrzostwach Świata w Eugene (zbiory K. Kęcki).

Mistrzostwa Świata w Eugene Krzysztof Kęcki i Ewa Swoboda (zbiory K. Kęcki).

Dowodził również polską lekkoatletyczną reprezentacją na wielu imprezach międzynarodowych.

MŚ – Oregon – 2022, Karolina Bilecka, Czesław Zapała, Tomasz Majewski, Krzysztof Kęcki (zbiory K. Kisiel).

Akredytacja Mistrzostwa Europy,
Monachium – 2022 (zbiory K. Kęcki).

Akredytacja, Halowe Mistrzostwa Europy,
Stambuł – 2023 (zbiory K. Kęcki).

Akredytacja, Mistrzostwa Świata, Budapeszt –
2023 (zbiory K. Kęcki).

Akredytacja, Halowe Mistrzostwa Świata,
Glasgow –2024 (zbiory K. Kęcki).

Akredytacja, Mistrzostwa Świata sztafet,
Bahama – 2024 (zbiory K. Kęcki).

Akredytacja Mistrzostwa Europy, Rzym – 2024
(zbiory K. Kęcki).

Rozegrany w 2023 r. w Chorzowie memoriał im. Kamili Skolimowskiej, został zaliczony do cyklu imprez będących w programie Diamentowej Ligi. W podsumowaniu imprezy uczestniczyli dyrektor sportowy memoriału Piotr Małachowski, minister sportu i turystyki Kamil Bortniczuk, lekkoatletka Natalia Kaczmarek, sekretarz generalny PZLA Krzysztof Kęcki⁹.

Podsumowanie Diamentowej Ligi, od lewej: Piotr Małachowski, Kamil Bortniczuk, Natalia Kaczmarek, Krzysztof Kęcki (zbiory L. Szymański).

⁹ <https://i.pl/kamil-bortniczuk-to-jedna-z-najlepszych-imprez-ktora-promuje-polske-poprzez-sport/ar/c2-17733859> (dostęp 1.09.2024).

Z dniem 1 czerwca 2023 r. Krzysztofowi Kęckiemu decyzją Zarządu Polskiego Związku Lekkiej Atletyki powierzono funkcję Sekretarza Generalnego krajowej federacji lekkoatletycznej. W tym też roku ukończył podyplomowe studia z zakresu menadżerstwa i biznesu.

Sekretarz Generalny PZLA – Krzysztof Kęcki (zbioryPZLA).

Dyplom EY Academy of Business (zbiory K. Kęcki).

W dniu 18 lipca 2024 r. w Centrum Olimpijskim PKOL-u w Warszawie odbyła się uroczystość wręczenia sportowcom i trenerom oraz osobom współpracującym nominacji do Olimpijskiej Reprezentacji Polski – Paryż 2024. Polski Komitet Olimpijski powołał Krzysztofa Kęckiego do olimpijskiej lekkoatletycznej reprezentacji Polski i powierzył mu obowiązki koordynatora szkolenia *team leader*.

Akredytacja olimpijska, Paryż – 2024 (zbiory K. Kęcki).

Certyfikat udziału w Igrzyskach Olimpijskich w Paryżu – 2024 (zbiory K. Kęcki).

KOSTRZEBA JACEK

Urodził się 17 sierpnia 1966 r. w Maszewie. Do szkoły średniej uczęszczał w Goleniowie, był uczniem Liceum Ogólnokształcące im. Stefana Żeromskiego. Jest absolwentem Instytutu Kultury Fizycznej Uniwersytetu Szczecińskiego, gdzie uzyskał tytuł mgr wychowania fizycznego i tytuł trenera lekkoatletycznego.

Po ukończonych studiach w latach 1990-1999 pracował jako nauczyciel wychowania fizycznego w Szkole Podstawowej w Kliniskach. W 2000 r. został zatrudniony w Ośrodku Rekreacji i Sportu w Goleniowie. W 1989 r. był jednym z inicjatorów organizacji największej imprezy sportowej w regionie *Goleniowskiej Mili Niepodległości*. W 2006 r. otrzymał nagrodę burmistrza miasta Goleniów p. Andrzeja Lewka, za wzorowe organizowanie tej imprezy a także za reklamowanie przez nią miasta i regionu Goleniowa¹. Pomysłodawca, inicjator i współorganizator

¹ <http://www.goleniow.pl/podstawowe-dane/item/25-nagroda-specjalna-burmistrza-gminy-goleni%C3%B3w-barnim> (dostęp 31.01.2022).

od 2018 r. Międzynarodowego Mitingu Lekkoatletycznego *Bestseller Goleniów Athletics Park*.

Jacek Kostrzeba mocno był zaangażowany w działalność społeczną. W latach 2004 – 2012 oraz 2016 – 2021 był członkiem Zarządu Zachodniopomorskiego Związku Lekkiej Atletyki pełniąc funkcję wiceprezesa. W 2021 r. został wybrany na Prezesa Zachodniopomorskiego Związku Lekkiej Atletyki².

Zarząd kadencji 2021-2024, od lewej: Grzegorz Rudzik, Jan Podleśny, Michał Piersiński, Jacek Kostrzeba, Monika Pyrek, Zbigniew Krzysiek, Michał Kamiński (zbiory ZOZLA).

Na Krajowym Zebraniu Trenerów Polskiego Związku Lekkiej Atletyki, które odbyło się w Warszawie 8 stycznia 2022 r. został wybrany do Zarządu Centralnej Rady Trenerów Polskiego Związku Lekkiej Atletyki³.

Od 2009 r. Jacek Kostrzeba bardzo aktywnie działa w swoim środowisku na rzecz rozwoju lekkiej atletyki jest prezesem Uczniowskiego Klubu Sportowego Barnin Goleniów, będąc równocześnie szkoleniowcem opiekującym się biegaczami. Czołowymi jego podopiecznymi w klubie byli: Krystian Zalewski - na Mistrzostwach Europy w Zurichu (2017) wywalczył tytuł wicemistrzowski w biegu na 3000 m pprzesz⁴, Michał Rozmys, Marek Skorupa, Karolina Waszak, Sylwia Bień, Ślusarczyk Mariola, Chałubek Aleksandra, Zając Paulina, Pastuszka Marcin.

² <http://zzla.pl/nowy-zarzad-zzla-2021-2024/> (dostęp 31.01.2022).

³ <https://www.pzla.pl/aktualnosci/12547-marian-nowakowski-szefem-centralnej-rady-trenerow>. (dostęp 10.01.2022).

⁴ *Najpierw brąz, potem srebro Polaka! Dyskwalifikacja rywala za zdjęcie koszulki! Przegląd Sportowy* 14 sierpnia 2014.

Mistrzostwa Polski w Białymstoku - 2015.

Jacek Kostrzeba jako trener współpracę szkoleniową z Polskim Związkiem Lekkiej Atletyki podjął w 2006 r. najpierw jako trener kadry narodowej juniorów w biegach średnich a następnie kadry młodzieżowców. Po Igrzyskach Olimpijskich w Londynie (2012) Dział Szkolenia PZLA powierzył mu szkolenie zawodników zaliczonych do kadry seniorów w biegach. Bezpośrednio przez niego byli szkolenie lekkoatleci, którzy reprezentowali różne kluby sportowe, między innymi: Krystian Zalewski, Michał Rozmys, Katarzyna Jankowska, Angelika Mach, Kinga Królik, Marek Skorupa, Żebrowski Krzysztof, Mateusz Wyszomirski, Antonina Behnke, Sylwia Bień, Matylda Kowal, Łukasz Kujawski, Karolina Waszak, Mariola Ślusarczyk.

Krystian Zalewski, Jacek Kostrzeba, Angelika Mach, Izabela Paszkiewicz, Anna Bańkowska, Renata Pliś, Marek Jakubowski (zbiory M. Jakubowski).

Jacek Kostrzeba w Kenii (zbiory J. Kostrzeba).

Katarzyna Jankowska i Jacek Kostrzeba (zbiory K. Jankowska).

Mistrzostwa Świata w półmaratonie, Gdynia – 2020: Angielka Mach, Jacek Kostrzeba, Katarzyna Jankowska (zbiory J. Kostrzeba).

Puchar Europy w biegu na 10.000m. Pace – 2022, od lewej: Monika Jackiewicz, Agnieszka Mach, Jacek Kostrzeba, Izabela Paszkiewicz (zbiory J. Kostrzeba).

Jacek Kostrzeba był trenerem polskiej reprezentacji na Mistrzostwach Europy w Zurychu (2014), Amsterdamie (2016) i w Berlinie (2018) z czwórką swoich podopiecznych: Michałem Rozmysem i Krystianem Zalewskim, Pauliną Kaczyńską, Matyldą Kowal, w Monachium (2022) z Angeliką Mach, Anną Wielgosz, Katarzyna Jankowska, Michałem Rozmysem oraz w Rzymie (2024) z Anna Wielgosz, Angelika Mach, Martyną Galant, Michałem Rozmysem. A także na Mistrzostwach Świata w Londynie (2017), gdzie startowali: Krystian Zalewski i Michał Rozmys, w Oregonie (2022) i w Budapeszcie (2023) z Anną Wielgosz Michałem Rozmysem.

Wicemistrz Europy Krystian Zalewski i trener Jacek Kostrzeba (zbiory J. Kostrzeba).

Drużynowe Mistrzostwa Europy, Lille – 2017, od lewej Krystian Zalewski, Jacek Kostrzeba, Michał Rozmys.

Anna Wielgosz i Jacek Kostrzeba (zbiory J. Kostrzeba).

Akredytacja, Halowe Mistrzostwa Europy, Toruń – 2021 (zbiory J. Kostrzeba).

Akredytacja, Halowe Mistrzostwa Świata, Belgrad – 2022 (zbiory J. Kostrzeba).

Akredytacja, Mistrzostwa Świata Oregon – 2022 (zbiory J. Kostrzeba).

Akredytacja, Mistrzostwa Europy, Monachium – 2022 (zbiory J. Kostrzeba).

Akredytacja, Mistrzostwa Europy, Istanbul – 2024 (zbiory J. Kostrzeba).

Akredytacja, Halowe Mistrzostwa Świata Glasgow – 2024 (zbiory J. Kostrzeba).

Akredytacja, Mistrzostwa Świata Budapeszt – 2023 (zbiory J. Kostrzeba).

Akredytacja olimpijska Rio de Janeiro (zbiory J. Kostrzeba).

Akredytacja olimpijska Tokio (zbiory J. Kostrzeba).

Mistrzostwa Europy, Berlin - 2018.

Jacek Kostrzeba był trzykrotnie powoływany przez Polski Komitet Olimpijski w charakterze trenera na Igrzyska Olimpijskie, które odbyły się w Rio de Janeiro (2016) w Tokio (2020) oraz w Paryżu (2024). Udział w nich wzięli jego wychowankowie w Rio de Janeiro Krystian Zalewski w biegu na 3 km z przeszkodami, natomiast w Tokio Angelika Mach w biegu maratońskim, Michał Rozmys w biegu na 1500 m. W Paryżu Angelika Mach w biegu maratońskim i Anna Wielgosz w biegu na 800 m.

Ślubowanie olimpijskie K. Zalewski, J. Kostrzeba (PKOl).

Igrzyska Olimpijskie Rio e Janerio -2016, wioska olimpijska.

Nominacja olimpijska Tokio 2020.

Po ślubowaniu w PKOL - Jacek Kostrzeba i Michal Rozmys (PKOL).

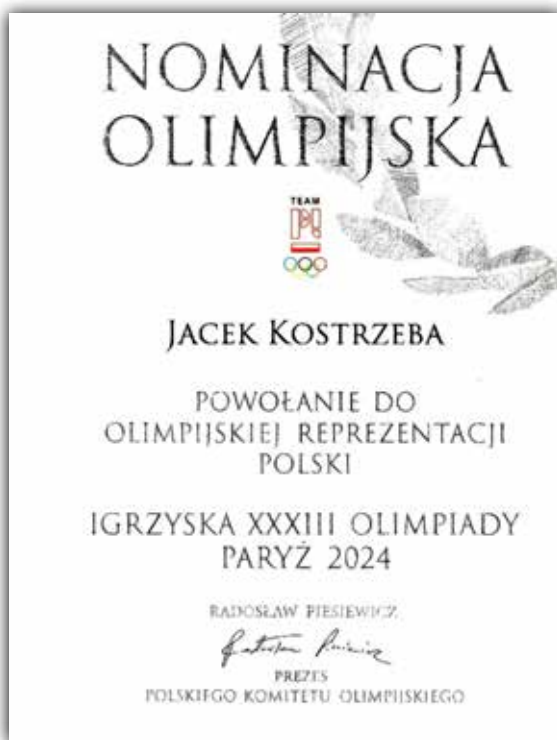
Jacek Kostrzeba na trasie chodu na w Sapporo (zbiory J. Kostrzeba).

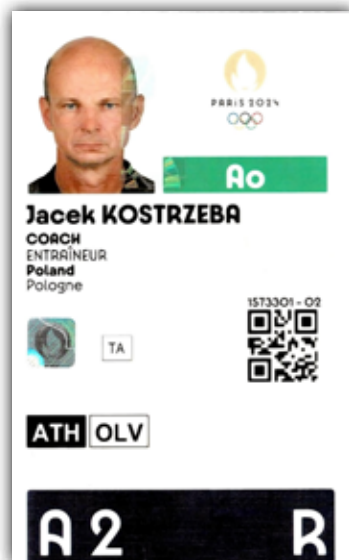
Jacek Kostrzeba w pokoju hotelowym na w Sapporo (zbiory J. Kostrzeba).

Jacek Kostrzeba za swoją działalność na rzecz upowszechniania lekkiej atletyki został odznaczony: Brązowym Krzyżem Zasługi (2002), Brązową Odznaką za Zasługi dla Sportu (2005), Srebrną Odznaką za Zasługi dla Sportu (2013), Srebrną Odznaką Honorową PZLA (2008), Złotą Odznaką Honorową PZLA (2013), Brązowym Medalem Za Zasługi Polskiego Ruchu Olimpijskiego (2019), tytułem Honorowy Zasłużony Trener Lekkiej Atletyki (2019), Srebrną Odznaką Gryfa Zachodniopomorskiego (2019).

W dniu 18 lipca 2024 r. w siedzibie Polskiego Komitetu Olimpijskiego sportowcy i trenerzy odebrali nominacje olimpijskie. Trener Jacek Kostrzeba został powołany w charakterze trenera na XXXIII Letnie Igrzyska Olimpijskie w Paryżu. Do jego obowiązków należała podobnie jak na poprzednich igrzyskach w Tokio opieka szkoleniowa grupy biegaczy.

Nominacja olimpijska Paryż – 2024 (zbiory J. Kostrzeba).

Akredytacja olimpijska Paryż – 2024 (zbiory J. Kostrzeba).

Ślubowanie olimpijskie Paryż – 2024, od lewej: M. Justyński, J. Kostrzeba, J. Lewandowski, A. Matusiński (zbiory PKOL).

Odlot na Igrzyska Olimpijskie do Paryża (zbiory J. Kostrzeba).

Na Stade de France (zbiory J. Kostrzeba).

Igrzyska Olimpijskie Paryż – 2024 (zbiory J. Kostrzeba).

Igrzyska Olimpijskie, wioska olimpijska Paryż – 2024 (zbiory J. Kostrzeba).

Jacek Kostrzeba ze żoną Julitą i córką Aleksandrą (zbiory J. Kostrzeba).

Julita i Jacek Kostrzeba, ze synem Jakubem (zbiory J. Kostrzeba).

KRÓL ZBIGNIEW

Urodził się 27 października 1949 r. w Lubawce pow. Kamienna Góra. Jego mama, członkini Armii Krajowej, ukrywała się w tej miejscowości przed Urzędem Bezpieczeństwa pod fałszywym nazwiskiem. Po urodzeniu syna, dzięki pomocy miejscowej Niemki wyjechała do Nowego Sącza – rodzinnego miasta ojca Zbigniewa.

Zbigniew Król do Szkoły Podstawowej i Liceum Ogólnokształcącego im. Jana Długosza uczęszczał w Nowym Sączu. Wyróżniał się zdolnościami matematycznymi¹. W okresie szkolnym był bardzo aktywny sportowo. Trenował gimnastykę, kajaki, narciarstwo alpejskie. Lekką atletyką zainteresował się poprzez starty w reprezentacji szkoły. W ramach działalności Szkolnego Koła Sportowego startował w biegach przełajowych.

¹ Lasocki A. *100 lat Polskiej Lekkiej Atletyki*. Warszawa 2021, tom IV, s.148.

Od 1967 r. był związany z Krakowem, wówczas rozpoczął studia na Akademii Górniczo-Hutniczej na wydziale Geologiczno – Poszukiwawczym. Ukończył je w 1972 r. z tytułem mgr inż. geologii. Podczas studiów, nauczyciel Studium Wychowania Fizycznego Marian Bukowiec, namówił go do zajęcia się wyczynowym uprawianiem biegów średnich i podjęcia z nim regularnego ich uprawiania². Sukcesy przyszły dość szybko i dały mu miejsce w kadrze narodowej prowadzonej przez Tadeusza Gorzechowskiego. Na Mistrzostwach Polski rozegranych w 1976 r. w Bydgoszczy, w biegu na 3000 m z przeszkodami, uplasował się 7. miejscu z wynikiem 8;47,4 min³. Zbigniew Król, swego czasu czołowy biegacz kraju na 3000 m z przeszkodami (rek. 8:39.8), przez moment nawet drugi w tej konkurencji w Polsce, po późniejszym mistrzu olimpijskim Bronisławie Malinowskim.

Po ukończeniu studiów pracował w latach 1972–1980, jako inżynier asystent na Politechnice Krakowskiej specjalizując się w elektrohydroanalizach. Ukończył w 1979 r. Akademię Wychowania Fizycznego w Poznaniu uzyskując tytuł trenera lekkiej atletyki.

Następnie został zatrudniony jako trener lekkiej atletyki w klubie Wisła Kraków. Prowadził grupę juniorów biegających na średnich dystansach. Szkoleni przez niego zawodnicy szybko zaczęli dominować w swoich kategoriach wiekowych w Polsce. W 1977 r. Polski Związek Lekkiej Atletyki, a konkretnie szef bloku wytrzymałości Zbigniew Orywał, za namową Tadeusza Gorzechowskiego, zaproponował mu prowadzenie szkolenia na zgrupowaniach kadry narodowej juniorów w biegach średnich. Inauguracyjne zgrupowanie odbyło się w okresie noworocznym 1977/1978 w Centralnym Ośrodku Sportu w Wąlczu. Na tym samym zgrupowaniu kadrę chodźarzy prowadził Krzysztof Kisiel.

Zbigniew Król jako trener odpowiedzialny za szkolenie w Polskim Związku Lekkiej Atletyki juniorów nawiązał ścisłą współpracę z trenerem kadry narodowej seniorów Tadeuszem Gorzechowskim odpowiadającym za 3000 m z przeszk. Jednak coraz bardziej specjalizował się w biegach średnich. Z czasem jego wychowankowie zaczęli odnosić sukcesy na arenach krajowych i międzynarodowych. Pierwszy raz świat usłyszał o tym trenerze w 1990 r., kiedy jego podopieczny Zbigniew Janus z krakowskiej Wisły sięgnął po brązowy medal na Halowych Mistrzostwach Europy w Glasgow.

W tym też roku powraca do pracy na Politechnice Krakowskiej, gdzie był zatrudniony do 2000 r. Nie zaprzestaje mimo to pracy szkoleniowej. W dalszym

² Marian Bukowiec – polski pedagog, lekkoatleta, doktor habilitowany nauk o kulturze fizycznej, rektor Akademii Wychowania Fizycznego im. Bronisława Czecha w Krakowie, specjalista w zakresie teorii wychowania fizycznego.

³ Kurzyński H. Pietkiewicz St., Rozum J., Wołejko T.: *Historia finałów lekkoatletycznych mistrzostw Polski 1920-2007. Konkurencje męskie*. Szczecin – Warszawa: Komisja Statystyczna PZLA, 2008, s. 99.

ciągu współpracował z PZLA. Sukcesy sportowe prowadzonych przez niego społecznie zawodników spowodowały, że został zatrudniony w 2000 r. przez Polski Związek Lekkiej Atletyki w charakterze trenera kadry narodowej średniaków.

Najbardziej znani zawodnicy, którzy z nim współpracowali to głównie średniodystansowcy: Zbigniew Janus, Małgorzata Rydz, Wojciech Kałdowski, Paweł Czapiewski, Wioletta Frankiewicz, Lidia Chojecka, Renata Pliś, Katarzyna Broniatowska, Adam Kszczot oraz długodystansowcy Piotr Gładki, Marzena Michalska. Konsultował również szkolenie olimpijki z Tokio Białorusinki Dariji Barysewicz a także reprezentantów pięcioboju nowoczesnego Anny Maliszewskiej i Sebastiana Stasiaka.

Na Memoriale im J. Kusocińskiego w 2008 (zbiór KTPN).

Katarzyna Broniatowska, Zbigniew Król, Józef Lisowski (zbiory Z. Król).

Na warszawskim lotnisku Paweł Czapiewski i Zbigniew Król.

Wojciech Kałdowski – brązowy medalista HME – 1996 z trenerem Zbigniewem Królem (Toruń, 2015).

Na treningu z Wiolettą Frankiewicz (zbiory bieganie.pl).

Warsztat trenerski Zbigniewa Króla rozślawił Paweł Czapiewski, który w 2001 r. sięgnął po brązowy medal w biegu na 800 metrów na Mistrzostwach Świata w Edmonton. Kolejnym zawodnikiem światowego formatu był Adam Kszczot, wielokrotny medalista mistrzostw Europy, halowych mistrzostw Europy, mistrzostw świata oraz halowych mistrzostw świat.

Zbigniew Król, Adam Kszczot (zbiory Z. Król).

Dwaj inżynierowie

LEKKOATLETYKA Adam Kszczot ma nowego trenera. Jest nim krakowski szkoleniowiec Zbigniew Król.

■ MACIEJ PETRUCZENKO

Zawodnikowi RKS Łódź – jak wiadomo – nie powiodło się na igrzyskach olimpijskich w Londynie, gdzie odpadł na szczelbie półfinałowym, chociaż zamierzał walczyć o medal. W ostatnich przygotowaniach do Londynu został popełniony jakiś błąd i być może dlatego Kszczot postanowił się rozstać z dotychczasowym trenerem Stanisławem Jaszczaikiem.

– Przez pewien czas rozważałem ewentualność wyjazdu na stałe do USA, ale w końcu zdecydowałem się na współpracę ze Zbigniewem Królem, który prowadził przecież ośmiusetmetrowca tej klasy co Paweł Czapiewski – wyjaśnia łódzki biegacz, dodając, że z nowym trenerem spotka się na pierwszym obozie 6 listopada w Spale.

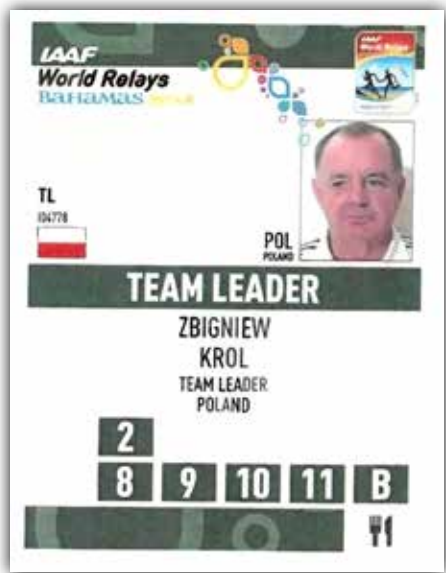
– Poprowadzenie zawodnika na tak wysokim poziomie, jaki reprezentuje Adam, będzie dla mnie ogromnym wyzwaniem – mówi Król. – Wielką zaletą mojego nowego podopiecznego jest wyjątkowa szybkość. Trener reprezentacyjnej szta-

fety 4x400 m Józef Lisowski już teraz zapowiada, że liczy na niego jako podporę swego zespołu. Kszczot jest jeszcze bardzo młodym biegaczem i tak naprawdę stoi dopiero u wrót międzynarodowej kariery. Moim podstawowym celem będzie jak najlepsze przygotowanie go do występów na głównych imprezach, poczynając od przyszłorocznych mistrzostw świata w Moskwie. Poza wszystkim zaś chciałbym pogratulować dotychczasowemu trenerowi Adama, Stanisławowi Jaszczaikowi, bo wyprowadzenie zawodnika na tak wysoki poziom to ogromna sztuka – podkreśla Król. Jego sławny pupil Paweł Czapiewski (1:43.22), który właśnie zakończył karierę, tak komentuje sojusz swego trenera z Adamem Kszczotem: – No to rekordem Polski 1:43.22 długo się już nie nacieszę.

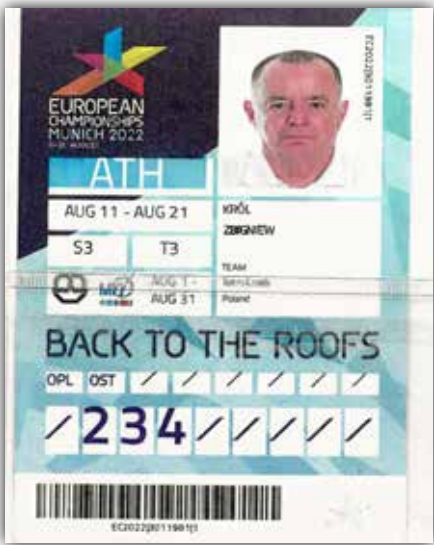
Co ciekawe, duet Król-Kszczot oznacza współpracę dwóch inżynierów. Obaj mają politechniczne wykształcenie. Z prezesem PZLA, pracownikiem Politechniki Warszawskiej doktorem Jerzym Skuchą, na pewno więc znajdą wspólny język.

■ Adam Kszczot po niepowodzeniu w igrzyskach w Londynie postanowił zmienić szkoleniowca.

Akredytacja, Mistrzostwa Europy Monachium – 2022 (zbiory Z. Król).

Akredytacja Halowe Mistrzostwa Świata Glasgow – 2024 (zbiory Z. Król).

Akredytacja World Relays Bahama – 2014(zbiory Z. Król).

Ślubowanie I.O. Tokio – 2020, Zbigniew Król i Patryk Dobek (zbiory Z. Król).

Zbigniew Król, choć wychował wiele znakomitych zawodniczek i zawodników, którzy odnosili sukcesy na wielkich imprezach sportowych, nigdy jednak nie wywalczył olimpijskiego krążka, aż do Igrzysk Olimpijskich rozegranych w Tokio w 2021 r. Zdobył go Patryk Dobek w biegu na 800 m, plasując się na trzecim miejscu i wywalczając w ten sposób brązowy krążek. Szkoleniowcem Patryka w 2020 r. został Zbigniew Król.

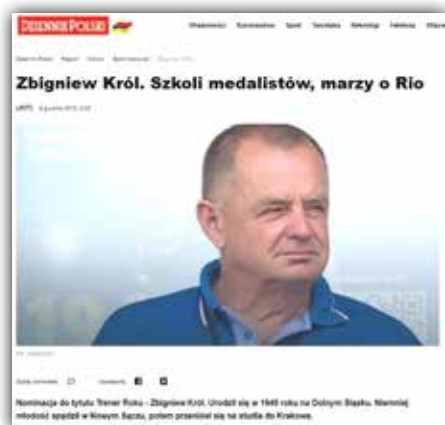

Po finałowym biegu na 800 m w Tokio (zbiory Z. Król).

Po zdobyciu medalu olimpijskiego w Tokio Dobek i Zbigniew Król (zbiory Z. Król).

Zbigniew Król jako trener uczestniczył w Igrzyskach Olimpijskich w Atenach (2004), Pekinie (2008), Londynie (2012), Rio de Janeiro (2016), Tokio (2021), oraz w Paryżu (2024)⁴.

⁴ Polska Reprezentacja Olimpijska na Igrzyska XXX Olimpiady, Londyn 2012. PKOL 2012, s. 56-58.

Igrzyska Olimpijskie Pekin – 2008: trenerzy Zbigniew Król i Grzegorz Gajdus (zbiory K. Kisiel).

Zbigniew Król, Krzysztof Kisiel, Józef Lisowski (zbiory K. Kisiel).

I.O. Londyn, Łukasz Nowak, Agnieszka Szwarnóg, Zbigniew Król (zbiory K. Kisiel).

I.O. Ateny, uroczystość ślubowania: Paweł Czapiewski, Anna Rostkowska, Zbigniew Król, Sławomir Nowak (zbiory Z. Król).

Akredytacja olimpijska Rio de Janeiro – 2016
(zbiory Z. Król).

Akredytacja Igrzyska Olimpijskie Tokio-2020
(zbiory Z. Król).

Za wybitne zasługi w działalności na rzecz krzewienia i propagowania idei olimpijskiej Zbigniew Król, został odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski przez prezydenta Andrzeja Dudę⁵.

⁵ <https://www.prezydent.pl/aktualnosci/ordery-i-odznaczenia/medalisci-igrzysk-w-tokio-odznaczeni-przez-prezydenta,34579>

Odnaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski (zbiory Z. Król).

Komisja Sportu Kobiet Polskiego Komitetu Olimpijskiego w organizowanym przez nią Plebiscycie na *Trenerkę Roku 2006*, przyznała Zbigniewowi Królowi, nagrodę specjalną ufundowaną przez redakcję dziennika *Sport*, za trenerski wkład w sukcesy Lidii Chojeckiej⁶.

Lidia Chojecka

⁶ http://www.olimpijski.pl/Media/files/Fol_TrenerkaRoku-Int.pdf, s.8. (dostęp 1.01.2022).

Wybory 28.09.2010 r. – głosowanie reprezentacji polskiej w Bergen (zbiory Z. Król).

Wizyta trenera Zbigniewa Króla w Szkole Podstawowej w Lubawce (zbiory SP Lubawka).

Portal Przegląd Sportowy Onet z dnia 24.02.2024.

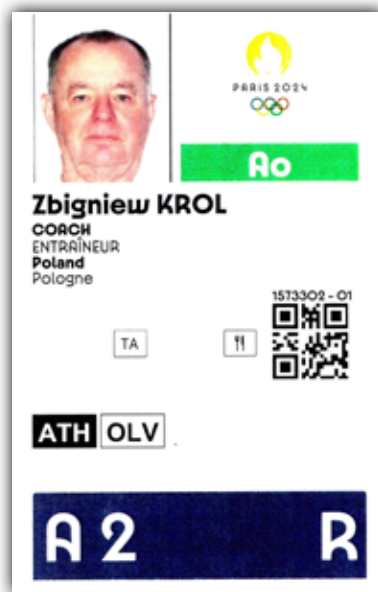
W dniu 18 lipca 2024 r. w siedzibie Polskiego Komitetu Olimpijskiego sportowcy i trenerzy odebrali nominacje olimpijskie. Zbigniew Król został powołany w charakterze trenera na XXXIII Letnie Igrzyska Olimpijskie w Paryżu. Do jego obowiązków należała opieka szkoleniowa nad biegaczami startującymi na średnich dystansach: Klaudią Kazimierską, Weroniką Lizakowską, Aleksandrą Płocińską, Filipem Rakiem i Maciejem Wyderką.

Trenerzy Zbigniew Król i Aleksander Matusiński.

Nominacja olimpijska Paryż – 2024 (zbiory Z. Król).

Akredytacja olimpijska Paryż – 2024 (zbiory Z. Król).

Weronika Lizakowska i Zbigniew Król po ślubowaniu olimpijskim (zbiory W. Lizakowska).

Mistrzostwa Świata Moskwa – 2013, Stanisław Marmur, Aleksander Matusiński, Zbigniew Król (zbiory K. Kiesel).

Należy wspomnieć także, że w latach 1985 – 2000 Zbigniew Król w celach zarobkowych wyjeżdżał do Londynu, gdzie zajmował się remontami domów. W tym okresie nawiązał bardzo ściśle kontakty z prezydentem na uchodźstwie Ryszardem Kaczorowski, u którego w pewnym okresie został doradcą⁷.

Józef Lisowski, Beata Król, Zbigniew Król, Małgorzata Lisowska (zbiory B. Król).

⁷ Lasocki A. *100 lat Polskiego Związku Lekkiej Atletyki, Tom I*. Warszawa 2019, s. 466.

KRUPA IWONA

Urodziła się 17 września 1970 r. w Wodzisławiu Śląskim. Studiowała na Akademii Wychowania Fizycznego im. Jerzego Kukuczki w Katowicach. Podczas studiów reprezentowała klub AZS AWF Katowice, gdzie jej szkoleniowcem by Sławomir Muskała. Startując na Mistrzostwach Polski w Kielcach w 1993 r. zdobyła brązowy medal w sztafecie 4x400 m, biegnącej w składzie Małgorzata Filo, Barbara Grzywocz, Iwona Krupa, Sylwia Pachut¹.

Wielokrotna finalistka MP w biegach długich i w biegach przełajowych w latach 1993-1995. W biegu na 3.000 m w Pile (1994) uplasowała się na 5 miejscu z wynikiem 9;39,59 mim. a w Kielcach (1993) na 6 miejscu z rezultatem 9;38,98 min., w biegu na 10.000 m w Warszawie (1995) z rezultatem 35;22,15 min. na 6 pozycji. W Brzeszczach (1994) w biegu półmaratońskim zajęła 6 miejsce z rezultatem

¹ *Płotkarska specjalność*. Trybuna Śląska 1993, nr 169, s.11-12.

1:15;59 godz. Dwukrotnie też wystartowała w przełajowych mistrzostwach kraju, w 1993 r. plasując się na 4 miejscu a w Sopot (1995) wywalczyła 7 pozycję.

Na swoim koncie miała kilka rekordów życiowych²:

1.000m	2:55,01	15 maja 1993	Katowice
1.500m	4:28,73	14 czerwca 1995	Katowice
5.000m	16:24,56	11 czerwca 1995	Kielce
10.000m	33:21,07	3 marca 1995	Piła
półmaraton	1:15:59	27 sierpnia 1994	Brzeszcze

Po ukończeniu studiów, rozpoczęła pracę w charakterze nauczyciela wychowania fizycznego w Gimnazjum nr 4 w Żorach. W tym okresie w Żorach nie było żadnego klubu lekkoatletycznego, z tego powodu uczniowie szkoły na zawodach reprezentowali klub ROW Rybnik. Uzyskała w szkolnictwie uprawnienia nauczyciela dyplomowanego. W 2005 r. wystartowała w III Ogólnopolskim Biegu „O Puchar Burmistrza Miasta Bukowna”. Dystans biegu wynosił 10 km, zwyciężyła Beata Szyjka przedstawicielka Victorii Racibórz, która uzyskała wynik 36;56 min na kolejnych miejscach przybiegły Brych-Pająk z Biegusa Wręczyca z rezultatem 37;05 min oraz Iwona Krupa zawodniczka UKS Czwórka Żory z czasem 38;15 min.

Po zakończeniu aktywnej kariery sportowej, pozostała w sporcie, umiejętnie łącząc role trenerki i działaczki sportowej. W listopadzie 2003 r. założyła przy Gimnazjum nr 4, Uczniowski Klub Sportowy Czwórka Żory. Już cztery miesiące po założeniu klubu, jej zawodniczka Monika Gluza zdobyła pierwszy złoty medal w imprezie rangi mistrzowskiej, wygrywając bieg na 600 m podczas halowych mistrzostw Polski juniorów. Później sukcesy odnosił Krzysztof Szymoszek, który zdobył pięć złotych medali w skoku w dal na mistrzostwach Polski juniorów, zarówno w hali, jak i na stadionie.

Czołowymi jej wychowankami z okresu pracy w klubie *UKS Czwórka Żory* byli Monika Gluza, Krzysztof Szymoszek, Grzegorz Biernat – 400 m, Paweł Dzida mistrz Polski w skoku w dal, Michał Wróbel – 400 m a przede wszystkim Ewa Swoboda. Mistrzyni Polski w biegach sprinterskich w kategorii juniorów, czwarta zawodniczka mistrzostw świata juniorów młodszych w Doniecku (2013) oraz piąta na mistrzostwach świata juniorów w 2014 r. Uczestniczka Igrzysk Olimpijskich Młodzieży (EYOF) w Baku (2014). W 2015r. została mistrzynią Europy juniorów w Eskilstuny w biegu na 100 m.

² Kurzyński H., Luftman L., Rozum J., Rychwalski M. Socha A.: *Historia finałów lekkoatletycznych mistrzostw Polski 1922-2011. Konkurencje kobiece*. Bydgoszcz: Komisja Statystyczna PZLA, 2011

UKS Czwórka Żory: Paweł Dzida, Iwona Krupa, Mateusz Gałuszka.

UKS Czwórka Żory: Ewa Swoboda i Iwona Krupa.

Iwona Krupa, Irena Szewińska, Ewa Swoboda.

EYOF-2014: Iwona Krupa z Ewą Swobodą (zbiory I. Krupa).

Iwona Krupa w 2014 r. objęła w Polskim Związku Lekkiej Atletyki funkcję trenera kadry Polski juniorek w biegach sprinterskich (100m, 200m, sztafeta 4x100m)³. W 2017 r. wraz ze swoją najlepszą zawodniczką Ewą Swobodą, zmieniając barwy klubowe i przenosząc się AZS AWF Katowice. Podejmuje pracę w Akademii Wychowania Fizycznego w Katowicach w zakładzie lekkiej atletyki.

Baku 2014: Iwona Swoboda, Ewa Krupa, Lech Leszczyński (zbiory I. Krupa).

Okres pracy Iwony Krupy w AZS AWF Katowice to pasmo wielkich sukcesów jej podopiecznej Ewy Swobody, która w pierwszym roku startów w tym klubie w 2017 r. zdobyła srebrny medal na halowych mistrzostwach Europy w Belgradzie, a w Glasgow (2019) medal złoty dwukrotna wicemistrzyni kontynentu z Monachium (2022) i Rzymu (2024). Złota medalistka igrzysk europejskich Kraków (2023) oraz halowych mistrzostw Europy z Glasgow. Wielokrotna medalistka Mistrzostw kraju w hali i na odkrytym stadionie. Uczestniczyła w Igrzyskach Olimpijskich w Tokio (2020) i Paryżu (2024).

³ <https://www.tuzory.pl/wiadomosci,iwona-krupa-trenerka-reprezentacji-polski-8222-to-dla-mnie-duze-wyroznienie-8221,wia5-3266-8169.html> (dostęp 10.06.2024).

SPORT I REKREACJA

Wkrótce rusza olimpiada w Rio de Janeiro. Na jakie dni zaplanowano starty Ewy Swobody?

2016-08-04 Autor: **wk**

(Fot. Tomasz Kąkol, wplw)

Ewa Swoboda ze swoją trenerką Iwona Kłusek

W najbliższą sobotę odbędzie się ceremonia otwarcia Igrzysk Olimpijskich w Rio de Janeiro. Tym razem mieszkańcy naszego miasta olimpiadę z pewnością będą śledzić z zapartym tchem, bowiem jedną z olimpijek jest utalentowana sprinterka z Żor – Ewa Swoboda.

Portal tuŻory z dnia 4.08.2016.

Bić rekordy z wielką Swobodą. Niezwykły duet: najszybsza juniorka świata i skromna nauczycielka

Najszybsza juniorka świata Ewa Swoboda tworzy niezwykły duet z trenerką Iwoną Krupą, skromną nauczycielką WF-u.

Maciej Petruczenko

15 lutego 2016, 10:00 | aktualizacja 16 lutego 2016, 08:36 <

Przegląd Sportowy, Onet z dnia 16 luty 2016.

Drużynowe Mistrzostwa Europy, Lill – 2017, od lewej: xxx, K. Ciba, I. Krupa, A. Kielbasińska, M. Popowicz, E. Swoboda.

Iwona Krupa: w Ewę wstąpiło nowe życie, najlepsze dopiero przed nami

Iwona Krupa od początku kariery prowadzi Ewę Swobodę. Obie razem przeszły już wiele, ale trenerka zapowiada, że "najlepsze dopiero przed nimi". Krupa stroni od mediów i nie udziela wywiadów. Dla Przegląd Sportowy Onet zrobiła jednak wyjątek.

Tomasz Kalemba

13 czerwca 2022, 14:05

Iwona Krupa (po prawej stronie) z Ewą Swobodą (foto: Paweł Skrziba / Agencja SE / East News)

Przegląd Sportowy Onet z dnia 13 czerwca 2022.

Iwona Krupa angażowała w życie społeczne miasta Żory, w latach 2010-2018 była radną w Radzie Miasta Żory⁴. W przeprowadzonym z okazji piłkarskich Mistrzostw Europy Euro 2012, konkursie portalu *tuŻory* okazało się, że posiada wielką wiedzę futbolową i zdobyła tytuł „Żorskiego Znawcy Futbolu”⁵.

Sukcesy sportowe jej podopiecznych z UKS Czwórka zostały docenione przez władze miasta Żory. W 2014 r. otrzymała Nagrodę Prezydenta za osiągnięcia sportowe i zaangażowanie się w pracy społecznej dla lokalnego środowiska⁶. W 2015 r.

⁴ Nowa rada miejska w Żorach. Dziennik Zachodni z dnia 20 listopada 2014.

⁵ <https://www.tuzory.pl/wiadomosci,juz-wiemy-kto-zostal-zorskim-znawca-futbolu,wia5-3266-3192.html>

⁶ <https://www.tuzory.pl/wiadomosci,zory-laury-dla-sportowcow-wreczone,wia5-3270-6493.html>

otrzymała nagrodę Phoenix Sariensis przyznawaną osobom szczególnie zasłużonym dla miasta Żory⁷.

Laureaci XVI edycji nagrody miejskiej Phoenix Sariensis Ewa Adamczyk-Ścibik, Marek Piksa i Iwona Krupa.

Za sukcesy odniesione w pracy zawodowej a szczególnie na niwie sportowej, Iwona Krupa wykładowca w Akademii Wychowania Fizycznego w Katowicach, trenerka w klubie AZS AWF Katowice, została laureatem plebiscytu zorganizowanego przez Komisję Sportu Kobiet Polskiego Komitetu Olimpijskiego „Trenerka Roku 2023”⁸.

⁷ <https://www.tuzory.pl/wiadomosci,nagrody-miejskie-rozdane-dla-kogo-statuetka-8222-phoenix-sariensis-8221-i-medal-8222-dobroczynca-roku-8221,wia5-3273-8867.html> (dostęp 12.07.2024).

⁸ <https://www.pzla.pl/aktualnosci/13865-iwona-krupa-laureatka-konkursu-pkol-trenerka-roku-2023-34> (dostęp 12.07.2024).

Teresa Socha i Iwona Krupa (zbiory AWF Katowice).

Iwona Krupa – Akademia Wychowania Fizycznego w Katowicach.

Za swoją wytrwałością i wykazaną determinację w tym czym się zajmuje, dzięki czemu zdobyła uznanie nie tylko w Katowicach, ale również na arenie krajowej i międzynarodowej, została laureatką Nagrody Prezydenta Miasta Katowice w dziedzinie sportu (2024)⁹.

Sportowcy z nagrodami

Pozналиśmy laureatów tegorocznych Nagród Prezydenta Miasta Katowice w dziedzinie sportu. Znalazły się wśród nich osoby, które swoją wytrwałością i determinacją zdobyły uznanie nie tylko w Katowicach, ale również na arenie krajowej i międzynarodowej.

Najlepszymi sportowcami 2023 r. zostali: Katarzyna Wasick, Justyna Iskrzycka, Martyna Swatowska-Wenglarczyk, Ewa Trzebińska, Ewa Swoboda i Monika Kotzian. Przyznano również nagrody dla najlepszych sportowców nadziew Katowic oraz najlepszego działacza/trenera sportowego.

– Katowice są miastem mistrzów sportu, więc to wyróżnienie otrzymują rzeczyw-

ście najlepsi z najlepszych. Chcemy, żeby nasi sportowcy wiedzieli, że zarówno ich ciężka praca, jak i jej owoce w postaci sukcesów sportowych są przez nas zauważane i doceniane. To wielka duma, że zawodnicy, którzy zostali dziś uhonorowani, chcą trenować w Katowicach – mówi Marcin Krupa, prezydent Katowic. – Mam nadzieję, że katowicka młodzież będzie brała przykład z na-

szych laureatów i za kilka lat będziemy mogli cieszyć się jej startami oraz zwycięstwami na największych światowych imprezach sportowych – dodaje prezydent.

Nagroda jest przyznawana zawodnikom od 2003 r. za osiągnięcie wysokich wyników w krajowym i międzynarodowym współzawodnictwie sportowym. Z kolei trenerzy i działacze mogą otrzymać nagrodę m.in. za wychowanie medalisty igrzysk olimpijskich, mistrzostw świata i Polski, zawodów o Puchar Świata, rekordzistów świata i Polski lub za całokształt pracy szkoleniowej, menedżerskiej, działalności wychowawczej czy popularyzacji dyscypliny sportowej wśród młodzieży.

– Dziękuję bardzo za nagrodę. Jest mi niezmiernie miło. To jest ogromna szansa, motywacja i wsparcie – mówiła Wiktoria Kaletka, która z sukcesami trenuje badminton pod szyldem AZS AWF Katowice.

Dziękuję za nagrodę, wsparcie i kibicowanie. Mam nadzieję, że ten sezon dostarczy również wielu emocji – podkreśla Justyna Iskrzycka z AZS AWF Katowice, gdzie trenuje kajakarstwo klasyczne. ■

NAGRODY OTRZYMALI

NAJLEPSZY SPORTOWIEC KATOWIC

- Katarzyna Wasick – AZS AWF Katowice – pływanie
- Justyna Iskrzycka – AZS AWF Katowice – kajakarstwo klasyczne
- Martyna Swatowska-Wenglarczyk – AZS AWF Katowice – szermierka – szpada
- Ewa Trzebińska – AZS AWF Katowice – szermierka – szpada
- Ewa Swoboda – AZS AWF Katowice – lekka atletyka – biegi sprinterskie
- Monika Kotzian – WSSRN START – paraski narciarskie

SPORTOWA NADZIEW KATOWIC

- Zuzanna Zajac – AZS AWF Katowice – lekka atletyka – biegi przez płotki

- Filip Kempaki – AZS AWF Katowice – skoki o tyczce
- Wiktoria Kaletka – AZS AWF Katowice – badminton
- Karolina Białas – UKŁ SPIN Katowice – łyżwiarstwo figurowe
- Mikael Hukhova – MKS Pałac Młodzieży – skoki do wody
- Kamil Hulin – MKS Pałac Młodzieży – judo
- Laura Sydlowska – KS O6 Kiebas Katowice – boks olimpijski

NAJLEPSZY DZIAŁACZ SPORTOWY/TRENER

- Karolina Koch – trenerka GKS GiełSa Katowice SA, seniorskiej sekcji piłki nożnej kobiet, zdobywczy mistrzostwa Polski

- w sezonie 2022/2023 w Białymostku w piłce nożnej kobiet
- Iwona Krupa – trenerka kadry narodowej w lekkiej atletyce, trenerka Ewy Swobod, mistrzyni Europy i wielokrotna mistrzyni Polski w biegach sprinterskich

PONAJEDY PREZYDENT WYRÓŻNIŁ PIĘĆ DRUŻYN

- za zdobycie mistrzostwa Polski w piłce nożnej kobiet w sezonie 2022/2023 – drużyna seniorskiej sekcji GKS GiełSa Katowice SA
- za zdobycie mistrzostwa Polski w hokeju na lodzie w sezonie 2022/2023 – drużyna hokeja na lodzie GKS GiełSa Katowice SA

- za zdobycie tytułu mistrza Polski w Młodzieżowych Mistrzostwach Polski w Futosale U17 – drużyna AZS Uniwersytet Śląski

- za zdobycie mistrzostwa Polski na XXX Ogólnopolskiej Olimpiadzie Młodzieży w 2023 r. w hokeju na lodzie – drużyna juniorów młodszych Fundacji Naprzód Janów Katowice
- za zdobycie mistrzostwa Polski młodzieży U13 w piłce nożnej – drużyna Uczniowskiego Kobiecego Klubu Sportowego

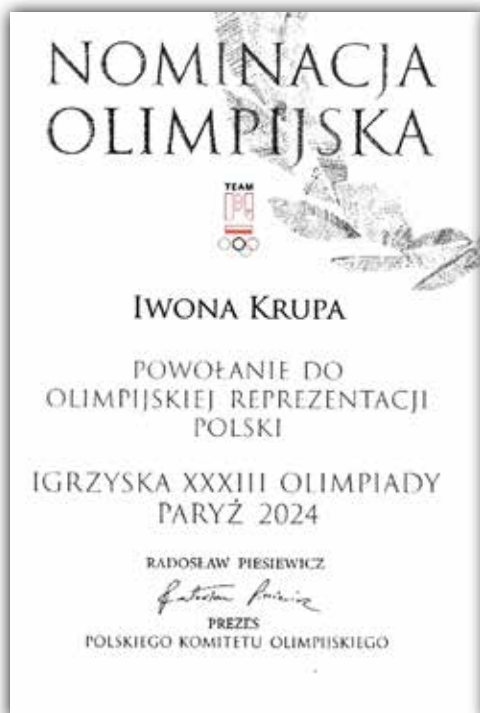
- Nagrodę specjalną otrzymał Grzegorz Pasut – do niedawna kapitan hokejowej GiełSy.

Nasze Katowice 2024, nr 4.

18 lipca 2024 r. w Centrum Olimpijskim PKOl-u w Warszawie odbyła się uroczystość wręczenia sportowcom, trenerom i osobom współpracującym nominacji do Olimpijskiej Reprezentacji Polski Paryż – 2024.

⁹ Sportowcy z nagrodami. Nasze Katowice 2024, nr 4, s.6.

Iwona Krupa została powołana, w charakterze trenera na XXXIII Letnie Igrzyska Olimpijskie w Paryżu. Do jej obowiązków należała opieka szkoleniowa nad sprinterką Ewą Swobodą i sztafetą sprinterską pań.

Nominacja olimpijska Paryż 2024 (zbiory I. Krupa).

Po ślubowaniu olimpijskim w PKOL, Iwona Krupa i Ewa Swoboda (zbiory E. Swoboda).

Po ślubowaniu olimpijskim w PKOL trenerzy Iwona Krupa i Jacek Lewandowski z reprezentacją sztafetową.

Nowa Gazeta Żorska z dnia 2 sierpnia 2024.

LASSOTA LESŁAW

Urodził się 6 lipca 1956 r. w Zarzeczcu. Uczęszczał do Liceum Ogólnokształcącego w Zespole Szkół Budowlanych w Rzeszowie. Jest absolwentem Wydziału Wychowania Fizycznego Uniwersytetu Rzeszowskiego, doktorem nauk o kulturze fizycznej, trenerem klasy mistrzowskiej w lekkiej atletyce. Pracuje na Uniwersytecie Rzeszowskim, jest autorem publikacji poświęconych historii lekkiej atletyki na Podkarpaciu.

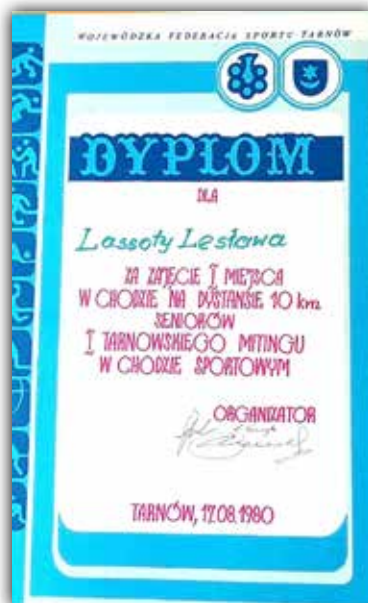

Judo – dyplom Lesława Lassoty (zbiory L. Lassota).

Lekką atletyką zainteresował się w szkole średniej, w pierwszym okresie uprawiał biegi średnie w klubie CWKS Resovia Rzeszów, gdzie jego szkoleniowcem był Stanisław Zaborniak. W późniejszym okresie zainteresował się chodem sportowym. Zadebiutował w tej lekkoatletycznej konkurencji na małym memoriale im. Janusza Kusocińskiego w 1977 r. na dystansie 10 km. W tym też roku startując na Mistrzostwach Polski juniorów na dystansie 20 km uplasował się na 8 pozycji¹. Mistrzostwach Polski, Zrzeszenia Sportowego CRZZ w 1978 r. wystartował na dystansie 30 km rozgrywanym na bieżni stadionu AWF w Warszawie i uzyskał czas 2:44:07,0 godz².

¹ Kisiel J., Kisiel K. Szymański Wł.: *Historia chodu sportowego w Polsce w latach 1971 – 1980*. Wydawnictwo JDK Publishing, Kalisz 2020, s.385.

² Tamże, s.423.

W latach 1981-1982 odbywał zasadniczą służbę wojskową w WKS Wawel Kraków. W tym samym czasie również obowiązkową służbę odbywał Andrzej Chyliński. Obydwaj panowie na zawodach reprezentowali barwy krakowskich wojskowych. W klubie WKS Wawel Kraków, trenerem prowadzącym szkolenie chodziarzy był Edward Stawiarz.

Reprezentant WKS Wawel Kraków – Lesław Lassota (zbiory L. Lassota).

Po jej zakończeniu powrócił do swojego macierzystego klubu. W 1983 r. został wicemistrzem Luksemburga w chodzie na 50 km. W Mistrzostwach Polski na dystansie 50 km, które zostały rozegrane w Szczecinie w dniu 24 kwietnia 1983 r. uplasował się na 10 pozycji³. W tym też roku wystartował w światowym chodzarskim klasyku tj: 51 edycji międzynarodowych zawodów w chodzie na trasie Praha – Podiebrady /Czechosłowacja/ na dystansie 50 km⁴.

Start do chodu Praha-Podiebrady, Lesław Lassota (11) – zbiory L. Lassota.

Chód na trasie Praha-Podiebrady, Lesław Lassota (11) – (zbiory L. Lassota).

³ Kisiel J., Kisiel K. Szymański Wł.: *Historia chodu sportowego w Polsce w latach 1981-1984*. KTPN. Kalisz 2020, s.233.

⁴ Tamże, s. 244.

Karierę sportową zakończył startem w zawodach ligowych na dystansie 20 km, który pokonał w 1:40;40 godz., przeprowadzonych podczas mityngu lekkoatletycznego „O Srebrny Grot Stargardu” w Stargardzie Szczecińskim w dniu 20 sierpnia 1983 r.⁵

Rekordy życiowe; chód 20 km – 1:31;20 godz.; 50 km – 4:09,16 godz. Podczas swojej kariery sportowej pokonał na zawodach 1.159 km.⁶

Krzysztof Drajski (36), Mirosław Bielański (38), Lesław Lassota (4) – zbiory K. Kisiel.

Warszawa, Pola Mokotowskie – Jarosław Zawisza (723) i Lesław Lassota (856) – zbiory K. Kisiel.

⁵ Tamże, s. 309.

⁶ Lasocki A.: *100 Lat Polskiej Lekkiej Atletyki*. Tom IV. Warszawa 2021, s. 376.

Zawody na Oksywiu Lesław Lassota na trasie (zbiory K. Kisiel).

Od lewej B. Duda, J. Kłos, L. Lassota, klęczą Wojciech i Łukasz Szelowie (zbiory L. Lassota).

Po zakończeniu czynnego uprawiania sportu rozpoczął pracę szkoleniowca w klubach CWKS Resovia Rzeszów i GUKLA Bratkowice. Wychowawca bardzo wielu chodźarzy i biegaczy, między innymi: bracia Wojciech i Łukasz Szela którzy zdobyli łącznie 19 medali Mistrzostw Polski. Łukasz został złotym medalistą Europejskich Igrzysk Olimpijskich, wystartował w Mistrzostwach Świata juniorów w Lizbonie (1994) plasując się na zajął 12 pozycji z wynikiem 41:06 min. Elżbieta Nieckarz zdobyła kilka medali Mistrzostw Polski w tym jeden brązowy M.P. Seniorów, największym osiągnięciem był udział w Mistrzostwach Europy w Bydgoszczy zajmując 8.miejsco. Katarzyna Kwoka wielokrotna medalistka Mistrzostw Polski, największy sukces to zajęcie 4 miejsca na Młodzieżowych Mistrzostwach Europy w Debreczynie. Medale na M.P. w różnych kategoriach wiekowych zdobywali: Daniel Kwoka, Ewa Zięba, Natalia Wlazło, Jakub Lelek, Agnieszka Zagrodnik, Konrad Morawczyński, Karolina Kiszka, Natalia Kalina, Sylwia Boroń, Kinga Boroń, Dawid Wolski, Marek Kubas, Magdalena Lupa, Weronika Kalina, Paweł Krawczyk, Piotr Pyka, Radosław Porczak

Lesław Lassota z zawodnikami Resovii Rzeszów (zborny L. Lassota).

Lesław Lassota i Katarzyna Kwoka (zbory L. Lassota).

Wojciech i Łukasz Szelowie (zbory L. Lassota).

Elżbieta Nieckarz (zbiory L. Lassota).

Ze zwycięzcą łańcuckiej piątki, Patrykiem Marszałkiem (zbiory P. Marszałek).

Od 1994 r. podjął współpracę trwającą do chwili obecnej z Polskim Związkiem Lekkiej Atletyki, który powierzył mu prowadzenie zajęć z zawodniczkami i zawodnikami uprawiającymi chód sportowy. Przygotowywał ich do startu

w imprezach mistrzowskich takich jak: Mistrzostwa Świata juniorów w Lizbonie w 1994 r. gdzie wystartowała jego dwójka wychowanków Wojciech i Łukasz Szewlowie. W reprezentacji Polski w Młodzieżowych Mistrzostwach Europy wystartowały: Elżbieta Nieckarz w Bydgoszczy (2003) oraz Katarzyna Kwoka, która uplasowała się 4 miejscu w Debreczynie (2007). W Pucharze Świata i Europy bezpośredni jego wychowankowie: Katarzyna Kwoka, Paweł Krawczyk, Dawid Wolski i Konrad Morawczyński.

W PZLA pełni aktualnie funkcję trenera kadry seniorów odpowiedzialny za przygotowanie zawodników do startu w Drużynowych Mistrzostwach Świata, Mistrzostwach Świata w Budapeszcie (2023), Mistrzostwach Europy w Rzymie (2024) a także nad olimpijkami z Paryża, Olgą Chojecką i Agnieszką Ellward. Przez PZLA był powoływany w charakterze trenera reprezentacji na imprezy mistrzowskie.

Akredytacja, Mistrzostwa Europy juniorów, Lizbona – 1994(zbiory L. Lassota).

Akredytacja, Młodzieżowe Mistrzostwa Europy, Kowno – 2009 (zbiory L. Lassota).

Drużynowe Mistrzostwa Świata,
Muscat – 2022.

Akredytacja Drużynowe Mistrzostwa Świata,
Antalya – 2024 (zbiory L. Lassota).

Akredytacja, Mistrzostwa Europy, Rzym –
2024 (zbiory L. Lassota).

Akredytacja olimpijska Paryż – 2024 Lesława
Lassoty (zbiory L. Lassota).

Drużynowe Mistrzostwa Świata w Antalya – 2024: od lewej G. Tomala; L. Lassota, K. Kisiel.

Nominacja olimpijska Paryż – 2024 (zbiory L. Lassota).

W dniu 18 lipca 2024 r. w Centrum Olimpijskim PKOL-u w Warszawie odbyła się uroczystość wręczenia sportowcom i trenerom oraz osobom współpracującym nominacji do Olimpijskiej Reprezentacji Polski Paryż 2024. Lesław Lassota został powołany w charakterze trenera na XXXIII Letnie Igrzyska Olimpijskie w Paryżu. Do jego należała obowiązków opieka szkoleniowa nad zawodnikami startującymi w chodzie sportowym.

Lesław Lassota i Andrzej Chyliński na trasie chodu na I.O. w Paryżu (zbiory A. Chyliński).

Organizator ogólnopolskich zawodów w chodzie sportowym w Rzeszowie i Bratkowicach. Odznaczony Honorową Odznaką PZLA, Zasłużony Działacz Kultury Fizycznej.

Dojść do Sydney

Jeszcze kilka lat temu chód sportowy należał w naszym kraju do tak zwanych egzotycznych dyscyplin sportu. Liczba chętnych do jej uprawiania ograniczała się do kilku osób w sekcji, a na trybunach podczas zawodów zasiadali głównie przeciwnicy. Stan ten uległ zmianie po wielkim sukcesie Roberta Korzeniowskiego, który w lecie ubiegłego roku na olimpiadzie w Atlancie wywalczył złoty medal. Od tego momentu zaczęto traktować chód sportowy jako jedną z najtrudniejszych dyscyplin lekkoatletycznych, a zawodnicy są już w pełni doceniani za ogromny wysiłek wkładany na treningach. Przeszali być obiektem niewybrednych kpín i żartów. Teraz wzbudzają podziw i szacunek.

Aby Polska nie straciła statusu potęgi w chodzie sportowym potrzebni są następcy Roberta Korzeniowskiego. Jednym z tych, którzy mają ogromne szanse dorównać mistrzowi jest zawodnik Resovi KONRAD MORAWCZYŃSKI.

Spotkanie

Konrad Morawczyński swoją przygodę ze sportem rozpoczął od biegów, które zaczął uprawiać jeszcze w szkole podstawowej. - Sportowego bakcyta polknąłem pod koniec VIII klasy - mówi zawodnik. - W szkole średniej brałem udział w biegach przełajowych i coraz poważniej zacząłem myśleć o wyzyskaniu uprawiania sportu.

Będąc w III klasie szkoły średniej, K. Morawczyński przejechał z rodzinną Dębicą do Rzeszowa. Przypadkowe spotkanie z trenerem Lesławem Lasotą sprawiło, że Konrad zainteresował się chodem sportowym i rozpoczął treningi w tej mało mu wówczas znanej dyscyplinie sportu. - Trener Lasota bardzo szybko przekonał mnie do treningów - stwierdza Konrad Morawczyński. - Zresztą nie musiał mnie do tego zbyt długo namawiać. Zanawiałem, że jest to dla mnie duża szansa na zaistnienie w tej dziedzinie życia. Poza tym bardzo mi się to spodobało. Szczegółowo powiedziałem nie wiem dlaczego

zdecydowałem się na uprawianie tak mało popularnego i zarazem tak trudnego technicznie sportu. Nigdy się nad tym nie zastanawiałem.

Utalentowany chodźca Konrad Morawczyński i jego trener Lesław Lasota prezentują złoty medal MP. Fot. ARCHIWUM

Sukcesy

Ciełe szczęście, że Konrad Morawczyński nie zdecydował się na grę na przykład w piłkę nożną, gdyż bardzo szybko pokazał, że jest stworzony do lekkiej atletyki, a w szczególności do chodu. Po roku treningów zajął piąte miejsce w młodzieżowych mistrzostwach Polski na dystansie 10 kilometrów. Był to jednak dopiero wstęp do poważnych sukcesów, jakie miały nadejść rok później. W 1995 roku pojechał na młodzieżowe mistrzostwa Polski na 20 kilometrów do Gdańska - opowiada trener Lesław Lasota. - Był to pierwszy tak poważny występ Konrada, tak więc nie liczyliśmy na jakiegoś laury. Jednocześnie wielkie postępy, jakie poczynił mój podopieczny w ciągu roku treningów mogły przeopowiadać jakiegoś niespodziankę. Jednak to co zrobił Konrad przeszło moje i jego najśmielsze oczekiwania. Występ był po prostu wspaniały. Pokonał trasę w czasie 1.33.34

godz. i wyprzedził wszystkich konkurentów. Przyszedł mi się szczerze, że podczas dekoracji obaj mieliśmy łzy w oczach. Mistrzostwo Polski bowiem nawet nam się nie śniło.

Rok później Konrad Morawczyński jechał na mistrzostwa jako obrońca tytułu i jeden z głównych kandydatów do złotego medalu. - Konrad nie zawiodł i ponownie minął mecie jako pierwszy - kontynuuje trener L. Lasota. - Poprawił przy tym swój wynik sprzed roku aż o sześć minut. Wynik ten potwierdził dużą klasę zawodnika, roztaczając przed nim szerokie perspektywy.

Reprezentacja

Dwa złote medale na mistrzostwach Polski spowodowały, że Konradem Morawczyńskim zainteresowali się trenerzy kadry narodowej juniorów. - Po mistrzostwach w Gdańsku w 1995 roku dostałem się do kadry narodowej - mówi K. Morawczyński. - Zostałem powołany na wielomecz między narodowy w Suwałkach, gdzie oprócz naszej drużyny były reprezentacje Białorusi, Czech, Słowacji, Węgier i Ukrainy. Mój reprezentacyjny debiut był udany, ponieważ wraz z kolegami wygraliśmy imprezę.

W ubiegłym sezonie natomiast taki sam mecz odbył się w Zamościu. Tam również Polska wygrała, a Konrad Morawczyński indywidualnie zajął czwartą lokatę ze stratą zaledwie 15 sekund do trzeciego na mecie zawodnika.

Plany na przyszłość

- Konrad jest bardzo solidnym zawodnikiem - stwierdza trener Lesław Lasota. - Wie czego chce, ciężko pracuje i robi systematyczne postępy. Stawiamy so-

bie coraz wyższe cele. Oby tylko omijały nas kontuzje, które, niestety, zaczęły się pojawiać. Od roku Konradowi dokuczają bóle nóg. Jest to choroba typowo „chodźcarska” i próbujemy różnych sposobów, aby się jej pozbyć. Uważam, że jeżeli Konrad będzie nadal robił postępy w takim tempie, to można myśleć o poważnych wynikach. Mam taką cichą nadzieję, że dojdziemy na igrzyska do Sydney.

Prognoza wyników Konrada jest zadziwiająca, co wymaga stworzenia mu jak najlepszych warunków treningowych. Ten 21-letni sportowiec, który oprócz uprawiania chodu sportowego studiuję na drugim roku Akademii Rolniczo - Technicznej na Wydziale Geodezji i Gospodarki Przemysłowej, ma - przy spełnieniu pewnych warunków - duże szanse stać się zawodnikiem światowej klasy.

Kłopoty

Kłopotów trenerowi oraz zawodnikowi oczywiście nie brakuje. Aby przygotować się dobrze do poważnych imprez, potrzebne są odpowiednie nakłady finansowe. Tych, niestety, brakuje, gdyż mimo wszystko nie ma jeszcze pełnego zrozumienia dla tej dyscypliny sportu ze strony sponsorów. Konradowi Morawczyńskiemu pomagają Ryszard Wrzesiak, który umożliwia korzystanie z obiektów w Szańszynie, Stanisław Jodłowski - właściciel firmy Sportatut z Dębicy udostępniający potrzebne odziewki i Invest - Bank. - Wszystkim bardzo dziękuję za pomoc, jednak to jest za mało na osiągnięcie najlepszych wyników - stwierdza K. Morawczyński. - Nadal czekamy wraz z trenerem na innych sponsorów. W tym roku nie byliśmy, w przeciwieństwie do rywali - zawodników z innych klubów, na żadnym obózie przygotowawczym, co niewątpliwie utrudnia osiągnięcie dobrych wyników. Chciałem podziękować panu Stanisławowi Zaborniowskiemu, który robi wszystko, co w jego mocy, żebym miał jak najlepsze warunki.

W lipcu czeka Konrada ważny sprawdzian w fińskim Turku. Odejdą się tam młodzieżowe mistrzostwa Europy, gdzie podopieczny Lesława Lasoty będzie chciał po raz kolejny poprawić swój najlepszy dotychczasowy rezultat.

SEBASTIAN CZECH

Nowiny Rzeszowskie z dnia 18.04.1997.

LEWANDOWSKI JACEK

Urodzony 4 lutego 1977 r. w Szubinie. Uczęszczał do Technikum Samochodowego w Bydgoszczy, które ukończył w 1997 r. Studia wyższe odbył na Akademii Wychowania Fizycznego i Sportu w Gdańsku, na której w 2002 r. uzyskał tytuł mgr wychowania fizycznego i tytuł trenera lekkiej atletyki.

Lekką atletyką zainteresował się w szkole średniej, uprawiał biegi sprinterskie specjalizując się w biegu na 400 m. Reprezentował barwy Zawiszy Bydgoszcz w mistrzostwach Polski juniorów rozegranych w 1995 r. w Karkowie.¹

Największe swoje sukcesy w karierze zawodniczej odniósł jako reprezentant Polski juniorów startując w imprezach mistrzowskich w sztafecie 4x400 m. W 1995 r. na Mistrzostwa Europy juniorów, które odbyły się w węgierskim mieście Nyíregyháza (Węgry) biegnąca w składzie Jacek Bocian, Piotr Haczek, Jacek

¹ *Lekkoatletyczni medaliści*. Gazeta Lubuska 1995, nr 164, s.6.

Lewandowski, Marcin Trelka, wywalczyła brązowy medal². W 1996 r. na Mistrzostwa Świata rozgrywanych w Sydney (Australia), wywalczyła 6. miejsce³. Te sukcesy zdecydowały, że Jacek Lewandowski, został powołany do kadry seniorów w biegu na 400 m, którą prowadził Józef Lisowski. Dobrze zapowiadającą się karierę sportową musiał zakończyć z powodu kontuzji.

Jacek Lewandowski jako szkoleniowiec podjął pracę w klubie Zawisza Bydgoszcz, którego był wychowankiem i krok po kroku jako trener zdobywał kolejne laury⁴.

W latach 2001 – 2015 pracował w charakterze trenera w Szkole Mistrzostwa Sportowego im. Teresy Ciepły w Bydgoszczy. Równocześnie został zatrudniony w 2001 r. jako trener lekkiej atletyki w XI Liceum Ogólnokształcącym Mistrzostwa Sportowego im. Bydgoskich Olimpijczyków w Bydgoszczy oraz w klubie Cywilno Wojskowym Związku Sportowym *Zawisza Bydgoszcz – Stowarzyszenie Lekkoatletyczne*. W latach 2014–2016 był opiekunem sekcji lekkoatletycznej w Wyższej Szkole Gospodarczej w Bydgoszczy.

Jacek Lewandowski rozpoczął w 2007 r. współpracę z Polskim Związkiem Lekkiej Atletyki w latach 2007–2014 opiekował się kadrą narodową juniorek w biegach sprinterskich a także w latach 2008–2009 kadrą młodzieżową. W 2009 r. został głównym trenerem kadry narodowej sprintu kobiet. Jego podopieczni w macierzystym klubie i w kadrze narodowej odnosili szereg cennych sukcesów, między innymi: na Młodzieżowych Mistrzostwach Europy rozegranych w Kownie w 2009 r. Marika Popowicz wywalczyła dwa brązowe medale w biegach na 100 m i 200 m. Na zawodach Uniwersjadowych przeprowadzonych w Belgradzie w 2009 r. srebrny medal wywalczyła sztafeta 4x100 m. Prowadzone przez niego sztafety dwukrotnie zdobyły brązowe medale w biegu sztafetowym 4 x 100m na Mistrzostwa Europy: Barcelona (2010) Helsinki (2012). Podopieczne Jacka Lewandowskiego na lekkoatletycznych Mistrzostwach Świata sztafet, które były rozgrywane w 2021 r. w Chorzowie wywalczyły dwa medale. Tytuł mistrzowski i złoty medal zdobyła sztafeta 4x200 m a sztafeta 4x100 m medal srebrny.

² *Lekkoatletyczne nadzieje*. Gazeta Lubuska 1995, nr 176, s.6.

³ *World Junior Athletics History*. <https://web.archive.org/web/20131031070305/http://www.wjah.co.uk/wojc/WJC/WJC1996.html> (dostęp 20.09.2024)

⁴ *Bieganiem za Lewandowskimi*. Express Bydgoski z 15 stycznia 2011.

Na treningu z grupą szkoleniową Zawiszy Bydgoszcz (zbiory K. Kisiel).

Jacek Lewandowski w bydgoskiej hali (zbiory M. Kalaczyński).

Mistrzostwa Polski juniorów, Rzeszów 2023.

Jacek Lewandowski został powołany przez Polski Komitet Olimpijski w charakterze szkoleniowca polskiej lekkoatletycznej reprezentacji na Igrzyska Olimpijskie: w Londynie (2012), Rio de Janeiro (2016), Tokio (2020), Paryża (2024)⁵. Do jego obowiązków na nich należała opieka szkoleniowa nad zawodniczkami biegającymi w sztafecie sprinterskiej. Najwyższą lokatę na igrzyskach wywalczyła sztafeta 4x100 m biegnąca w składzie: Marta Jeschke, Daria Korczyńska, Marika Popowicz, Ewelina Ptak w Londynie (2012), która uplasowała się na 9 pozycji. Wychowawca wielu czołowych polskich sprinterek i sprinterów między innymi Marika Popowicz, Dariusz Kuć, Katarzyny Sokólskiej, Dominiki Małkowskiej, Klaudii Adamek, Edyty Madejskiej, Helena Dalke, Weronika Czesz, Zuzanna Kaniecka.

Ślubowanie I.O. Rio de Janeiro – 2016, podpisywanie flagi olimpijskiej (zbiory J. Lewandowski).

⁵ Polska Reprezentacja Olimpijska na Igrzyska XXX Olimpiady, Londyn 2012. PKOL 2012, s. 56-58.

Ślubowanie 2020, podpisanie flagi olimpijskiej (zbiory J. Lewandowski).

Ślubowanie I.O. Tokio – 2020, od prawej A. Matusiński, M. Lićwinko, J. Lewandowski, Z. Król (zbiory Z. Król).

Przedstawiciele Zawiszy Bydgoszcz na ślubowaniu olimpijskim Tokio – 2020, J. Lewandowski, M. Popowicz, P. Wojciechowski (zbiory J. Lewandowski).

Na stadionie olimpijskim w Tokio (zbiory J. Lewandowski).

I.O. Tokio, sztafeta 4x100m, Paulina Guzowska, Marlena Gola, Paulina Paluch J. Lewandowski, Klaudia Adamek, Pia Skrzyszowska, Marika Popowicz-Drapała (zbiory J. Lewandowski).

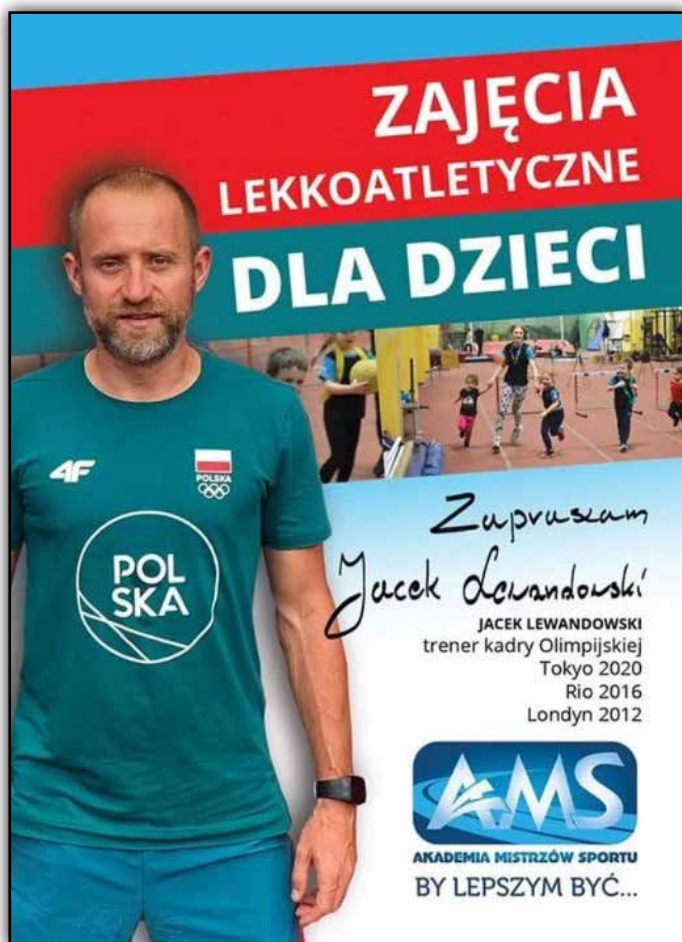

Akredytacja Olimpijska Londyn (zbiory J. Lewandowski).

Akredytacja Olimpijska Rio de Janeiro (zbiory J. Lewandowski).

Jacek Lewandowski był pomysłodawcą i założycielem Akademii Mistrzów Sportu w Bydgoszczy, stowarzyszenia mającego za zadanie propagowanie zdrowego trybu życia poprzez zachęcanie do uprawiania lekkiej atletyki przez dzieci i dorosłych.

Jacek Lewandowski, założyciel Akademii Mistrzów Sportu (zbiory J. Lewandowski).

Express Bydgoski 12 maja 2011.

Zajęcia w okresie pandemii Covid-9 (zbiory J. Lewandowski)..

Po 30 latach spędzonych w Zawiszy odszedł z bydgoskiego klubu*nie startuję w zawodach na najprzyjemniejszego trenera. Jeśli mam jakieś uwagi, przekazuję je wprost i szczerze...* – deklaruje Jacek Lewandowski, bydgoszczanin, trener

reprezentacyjnej sztafety sprinterek.⁶ W dalszym ciągu trenował Marię Popowicz-Drapałą, Klaudię Adamek i innych biegaczy spod znaku „Zetki”, których szkolił przed odejściem. Podjął też współpracę z piłkarzami Zawiszy, był odpowiedzialny za przygotowanie motoryczne w akademii niebiesko-czarnych⁷. Kontynuował współpracę z Polskim Związkiem Lekkiej Atletyki Lewandowski prowadząc kobietą reprezentację Polski w biegach sprinterskich.

W sierpniu 2022 r. reprezentacyjna sztafeta 4 razy 100 m kobiet zdobyła srebrny medal mistrzostw Europy. W celu odniesienia sukcesu trener Jacek Lewandowski poszedł w finale *va banque*. Na bieżni pojawiły się płotkarka Pia Skrzyszowska i biegająca najczęściej na 400 m Anna Kielbasińska. Zastąpiły one, występujące w półfinale, Magdalene Stefanowicz i Martyna Kotwile⁸.

Srebrna sztafeta 4x100 m kobiet. Od lewej: Ewa Swoboda, Pia Skrzyszowska, Anna Kielbasińska, Marika Popowicz Drapała (zbiory M. Meissner).

⁶ Trener reprezentacji sprinterek odszedł z Zawiszy. Jacek Lewandowski ma własną Akademię Mistrzów Sportu. Portal: Bydgoszcz Informuje z 23 lutego 2023.

⁷ Lewandowski wraca do Zawiszy. Bydgoszcz informuje z 23.12.2022.

⁸ Polska sztafeta poszła *va banque*. Pokerowa zagrywka dała medal. „Trzeba mieć jaja”. Sport.pl z dnia 22 sierpnia 2022.

Akredytacja, Mistrzostwa Europy
Monachium – 2022 (zbiory J. Lewandowski).

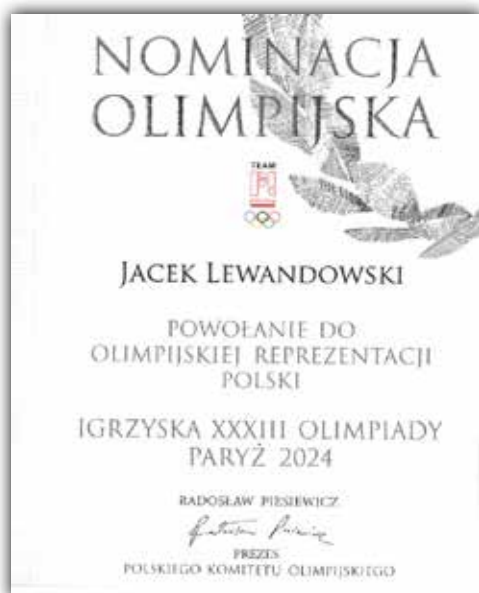
Akredytacja, Mistrzostwa Świata Budapeszt –
2023 (zbiory J. Lewandowski).

Trener Jacek Lewandowski z zawodniczkami na stadionie w Monachium (zbiory J. Lewandowski).

Ślubowanie olimpijskie 2024 (zbiory J. Lewandowski).

Nominacja olimpijska Paryż – 2024 (zbiory J. Lewandowski).

Akredytacja olimpijska Paryż – 2024 (zbiory J. Lewandowski).

Jacek Lewandowski w Paryżu.

Jacek Lewandowski i Marika Popowicz-Drapała na Stade de France (zbiory J. Lewandowski).

18 lipca 2024 r. w siedzibie Polskiego Komitetu Olimpijskiego sportowcy i trenerzy odebrali nominacje olimpijskie. Trener Jacek Lewandowski został powołany w charakterze trenera na XXXIII Letnie Igrzyska Olimpijskie w Paryżu. Do jego obowiązków należała opieka szkoleniowa nad zawodniczkami startującymi w biegach sprinterskich i sztafecie.

I.O. Paryż, grupa sprinterek, stoją od lewej: K. Cimanouska, J. Lewandowski, XXX, M. Niemczyk, ZZZ, I. Krupa klęczą; E. Swoboda, M. Stefanowicz, M. Kotwiła (zbiory J. Lewandowski).

18 lipca 2024 r. w siedzibie Polskiego Komitetu Olimpijskiego sportowcy i trenerzy odebrali nominacje olimpijskie. Trener Jacek Lewandowski został powołany w charakterze trenera na XXXIII Letnie Igrzyska Olimpijskie w Paryżu. Do jego obowiązków należała opieka szkoleniowa nad zawodniczkami startującymi w biegach sprinterskich i sztafecie.

Na wakacjach w Chorwacji z żoną Agnieszką

Z córką Blanką.

MATUSIŃSKI ALEKSANDER LEON

Urodzony 14 marca 1979 r. w Tychach. Absolwent III Liceum Ogólnokształcącego im. Adama Mickiewicza w Katowicach, które ukończył w 1998 r. Kontakt z lekką atletyką rozpoczął się w Szkole Podstawowej im. Jerzego Chromika w Mysłowicach, następnie zaczął uprawiać ją wyczynowo w klubie Budomark Mysłowice pod okiem trenera Jana Dery. Specjalizował się w biegach na średnich dystansach.

Studiował na Akademii Wychowania Fizycznego w Katowicach, którą ukończył w 2002 r. z tytułem mgr wychowania fizycznego i trenera II klasy w lekkiej atletyce.

Po ukończeniu studiów podjął pracę w charakterze trenera w Miejskim Ośrodku Sportu i Rekreacji w Mysłowicach, w którym pracował w latach 2002-2011. Od 2011 r. jest szkoleniowcem w AZS-AWF Katowice, mającym pod swoją opieką sprinterki biegające na 400 m. W latach od 2006 do 2012 był w Polskim Związku Lekkiej Atletyki, trenerem kadry narodowej junierek. W 2018 r. zostaje pracownikiem dydaktycznym na Akademii Wychowania Fizycznego w Katowicach.

W 2012 roku został trenerem w kadry narodowej seniorek, sprinterek biegających na dystansie 400 m, które pod jego wodzą zaczęły odnosić sukcesy na arenach światowych. Najwybitniejszymi zawodniczkami kadrowymi były: Tina Polak, Justyna Święty-Ersetic, Małgorzata Hołub-Kowalik, Iga Baumgart-Witan, Natalia Kaczmarek, Patrycja Wyciszkiewicz, Anna Kielbasińska, Joanna Linkiewicz, Aleksandra Gaworska.

Z tej grupy lekkoatletek największe sukcesy odniosły zespoły sztafetowe 4x400 m, prowadzone przez trenera Aleksandra Matusińskiego. Zdobyły one między innymi: wicemistrzostwo świata w Doha (2019), brązowy medal (mistrzostwo świata) w Londynie (2017), mistrzostwo Europy w Berlinie (2018), dwukrotnie zdobyły halowe wicemistrzostwo świata (2016, 2018), mistrzostwo światowych wojskowych igrzysk sportowych w 2019 r. w Wuhanie (Chiny), zdobywały medale w World Athletics Relays – IAAF World Relays 2019 (Jokohama) oraz World Athletics Relays 2021 (Chorzów).

Sukcesy indywidualne odnosiła także Justyna Święty, która w ciągu półtorej godz. zdobyła dwa złote medale na mistrzostwach Europy w Berlinie (2018), Pierwszy w biegu na 400 m, drugi w sztafecie 4 × 400 m. Na halowych Mistrzostwach Europy w Toruniu (2021) wywalczyła tytuł wicemistrzyni Europy, a w 2017r. w Belgradzie, zdobyła brązowy medal w halowych Mistrzostwach Europy

Uwagi trenerskie przed startem (zbiory K. Kisiel).

Aleksander Matusiński: Moje zawodniczki to "wulkany energii", ale pandemia sprawiła, że stały się jeszcze silniejsze

27.12.2020, 15:18 [Inna](#)

Aleksander Matusiński: Moje zawodniczki to "wulkany energii", ale pandemia sprawiła, że stały się jeszcze silniejsze.

polsatsport.pl z 27.12.2020.

Mistrzostwa Świata Doha 2019 (zbiory M. Bińczyk).

Polski Komitet Olimpijski powołał Aleksandra Matusińskiego do olimpijskiej lekkoatletycznej reprezentacji na Igrzyska Olimpijskie w Rio de Janeiro (2016) oraz w Tokio (2020).

W Rio de Janeiro, prowadzona przez niego sztafeta 4x 400 m uplasowała się na siódmej pozycji. Natomiast w Tokio, sztafeta mieszana 4x400 m, w składzie której wchodziły m.in.: Natalia Kaczmarek, Justyna Święty-Ersetic, Małgorzata Hołub-Kowalik, Iga Baumgart-Witan, zdobyła mistrzostwo olimpijskie. Sztafetę mieszaną przygotowywał do startu wspólnie z trenerem Markiem Rożejem. A sztafeta 4x400 m biegnąca w składzie: Natalia Kaczmarek, Iga Baumgart-Witan, Małgorzata Hołub-Kowalik, Justyna Święty-Ersetic i Anna Kielbaśńska zdobyła wicemistrzostwo olimpijskie.

Przegląd Sportowy z 14 listopada 2019.

Tokio 2020, dekoracja sztafety mieszanej 4x400 m (zbiory P. Skraba).

Trenerzy Marek Rożej i Aleksander Matusiński ze sztafetą mieszaną 4x400 m

Polska sztafeta kobiet 4x400 m zdobyła srebrny medal igrzysk olimpijskich w Tokio. Natalia Kaczmarek, Iga Baumgart-Witan, Małgorzata Hołub-Kowalik i Justyna Święty-Ersetic wynikiem 3.20,53 poprawiły rekord kraju¹.

¹ <https://www.polsatsport.pl/wiadomosc/2021-08-07/tokio-2020-sztafeta-4x400-m-kobiety-final/> (dostęp 11.11.2021).

Tokio 2020, wicemistrzowska sztafeta 4x400 m (zbiory PAP).

Gala olimpijska po igrzyskach w Tokio.

Jego żoną jest Tina Matusińska (z domu Polak), była zawodniczką w AZS-AWF Katowice oraz reprezentacji Polski. Odnosiła szereg cennych sukcesów sportowych, między innymi mistrzyni Polski junierek na 400 m, późniejszym okresie swojej kariery sportowej specjalizowała się w biegach płotkarskich. Jej

rekord życiowy na 400 m to 53;40 sek. Przed Igrzyskami Olimpijskimi w Londynie (2012) zabrakło jej 0.27 sek., by zdobyć olimpijskie minimum².

Tina Polak i Aleksander Matusiński (zbiory A. Matusiński).

Tina i Aleksander Matusińscy (zbiory A. Matusiński).

² Przegląd Sportowy 31 lipiec 2021.

Sukcesy kobiecej sztafety 4x400 m i jej trenera, spowodowały popularyzację w mediach sympatycznego określenia Aniolki (lub Złotka) Matusińskiego.

Aniolki Matusińskiego.

Aleksander Matusiński został odznaczony Brązowym Krzyżem Zasługi (2007) a po Igrzyskach Olimpijskich w Tokio, Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski ...za wybitne zasługi w działalności na rzecz krzewienia i propagowania idei olimpijskiej... przez Prezydenta Andrzeja Dudę³.

W 2018 r. został laureatem nagrody Polskiego Komitetu Olimpijskiego w kategorii *Trener pracujący kobietami*⁴. W plebiscycie gazety Dziennika Zachodniego,

³ <https://www.prezydent.pl/aktualnosci/order-y-i-odznaczenia/medalisci-igrzysk-w-tokio-odznaczeni-przez-prezydenta,34579> (dostęp 22.12.2021).

⁴ <http://www.olimpijski.pl/Media/files/TrenerkaRoku2018.pdf> (dostęp 11.11.2021).

na Sportowca Roku 2018 Aleksander Matusiński, został uhonorowany tytułem Trenera Roku⁵.

Plebiscyt Dziennika Zachodniego 2018.

Trener Roku 2021, Nagroda Polskiego Radia.

⁵ https://zarzad.slaskie.pl/content/najlepsi-sportowcy-wyroznieni_20190211081737 (dostęp 22.11.2021).

Aleksander Matusiński jest miłośnikiem muzyki rockowej i trash metalu. Jego ulubione zespoły to: polskie Kult i Acid Drinkers, amerykański zespół heavymetalowy Metallica czy brazylijska grupa muzyczna Sepultura.

W plebiscycie Przeglądu Sportowego Aleksander Matusiński został uznany za Trenera Roku 2021⁶.

TRENER ROKU – ALEKSANDER MATUSIŃSKI

Co impreza, to medal

W Tokio po medale sięgnęły sztafeta mieszana i sztafeta pań na 4x400 m. W obu wypadkach współautorem sukcesów był Aleksander Matusiński.

Jeśli chodzi o sztafetę mieszana, wraz z nim autorami wielkiego triumfu okazali się Marek Rożej jako trener kadry narodowej czterystumetrowców oraz Krzysztof Węglarski (trener klubowy Kajetana Duszyńskiego), Jakub Ogonowski (trener Karola Zalewskiego) i Andrzej Wołkowycki (trener klubowy Dariusza Kowaluka). W sztafecie żeńskiej trenerami indywidualnymi poszczególnych zawodniczek byli: Matusiński w wypadku Justyny Święty-Ersetic (AZS AWF Katowice), Zbigniew Maksymiuk – w wypadku Małgorzaty Hołub-Kowalik, Marek Rożej – w wypadku Natalii Kaczmarek, Iwona Baumgart – mama Igi Baumgart-Witan i Szwajcar Laurent Meurwly – w wypadku Anny Kielbasińskiej.

Aleksander Matusiński jest jednak postacią, która od lat łączy nasze największe sukcesy zarówno w indywidualnym, jak i sztafetowym biegu na 400 m. Wystarczy w tym celu prześledzić medalowy zbiór niebawale skutecznej na finiszu Justyny, bo z jej udziałem – oprócz wspomnianych dwóch medali w Tokio – trzeba wymienić inne sztafetowe medale: srebro MŚ 2019 w Ad Dausze; srebro halowych MŚ 2016 w Portland i 2018 w Birmingham; brąz MŚ 2017 w Londynie; złoto halowych ME 2017

Lista sukcesów trenera Aleksandra Matusińskiego jest imponująca. W 2021 roku dołożył kolejne.

w Belgradzie i 2019 w Glasgow; złoto w ME 2018 w Berlinie; srebro halowych ME 2021 w Toruniu; brąz halowych ME 2015 w Pradze, a na dodatek indywidualne medale Justyny: w 2018 – złoto na 400 m w ME; srebro na 400 m w halowych ME 2021 w Toruniu oraz brąz na 400 m w ME 2017.

– W 2022 chcemy utrzymać ten medalowy trend i wierzę, że w przygotowaniach do halowych MŚ w Belgradzie oraz letnich MŚ w Eugene i ME w Monachium nie przeszkodzą nam ani kontuzje zawodniczek, ani covid, który w 2021 szczególnie mocno pokrzyżował szczyt Justynie – powiedział uszczęśliwiony wyborem na trenera roku Matusiński.

Mало kto pamięta, że na wyjeżdżającego nieustannie wraz ze swymi „Aniołkami” na obozy sportowe i zawody Matusińskiego w domu czeka żona – Tina Polak-Matusińska. W 2012 roku w mistrzostwach Polski ustanowiła rekord życiowy na 400 metrów przez płotki – 55,87, dający ósme miejsce na liście najlepszych w Polsce w historii.

MACIEJ PETRUCZENKO

Przegląd Sportowy 2022, nr 6.

⁶ Co impreza to medal. Przegląd Sportowy 2022, nr 6. s.4.

Mistrzostwa Świata, Oregon 2022. Polska sztafeta kobiet 4x400 m – stoją od lewej Kinga Gacka, Anna Pałys, trener Aleksander Matusiński, Natalia Kaczmarek, Iga Baumgart-Witan, Anna Kielbasińska (zbiory A. Warszawa).

W halowych Mistrzostwach Europy rozegranych w Stambule (2023) w składzie: Anna Kielbasińska, Marika Popowicz-Drapała, Alicja Wrona-Kutrzepa, Anna Pałys biegnące w sztafecie 4 x 400 m zdobyły brązowy medal⁷.

Tak reagował trener Aleksander Matusiński na zdobyty medal polek w sztafecie 4x400 m.

⁷ <https://jedynka.polskieradio.pl/artukul/3127617,Halowe-Mistrzostwa-Europy-Stambu%C5%82-2023-w-Programie-1-Jak-wypadli-Polacy> (dostęp 11.09.2024).

W 2022 r. Aleksander Matusiński obronił w Akademii Wychowania Fizycznego im. Jerzego Kukuczki w Katowicach, pracę doktorską „Efektywność wzmocnienia poaktywacyjnego (PAP) w kształtowaniu zdolności szybkościowych sprinterów”⁸.

Uroczystość wręczenia dyplomu doktorskiego (zbiory A. Matusiński).

Halowe Mistrzostwa Świata Glasgow – 2024.

⁸ <https://bip.awf.katowice.pl/artykul/752/11362/mgr-aleksander-matusinski> (dostęp 11.09.2024).

Aleksander Matusiński w Glasgow – 2024 (zbiory A. Matusiński)..

MŚ sztafet i walka o igrzyska z Kaczmarek, ale bez Kiełbasińskiej. "Nie była w stanie się zadeklarować"

W dniach 4–5 maja w Nassau na Bahamach odbędzie się szósta edycja mistrzostw świata sztafet (World Athletics Relays). Wśród pięciu polskich ekip, które będą tam walczyć o awans na igrzyska olimpijskie w Paryżu, jest oczywiście przynosząca nam w ostatnich latach wiele powodów do radości sztafeta 4x400 m kobiet. Trener Aleksander Matusiński powołał siedem zawodniczek – w tym Natalię Kaczmarek, indywidualną wicemistrzynię świata z 2023 r. z Budapesztu.

Przemysław Osiak

15 kwietnia 2024, 14:30 <

Przegląd Sportowy z 15 kwietnia 2024.

W dniu 18 lipca 2024 r. w siedzibie Polskiego Komitetu Olimpijskiego sportowcy i trenerzy odebrali nominacje olimpijskie. Trener Aleksander Matusiński został powołany w charakterze trenera na XXXIII Letnie Igrzyska Olimpijskie w Paryżu. Do jego obowiązków należała podobnie jak na poprzednich igrzyskach w Tokio opieka szkoleniowa nad grupą sprinterek.

Akredytacja Paryż – 2024 (zbiory A. Matusiński).

Aleksander Matusiński z synami na ślubowaniu olimpijskim (zbiory PKOL).

Ślubowanie olimpijskie trenerzy R. Nazarkiewicz, A. Matusiński, J. Lewandowski, J. Kostrzeba, M. Justyński (zbiory PKOl).

I.O. Paryż: Marek Rożej, Krzysztof Węglarski, Aleksander Matusiński (zbiory K. Węglarski).

Anita Włodarczyk, Justyna Święty-Ersetic, Aleksander Matusiński.

Wykładowca Aleksander Matusiński.

NAZARKIEWICZ ROBERT

Urodził się 8 stycznia 1972 r. w Giżycku. Absolwent Technikum Melioracji Wodnych w Giżycku. Lekką atletykę zaczął uprawiać w klubie Hańcza Suwałki, specjalizując się w trójskoku, jego szkoleniowcami byli: Jan Kotowski , Emil Muszyński i Stanisław Zapart.

Lekką atletyką zainteresował się w szkole średniej a szczególności skokami, przez pewien okres czasu do niego należał rekord województwa suwalskiego w trójskoku wynosił 14.63 m.

W latach 1993 – 1997 studiował na Akademii Wychowania Fizycznego w Krakowie. Po studiach wrócił do Suwałk i podjął pracę w Szkole Podstawowej nr 3 w Suwałkach. Od roku 1999 pracował w Publicznym Gimnazjum nr 2 w Białymstoku Obecnie jest nauczycielem wychowania fizycznego w Szkole Mistrzostwa Sportowego wchodzącego w skład Zespołu Szkół Rolniczych w Białymstoku. Szkoła ta ściśle współpracuje z klubem Podlasie Białystok, w którym funkcję trenera skoków i sprintu pełni Robert Nazarkiewicz.

Robert Nazarkiewicz (zbiory R. Nazarkiewicz).

Czołowi jego podopieczni wywodzący się z klubu Podlasie Białystok:

- Maria Żodzik – skok wzwyż 197 (jest to 3 wynik w historii polskiej lekkiej atletyki, jednak uzyskała go jako jeszcze osoba nie mająca przyznanego obywatelstwa polskiego)¹. Reprezentantka Polski na Igrzyska Olimpijskie w Paryżu (2024), Mistrzyni Polski;
- Magdalena Bokun (Żebrowska) – skok w dal 6.71 (7 wynik w historii LA), dwukrotna złota medalistka DME, srebrna medalistka IE i PŚ, finalistka ME, wielokrotna medalistka MP i jedyna w historii trzykrotna złota medalistka U23. Magdalena Żebrowska w 2020 r. ustanowiła nowy rekord Podlasia w skoku w dal, skoczyła wówczas 6,38 m, dotychczasowy wynosił 6,35 m i został ustanowiony 13 czerwca 1976 r. przez Elżbietę Klimaszewską z Juwenii Białystok².
- Martyna Bielawska – trójskok 13.97 (8 wynik w historii LA), skok wzwyż 190 (3 wynik w historii LA U20), skok w dal 6.24, uczestniczka Mistrzostw Świata i Europy U18, U20, U23. Wielokrotna medalistka MP wszystkich kategorii wiekowych.
- Karol Sienkiewicz – 100m 10.50, uczestnik MŚ i ME U18 i U20, srebrny medalista MME w Kownie (2005) w sztafecie 4x100m.

¹ https://zbjonik.domtel-sport.pl/at_24w.htm (dostęp 6.09.2024).

² <https://bialystok.wyborcza.pl/bialystok/7,35239,26198029,magdalena-zebrowska-pobila-ponad-40-letni-rekord.html> (dostęp 6.09.2024).

Magdalena Żebrowska i Robert Nazarkiewicz (zbiory M. Żebrowska).

- Kamil Supiński – 100m 10.60, 200m 21.21, uczestnik ME i brązowy medalista ME U20 w sztafecie 4x100m, mistrz Polski U20 na 100m i brązowy medalista MPS na 200m (hala), rekordzista klubowy Polski w sztafecie 4x100m U20.
- Piotr Milewski – skok wzwyż 222, uczestnik MME, młodzieżowy MP, trzykrotny brązowy medalista MPS.
- Piotr Sawczyński – skok wzwyż 216, 7 zawodnik ME U20, Mistrz Polski U18 i U20, oraz brązowy U23.
- Damian Nowicki – skok wzwyż 216, uczestnik MŚ i ME U20, Mistrz Polski U20 (stadion i hala).
- Ewa Korniluk – skok w dal 6.29, uczestniczka ME U20, Mistrzyni Polski U18, U20, U23 w skoku w dal.
- Krystian Prus – rekordzista Polski na 100m – 10.78s w roku 2023 U16.

Wszyscy ww. zawodnicy byli członkami Kadry Narodowej Polskiego Związku Lekkiej Atletyki.

Robert Nazarkiewicz jest trenerem blokowym skoków w Podlaskim Okręgowym Związku Lekkiej Atletyki, prowadzi zajęcia ze skoczkami w dal. Konsultant zawodników uprawiających skok wzwyż w klubach: Ostrołęcki Klub Lekkiej Atletyki – Aleksandra Dobkowska, Karolina Golon, Sebastian Moszczyński oraz Elias Napiórkowski i także w UKS 19 Bojary.

Mistrzowie Polski U20 (2016) sztafeta 4 x 100 m Podlasia Białystok: od lewej Łukasz Pieńkos, Karol Bagan, Bartosz Chojnowski Maciej Stukan i trener Robert Nazarkiewicz (zbiory J.Górko).

Podsumowanie sportowego roku 2005, trzeci od prawej R. Nazarkiewicz.

Zgrupowanie Olecko: od lewej Sebastian Moszczyński, Robert Nazarkiewicz, Magdalena Żebrowska (zbiory R. Nazarkiewicz).

Z zawodnikami Ostrołęckiego Klubu Lekkiej Atletyki (zbiory R. Nazarkiewicz).

Sebastian Moszczyński i Robert Nazarkiewicz (zbiory R. Nazarkiewicz).

Klaudia Boguszewska i Robert Nazarkiewicz (zbiory R. Nazarkiewicz).

Mityngu Gwiazd na Rynku Kościuszki Białystok (zbiory R. Nazarkiewicz).

Mityngu Gwiazd na Rynku Kościuszki Białystok (zbiory R. Nazarkiewicz).

Uroczystość wręczenia obywatelstwa polskiego Marii Żodzick (zbiory Kurier Poranny)..

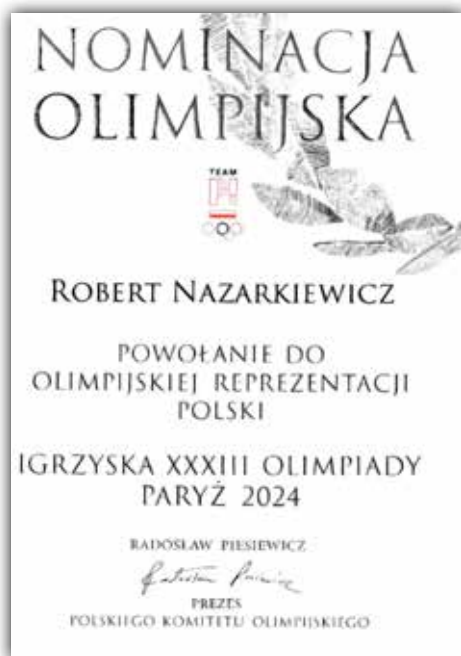
W 2018 r. rozpoczął współpracę z Polskim Związkiem Lekkiej Atletyki został trenerem kadry juniorów w skokach wżywa. Jego podopieczny Sebastian Moszczyński na Olimpijski Festiwal Młodzieży Europy w Baku (2019) w skoku wzwyż wynikiem 203 cm uplasował się na szóstym miejscu³. W 2022 r. władze Polskiego Związku Lekkiej Atletyki zaproponowały funkcję trenera kadry narodowej seniorów. Do jego obowiązków należała opieka szkoleniowa nad zawodniczkami specjalizującymi się w skoku wzwyż.

W klasyfikacji Polskiego Związku Lekkiej Atletyki na najlepszego trenera młodzieżowego, Robert Nazarkiewicz z Podlasia Białystok zajmował czołowe lokaty⁴.

W dniu 18 lipca 2024 r. w Centrum Olimpijskim PKOl-u w Warszawie odbyła się uroczystość wręczenia sportowcom i trenerom oraz osobom współpracującym nominacji do Olimpijskiej Reprezentacji Polski Paryż 2024. Trener Robert Nazarkiewicz, został powołany w charakterze trenera na XXXIII Letnie Igrzyska Olimpijskie w Paryżu. Do jego obowiązków należała opieka szkoleniowa nad skoczkinią wzwyż Marią Żodzick.

³ Olimpijski Festiwal Młodzieży Europy. Sebastian Moszczyński w reprezentacji Polski. Tygodnik Ostrołęcki z dnia 27 lipca 2019.

⁴ Najlepsi trenerzy młodzieżowi w lekkiej atletyce, <https://sport.gwar.pl/szukaj/sport/robert+nazarkiewicz> (dostęp 1.09.2024).

Nominacja olimpijska Paryż – 2024 (zbiory R. Nazarkiewicz).

Akredytacja olimpijska Paryż – 2024 (zbiory R. Nazarkiewicz).

Po ślubowaniu olimpijskim Maria Żodzik i Robert Nazarkiewicz (zbiory R. Nazarkiewicz).

Po ślubowaniu olimpijskim w PKOl, trenerzy z Podlasia Białystok Cezary Wojna i Robert Nazarkiewicz (zbiory R. Nazarkiewicz).

Spotkanie towarzyskie: C. Wojna, xxxx. R. Olszewski, R. Nazarkiewicz (zbiory R. Nazarkiewicz).

Białostocka Akademia Siatkówki Klub Sportowy w nowym w sezonie 20024/20025 zatrudniła trenera Roberta Nazarkiewicza na stanowisko trenera przygotowania motorycznego⁵.

Białostocka Akademia Siatkówki (zbiory R. Nazarkiewicz).

Wywiad telewizyjny (zbiory J. Górko).

⁵ https://www.facebook.com/KSBASBialystokwomanteam/?locale=pl_PL (dostęp 03.08.2024).

OLSZEWSKI HENRYK

Urodził się 20 stycznia 1952 r. w Warszawie. W świat lekkiej atletyki wprowadził go nauczyciel wychowania fizycznego w Szkole Podstawowej nr 25 w Warszawie przy ul. Ogrodowej – Jacek Słupek wielki pasjonat *królowej sportu*. W okresie uczęszczania do Technikum Gastronomicznego w Warszawie zaczął systematycznie uprawiać lekkoatletykę w klubie Gwardia Warszawa. Był członkiem tego klubu w latach (1966 –1975), trenując sprinty w grupie Ludwika Wambutta.

Następni ew wieku 15 lat zaczął się specjalizować się w rzutach. Najpierw rzut dyskiem, który uprawiał pod okiem trenera Jerzego Słomby, potem rzut młotem u trenera Przemysława Kwiatkowskiego¹. Jego rekord życiowy w rzucie dyskiem wynosił 51,66 m, który uzyskał 13 maja 1976 r. Wynik ten lokował go na 22 pozycji w rocznym rankingu w rzucie dyskiem w 1976 r. w Polsce². W swojej karierze

¹ Olszewski: *Z Tomkiem zdarzają nam się spięcia*. Przegląd Sportowy 2013, nr 3, s.3.

² *Rzut dyskiem*. Rocznik PZLA 1976. Wydawnictwo Sport i Turystyka, Warszawa 1978, s.400.

odnosił sukcesy w kategorii młodzieżowej na terenie miasta Warszawy. Zdobył tytuły mistrza Warszawy w kategorii młodzika, juniora młodszego i juniora w dysku oraz juniora młodszego w młocie.

Podczas odbywania służby wojskowej na Bemowie w JW. 2546, uzyskuje uprawnienia instruktorskie z zakresu lekkiej atletyki. Startując w Mistrzostwach Wojska Polskiego, reprezentując Wojska Obrony Powietrznej Kraju zajął drugie miejsce w pchnięciu kulą.

W roku 1975 przeprowadza się do Białegostoku, i w latach 1975-1984 reprezentuje barwy SZS AZS Białystok. W tym też roku rozpoczyna pracę szkoleniowca w SZS AZS Białystok gdzie prowadził grupę rzutów dyskiem. W tym klubie wychował pierwszego młodzieżowego mistrza Polski (1984) w rzucie młotem, Ryszarda Ptaszyńskiego³, oraz plejadę miotaczy, reprezentantów Polski w kategoriach młodzieżowych.

W roku 1976 rozpoczyna współpracę z Polskim Związkiem Lekkiej Atletyki, który powierzył mu opiekę nad kadrą narodową juniorów specjalizujących się w rzucie dyskiem.

W 1979 r. ukończył Akademię Wychowania Fizycznego w Warszawie uzyskując tytuł magistra wychowania fizycznego i trenera lekkiej atletyki. Kolejnym miejscem pracy Henryka Olszewskiego był klub Jagiellonia Białystok w którym pracował w latach 1984 –1992 a po likwidacji sekcji lekkoatletycznej przeniósł się do Podlasia Białystok (1992 – 2000). Jego zawodnikami z okresu pracy w klubach białostockich byli m.in. Eugeniusz Bedeniczuk, Krystyna Zabawska, Danuta Zdrajkowska, Katarzyna Żakowicz. Największym sukcesem sportowym w pracy trenerskiej Henryka Olszewskiego, w okresie białostockim było zdobycie w 1999 r. wicemistrzostwa świata w pchnięciu kulą w hali, przez Krystynę Zabawską.

W dniu 29 września 1995 r. zebrał się Komitet Założycielski Uczniowskiego Klubu Sportowego Stoczek przy Szkole Podstawowej nr 45 w Białymstoku, jednym z jego członków był Henryk Olszewski⁴.

³ R. Ptaszyński dzielnie walczył w Słupsku o złoto. *Gazeta Współczesna* 1984, nr 210, s. 6.

⁴ <http://www.stoczek45.pl/o-klubie.html> (dostęp 1.11.2021).

Okres Białostocki – Danuta Zdrajkowska i Henryk Olszewski (zbiory Z. Lenkiewicz).

A-Igrzyska Olimpijskie w Barcelonie – 1992: Marek Kubiszewski, Henryk Olszewski, Krzysztof Kisiel (zbiory K. Kisiel).

W 2001 r. był założycielem ośrodka mistrzowskiego rzutów lekkoatletycznych, utworzonego na Akademii Wychowania Fizycznego w Warszawie. W ośrodku tym byli między innymi późniejsi medaliści Igrzysk Olimpijskich: Tomasz Majewski, Piotr Małachowski. A szkoleniowcami Henryk Olszewski, który był równocześnie jego kierownikiem, prowadził szkolenie kulomiotów oraz Witold Suski prowadzący zajęcia z dyskobolami. W tym też roku podjął pracę jako trener kulomiotów w klubie AZS-AWF Warszawa, trenując m.in. Tomasza Majewskiego, z którym odniósł największe sukcesy, prowadząc go do zwycięstwa w konkursie pchnięcia kulą na Igrzyskach Olimpijskich w Pekinie (2008) oraz Londynie (2012).

Tomasz Majewski, Henryk Olszewski, Piotr Małachowski (zbiory H. Olszewski).

Henryk Olszewski w latach 1986-1990 oraz 1997-2004, pełnił funkcję szefa bloku rzutów Polskiego Związku Lekkiej Atletyki, a w latach 2004-2009 oraz 2013-2016, szefa szkolenia w związku pełniąc równocześnie funkcję wiceprezesa ds. sportowych.

Młodzieżowe Mistrzostwa Polski Białystok – 2015, dekoracja 5.000 m, od lewej: Henryk Olszewski, trener Tomasz Dąbrowski, Katarzyna Jankowska (zbiory Jan Michalis).

Prezes Henryk Olszewski na Mistrzostwach Polski w chodzie sportowym (zbiory K. Kisiel).

Mistrzostwa Polski w wielobojach – 2022, dekorują Henryk Olszewski i Dariusz Łoś (zbiory D. Łoś).

Trener Majewskiego: Nie jestem hurraoptymistą

Henryk Olszewski, trener dwukrotnego mistrza olimpijskiego w pchnięciu kulą Tomasza Majewskiego, nie jest optymistą przed płatkowym konkursem halowych mistrzostw świata w Sopotcie. "Wydarzyć może się wszystko" - ocenił w rozmowie z PAP.

6 marca 2014, 17:00 | aktualizacja 6 marca 2014, 17:01

A-Portal Onet Przegląd Sportowy z 6 marca 2014.

Polski Komitet Olimpijski powołał Henryka Olszewskiego w charakterze trenera na Igrzyska Olimpijskie w Barcelonie (1992), Sydney (2000), Pekinie (2008), Londynie (2012), Rio de Janeiro (2016)⁵. Na Igrzyskach Olimpijskich w Tokio (2020) oraz Paryż (2024) pełnił już funkcję koordynatora dyscypliny sportowej – lekkiej atletyki.

Akredytacja olimpijska Sydney – 2000 (zbiory H. Olszewski).

Akredytacja olimpijska Ateny – 2004 (zbiory H. Olszewski).

Akredytacja olimpijska Pekin – 2008 (zbiory H. Olszewski).

Akredytacja olimpijska Londyn – 2012 (zbiory H. Olszewski).

⁵ Polska Reprezentacja Olimpijska na Igrzyska XXX Olimpiady, Londyn 2012. PKOL 2012, s. 56-58.

Akredytacja olimpijska Rio de Janeiro – 2016
(zbiory H. Olszewski).

Akredytacja olimpijska Tokio – 2020 (zbiory
H. Olszewski).

W 2012 r. kandydował na stanowisko prezesa Polskiego Związku Lekkiej Atletyki, ale przegrał z ówczesnym prezesem Jerzym Skuchą. Był członkiem Zarządu PZLA w latach 2012-2016. W dniu 19 listopada 2016 r. został wybrany na Krajowym Zjeździe Delegatów PZLA na stanowisko prezesa związku. Członek Prezydium Zarządu Polskiego Komitetu Olimpijskiego.

Przegląd Sportowy 2016.

Trójka Prezesów PZLA: Irena Szewińska, Henryk Olszewski, Jerzy Skucha (zbiory J. Szewiński).

W styczniu 2019 r. obronił w Akademii Wychowania Fizycznego we Wrocławiu pracę doktorską *Wzorce treningowe a zdolność startowa miotacza kulą – olimpijczyka* napisaną pod kierunkiem Jacka Stodółki. Podczas 27. Europejskiego Kongresu Lekkoatletycznego, który odbył się w Lozannie w dniu 14 października 2021 r. Henryk Olszewski został wybrany do Europejskiej Rady Lekkoatletyki⁶.

Henryk Olszewski członkiem Rady EA (zbiory PZLA).

⁶ <https://pzla.pl/aktualnosci/12447-prezes-pzla-dr-henryk-olszewski-wybrany-do-rady-european-athletics> (dostęp 1.02.2022).

Akredytacja członka Europejskiej Rady Lekkoatletyki na Mistrzostwach Europy juniorów Jerozolimie 2022 (zbiory H. Olszewski).

Henryk Olszewski został w roku jubileuszu 80-lecia Związku, odznaczony przez Prezydenta Rzeczypospolitej Aleksandra Kwaśniewskiego, Srebrnym Krzyżem Zasługi (1999) a w 2004 r. Złotym Krzyżem Zasługi. Prezydent Lech Kaczyński odznaczył go Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski (2008) oraz Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski (2009), z okazji 90. rocznicy powstania PZLA. Posiada godność Honorowego Członka Polskiego Związku Lekkiej Atletyki.

W 78. Plebiscycie Przeglądu Sportowego Henryk Olszewski otrzymał wyróżnienie Trenera Roku 2012. Z okazji 100-lecia istnienia Polskiego Związku Lekkiej Atletyki, został wyróżniony najwyższym odznaczeniem w polskiej lekkiej atletyce Orderem Polskiej Lekkoatletyki⁷.

⁷ <https://pzla.pl/aktualnosci/12458-orlen-zlote-kolce-2021-dla-anity-wlodarczyk-i-wojciecha-nowickiego> (dostęp 11.02.2022).

Jubileusz 100-lecia PZLA, Prezydent RP Andrzej Duda i Prezes PZLA Henryk Olszewski (zbiory M. Bińczyk).

Henryk Olszewski, Trenerem roku 2012 (zbiory H. Olszewski).

Lekkoatleta 2013, nr 1.

Henryk Olszewski wręcza Krzysztofowi Kisielowi Order Polskiej Lekkoatletyki (zbiory K. Kisiel).

W kwietniu 2023 r. na Zjeździe Polskiego Komitetu Olimpijskiego Henryk Olszewski został wybrany z puli związków sportów olimpijskich na członka Zarządu Polskiego Komitetu Olimpijskiego. Szef polskiej lekkoatletyki został włączony także do prezydium zarządu, objął stanowisko wiceprezesa PKOL⁸.

Na odbywającym się w dniach 19-21 października 2023 r. w Wilnie kongresie Europejskiej Federacji Lekkoatletycznej, został wyróżniony Złotą Odznaką European Athletics *Golden Pins*.

Z dyplomem Europejskiej Federacji Lekkoatletycznej (zbiory PZLA).

W dniu 7 grudnia 2023 r., odbyła się uroczysta gala z okazji 50-lecia istnienia Podlaskiej Rady Olimpijskiej PKOL. Honorową Odznakę Województwa Podlaskiego „za wieloletnią działalność zawodową i społeczną na rzecz społeczności Województwa Podlaskiego w dziedzinie sportu” otrzymał Henryk Olszewski – prezes Polskiego Związku Lekkiej Atletyki, Wiceprezes Polskiego Komitetu Olimpijskiego⁹.

⁸ <https://www.pzla.pl/aktualnosci/13227-henryk-olszewski-wiceprezesem-polskiego-komitetu-olimpijskiego> (dostęp 11.02.2024).

⁹ <https://podlaskie.eu/st/sport/jubileusz-podlaskiej-rady-olimpijskiej-pkol.html?fbclid=IwAR23YOISK619KnatXQB65PffBSh0Hb-SOQmXXdzn4wd9a5YVRgXkZxxq1rU> (dostęp 11.02.2024).

Jubileusz Podlaskiej Rady Olimpijskiej PKOL, drugi z prawej Henryk Olszewski (zbiory K. Guzewicz).

Prezes PZLA Henryk Olszewski wręcza wyróżnienie Januszowi Kochanowi, szefowi Podlaskiej Rady Olimpijskiej PKOL (zbiory K. Guzewicz).

Prezes Henryk Olszewski i sekretarz generalny PZLA Paweł Olszański (zbiory K. Kisiel).

Apel prezesa PZLA 8 maja 2020 (zbiory PZLA).

Prezes PZLA Henryk Olszewski w akcji.

Głos Wielkopolski .

Akredytacja, Halowe Mistrzostwa Świata, Belgrad – 2022 (zbiory H. Olszewski).

Akredytacja, Mistrzostwa Europy w Rzymie – 2024 (zbiory H. Olszewski).

Akredytacja, Mistrzostwa Świata Budapeszt – 2023 (zbiory H. Olszewski).

Akredytacja, Igrzyska Olimpijskie Paryż – 2024 (zbiory H. Olszewski).

18 lipca 2024 r. w Centrum Olimpijskim PKOL-u w Warszawie odbyła się uroczystość wręczenia sportowcom i trenerom oraz osobom współpracującym nominacji do Olimpijskiej Reprezentacji Polski Paryż 2024. Henryk Olszewski został powołany w charakterze koordynatora dyscypliny sportowej – lekkiej atletyki.

Rzeczpospolita z dnia 31.07.2023.

Ślubowanie olimpijskie w PKOL, od prawej prezes PZLA Henryk Olszewski, minister sportu Sławomir Nitras (zbiory PKOL).

Otwarcie Domu Polskiego w Paryżu: prezydent RP Andrzej Duda, prezes PKOl Radosław Piesiewicz i prezes PZLA Henryk Olszewski (zbiory A. Warżawa)

Starsi Panowie dwaj Andrzej Lasocki i Henryk Olszewski (zbiory T. Kasanjuk).

OLSZEWSKI RADOŚLAW

Urodził się 22 stycznia 1982 r. w Białymstoku. Od 1 września 1998 r. do maja 2002 r. uczęszczał do Zespołu Szkół Rolniczych w Białymstoku. Studiował na Akademii Wychowania Fizycznego im. Józefa Piłsudskiego w Warszawie. Po jej ukończeniu podjął pracę Wojskowej Akademii Technicznej w Warszawie w charakterze nauczyciela wychowania fizycznego.

Lekką atletyką zainteresował się w okresie nauki w szkole podstawowej. Jako 15-latek w 1997 r. zdobył srebrny medal na Mistrzostwach Polski młodzików (U16) rozgrywanych w Poznaniu w pchnięciu kulą. Reprezentował wówczas już barwy Podlasia Białystok a w okresie studiów AZS AWF Warszawa.

Odnosił także sukcesy jako junior: we Wrocławiu (1998) na MP juniora młodszego U18, zdobył srebrny medal w pchnięciu kulą. Na halowych mistrzostwach

w Spale (1999) w tej samej kategorii medal złoty w pchnięciu kulą. Na Ogólnopolskiej Olimpiadzie Młodzieży w Zielonej Górze (1999) medal srebrny w pchnięciu kulą¹.

Ustanowił trzy rekordy Polski juniorów młodszych (U18) pchnięcie kulą 5 kg, w tym dwa razy w hali: w dniu 03.01.1999 Białystok – 17.88 m, w dniu 24.01.1999 Spała – 18.53 m oraz na otwartym stadionie w dniu 03.05.1999 Białystok – 18.10 m

Wystąpił w reprezentacji Polski w meczu międzypaństwowym juniorów (U18), pomiędzy Polską-Finlandią-Baltic Team (Łotwa, Litwa, Estonia) w 1998 r. Tartu /Finlandia/w pchnięciu kulą uplasował się na trzecim miejscu.

W dniu 3 maja 2001 r. rozegrano w Białymstoku Trzeciomajowy Mityng Solidarności startujący w konkursie pchnięcia kulą Radosław Olszewski uplasował się na trzecim miejscu z rezultatem 16,48 m². Został on zaliczony do grona najlepszych wyników mityngu i otrzymał nagrodę ufundowaną przez NSZZ Solidarność i Gazetę Współczesną³.

Lekkoatleci Podlasia Białystok w dniu 22 września 2001 r. po raz pierwszy uczestniczyli w Klubowym Pucharze Europy juniorów, który został rozegrany w Rennes /Francja/. Uplasowali się na drugim miejscu za zespołem rosyjskim Łucz z Moskwy a przed reprezentacją Pragi. W konkurencji rzutu młotem (7,26) zadebiutował Radosław Olszewski, posłał go na odległość 43,80 m, był to jego nowy rekord życiowy w tej konkurencji⁴.

W meczu lekkoatletycznym Polska – Czechy do lat 22, rozgrywanym w dniu 14.09.2002 r. w Liberecu /Czechy/ wystartował w pchnięciu kulą i uplasował się na czwartej pozycji z wynikiem 16,91 m⁵. Startując w Gdańsku w 2004 r. na Młodzieżowych Mistrzostwach Polski w pchnięciu kulą z wynikiem 16,46 m uplasował się także na czwartej pozycji⁶.

Będąc już pracownikiem w Wojskowej Akademii Technicznej a równocześnie szkoleniowcem w AZS AWF Warszawa w latach 2012-2016 startował w Akademickich Mistrzostwach Polski broniąc barw AZS AWF.

W Łodzi w 2016r. wystartował jako reprezentant WAT na Mistrzostwach Polski Wyższych Uczelni w dwóch konkurencjach w pchnięciu kulą (13,13) i rzutem dyskiem (31,56)⁷.

Rekordy życiowe Radosława Olszewskiego: hala – pchnięcie kulą (7,26) U23, Spała 2003 wynik 16.83 m. Stadion: pchnięcie kulą na odkrytym stadionie (7,26) U23, Poznań 2003 wynik 17.72 m; rzut dyskiem (2kg) Warszawa 2011, wynik 37.92 m.

¹ Szybka Agata. Gazeta Lubuska 1999, nr 149.

² Trzeciomajowy Mityng Solidarności. Gazeta Współczesna 2001, nr 86, s.8.

³ Życiowe Rekordy. Gazeta Współczesna 2001, nr 87, s.8.

⁴ Podlasie podbija Europę. Gazeta Współczesna 2001, nr 187 s.32.

⁵ <https://online.atletika.cz/kalendar/> (dostęp 2.09.2024).

⁶ https://statystyka.pzla.pl/personal.php?page=profile&nr_zaw=765&%3Cr (dostęp 2.09.2024).

⁷ <https://domtel-sport.pl/insidethecode/files/7101-pl.pdf> (dostęp 10.07.2024).

Trzeciomajowy Mityng Solidarności

18,78 na otwarcie

Przemysław Zabawski wynikiem 18,78 metra wygrał najciekawszą konkurencję Trzeciomajowego Mityngu Solidarności, który odbył się wczoraj na stadionie białostockiego Zwierzynca.

Mityng poprzedziła minuta ciszy. Zawodnicy, działacze i kibice uczcili pamięć tragicznie zmarłego najlepszego paraolimpijczyka Polski Waldemara Kikolskiego. Zawody, które rozpoczęły w województwie podlaskim nowy sezon lekkoatletyczny, na otwartym stadionie uroczystie otworzyli prezes Podlaskiego Okręgowego Związku Lekkiej Atletyki Janusz Kuczyński i wiceprzewodniczący Regionu Podlaskiego „Solidarności” Jerzy Lach.

W kole bezkonkurencyjny okazał się Przemysław Zabawski, który progresywnie poprawiał wynik w kolejnych próbach. Białostoczanin rozpoczął od odległości 17,91, a później było 18,17, 18,53 i w czwartym pchnięciu 18,78. Drugi był Krzysztof Krzywosz 17,31.

W biegu młodziezek o Puchar Marszałka Województwa Podlaskiego na 1000 metrów wystartowały tylko dwie zawodniczki. Wygrała go Magdalena Jeglikowska z Ostrowianki 3.24,71. W podobnym biegu młodzików o Puchar Prezesa BOZLA zwyciężył Michał Chojnowski również z Ostrowianki 2.43,70.

Zawody były okazją dla zawodników wypełnienia minimów na mistrzostwa Polski juniorów młodszych, juniorów i młodzieżowców.

Wyniki konkurencji zakończonych przed zamknięciem numeru:

Kobiety

200 m: 1. Magdalena Siemion 25.65, 2. Zofia Małachowska 25.97, 3. Magdalena Lis (wszystkie Podlasie) 26.73.

1000 m młodziezek: 1. Magdalena Jeglikowska (Ostrowianka) 3.24,71, 2. Anna Pruszkowska (Prefbet Śniadowo) 3.30,63.

100 m ppł: 1. Joanna Teul 15.22, 2. Weronika Kitlas 15.52, 3. Agnieszka Kulmacz 16.29 (wszystkie Podlasie Białystok).

Młot: 1. Izabela Olszewska 54,43, 2. Bogusława Danielewicz 47,93, 3. Urszula Komocka 38,78 (wszystkie Podlasie Białystok).

Skok w dal: 1. Ewa Kazimirska (Narzew Łomża) 5.28, 2. Monika Szewczyk 5.27, 3. Anna Arciszewska 5.22 (obie Podlasie).

Mężczyźni

200 m: 1. Marcin Maciejewski (Czarń Olecko) 22.87, 2. Artur Niedźwiczki (Podlasie) 22.97, 3. Przemysław Tyborowski (Juwenia) 23.20.

110 m ppł: 1. Marcin Maciejewski 16.14, 2. Michał Jędra 16.18 (obaj Czarń Olecko).

1000 m młodzików: 1. Michał Chojnowski (Ostrowianka) 2.43,70, 2. Piotr Sulima (Podlasie) 2.46,96, 3. Rafał Gwardziak (Ostrowianka) 2.50,44.

Kula: 1. Przemysław Zabawski 18,78, 2. Krzysztof Krzywosz 17,31, 3.

Przemysław Zabawski wygrał konkurs pchnięcia kulą dobrym wynikiem 18,78 m
FOT. P. NEMECZYŃSKI

Radosław Olszewski 16.48 (wszystkie Podlasie).

Wzwyż: 1. Andrzej Skórski 2.04, 2. Kamil Barszczewski 2.01, 3. Dariusz Gołonko (wszystkie Juwenia Białystok) 1.95.

Mariusz Klimaszewski

LEKKOATLETYCZNY MITYNG SOLIDARNOŚCI

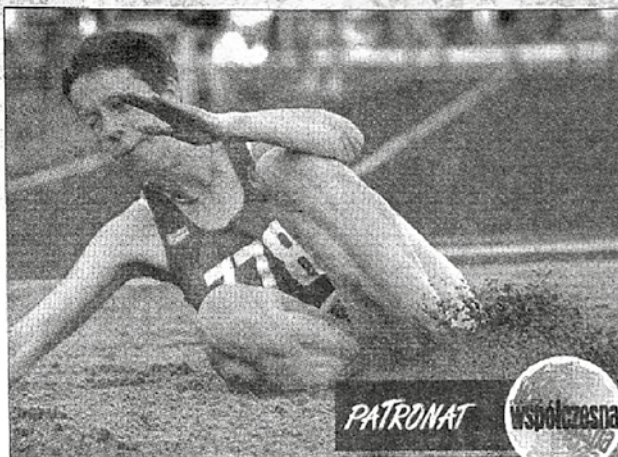
Życiowe rekordy

Najlepszy wynik 3 Majowego Mityngu Solidarności, jak już informowaliśmy, uzyskał Przemysław Zabawski w pchnięciu kulą 18,78. 3 maja w białostockim Zwierzyńcu pobili także swoje rekordy życiowe Joanna Rożko w kuli 14,77 i Karol Płórski w oszczepie 61,30.

W biegu na 3000 metrów o Puchar Przewodniczącego Podlaskiej Solidarności wygrał Andrzej Walicki (AZS Wrocław) 8:28,79. Na 1000 metrów kobiet zwyciężyła Irena Sakowicz (Juwenia) 3:00,67 otrzymując Puchar Prezydenta Białegostoku. W kuli pań Puchar Wojewody Podlaskiego wywalczyła Joanna Rożko (Podlasie) 14,77.

Nagrody ufundowane przez NSZZ „Solidarność” i „Gazetę Współczesną” za najlepsze wyniki mityngu otrzymali: Izabela Olszewska (młot, 54,43), Bogusława Danielewicz (młot, 47,93), Joanna Rożko (kula, 14,69), Elżbieta Danilczyk (kula, 13,66), Iwona Lipińska (kula, 12,85), Zakłina Kościuk (oszczep, 42,56), Przemysław Zabawski (kula, 18,78), Krzysztof Krzywosz (kula, 17,31), Radosław Olszewski (kula, 16,48), Andrzej Skórski (wzwyż, 204), Kamil Barszczewski (wzwyż, 201), Tomasz Sadokierski (w dal, 7,04).

Poniżej prezentujemy wyniki konkurencji, których nie zdążyliśmy zamieścić w piątkowym wydaniu „GW”.

3000 m: 1. Andrzej Walicki (AZS Wrocław) 8:28,79, 2. Andrzej Korytkowski (Prefbet Śniadowo) 8:29,29, 3. Michał Smalec (Podlasie) 8:34,67.

4x100 m: 1. Podlasie Białystok II 50,70, 2. I LO Białystok 50,82, 3. Podlasie III (młodzieżki) 54,98.

Kula: 1. Joanna Rożko 14,77, 2. Elżbieta Danilczyk (obie Podlasie) 13,66, 3. Iwona Lipińska (PKS WSPol Szczytno) 12,85.

nie) 11,62, 3. Krzysztof Szczęsno-wicz (Podlasie) 11,72.

400 m: 1. Sebastian Mydlarz (Juwenia) 52,49, 2. Paweł Kiempisty (Ostrowianka) 54,91, 3. Adam Zaniewski (Juwenia) 57,08.

1000 m: 1. Przemysław Bobrowski (Juwenia Białystok) 2:26,73, 2. Piotr Krupa (LKS Ostrowianka) 2:28,14, 3. Grzegorz Rybak (Podlasie Białystok) 2:33,48.

Gazeta Współczesna 2001, nr 87.

Dwukrotnie uczestniczył w Mistrzostwach Świata juniorów młodszych, po raz pierwszy wystartował jako zawodnik w pierwszych w 1999 r. rozgrywanych w Bydgoszczy w pchnięciu kulą. W konkursie eliminacyjnym zajął czwarte miejsce z wynikiem 18,37 m, w finale rzucił na odległość 18,03 m co pozwoliło mu na zajęcie dziesiątego miejsca⁸. Po raz drugi już jako trener polskiej reprezentacji na dziesiątej edycja światowego czempionatu kadetów które odbyły się w 2017 r. w Nairobi. Były ostatnimi w historii, gdyż Międzynarodowe Stowarzyszenie Federacji Lekkoatletycznych zdecydowało o nie kontynuowaniu ich rozgrywania.

⁸ <http://web.archive.org/web/20131213071733/http://www.wjah.co.uk/wojc/WYC/WYC1999.html> (dostęp 12.07.2024).

Druga drużyna klubowa juniorów w Europie – Podlasie Białystok

Gazeta Współczesna 2001, nr 187.

Akredytacja z I Mistrzostw Świata juniorów w Bydgoszczy – 1999 (zbiory R. Dąbrowski).

Akredytacja z X Mistrzostw Świata juniorów w Nairobi – 2017 (zbiory R. Dąbrowski).

Radosław Olszewski w 2023 r. rozpoczął współpracę Polskim Związkiem Lekkiej Atletyki, objął funkcję trenera kadry seniorów kulomiotów, wśród których

są Zawodnicy: Michał Haratyk, Szymon Mazur, Piotr Goździewicz, Piotr Golba, Bartosz Cuber; zawodniczki: Ike Amanda, Wiktoria Łuczak.

Zgrupowanie Spała, od lewej Szymon Mazur, Radosław Olszewski, Kamila Kardasz, Piotr Goździewicz, Michał Haratyk (zbiory P. Goździewicz).

Na Mistrzostwach Europy w Rzymie (2024) jego podopieczny Michał Haratyk wywalczył brązowy medal w pchnięciu kulą.

Mistrzostwa Europy, Rzym -2024, od lewej Damian Kamiński, Kamila Kardasz, Michał Haratyk, Radosław Olszewski (zbiory R. Olszewski).

W dniu 18 lipca 2024 r. w siedzibie Polskiego Komitetu Olimpijskiego sportowcy i trenerzy odebrali nominacje olimpijskie. Trener Radosław Olszewski został powołany w charakterze trenera na XXXIII Letnie Igrzyska Olimpijskie w Paryżu. Do jego obowiązków należała opieka szkoleniowa nad zawodniczkami Kamilą Kardasz i Darią Zabawską i zawodnikami Michałem Haratykiem, Konradem Bukowieckim.

Po ślubowaniu w PKOl, od lewej: Radosław Olszewski, Kamila Kardasz, Michał Haratyk (zbiory R. Olszewski).

I.O. Paryż - Stade de France: Radosław Olszewski, Michał Haratyk (zbiory R. Olszewski).

Trenerzy w Domu Polskim od lewej: Krzysztof Węglarski, Henryk Olszewski, Radosław Olszewski, Robert Nazarkiewicz (zbiory H. Olszewski).

ROŻEJ MAREK

Urodził się 26 marca 1976 r. w Końskich. Skończył Szkołę Podstawą numer 2 w Końskich. Absolwent Technikum Mechanicznego w Końskich, z wykształcenia jest elektrykiem. Studiował w latach 1998–2002 na Akademii Wychowania Fizycznego im. Polskich Olimpijczyków we Wrocławiu, po ukończeniu ich, otrzymał tytuł mgr wychowania fizycznego i trenera lekkiej atletyki.

Pochodzi ze sportowej rodziny. Jego tatą jest Wiesław Rożej, prezes Świętokrzyskiego Związku Lekkiej Atletyki. *Królową sportu* trenowali też siostra Iwona, złota medalistka Ogólnopolskiej Spartakiady Młodzieży (1992) w sztafecie 4x400m i brat Damian, który był również piłkarzem, między innymi Korony Kielce¹. Marek Rożej to pierwszy trener w historii Kielecczyny, który jako szkoleniowiec może się pochwalić olimpijskim złotem wywalczonym przez swojego podopiecznego.

¹ „Życiówka” *Świta*. Echo Dnia. 1992, nr 140, s.15.

Marek Rożej lekką atletyką zainteresował się w szkole średniej. Specjalizował się w biegu na 400 m ppł. W wieku juniorowskim należał do ścisłej krajowej czołówki specjalistów biegających na tym dystansie. Był finalistą Ogólnopolskiej Spartakiady Młodzieży w latach 1992–1993 oraz w Mistrzostw Polski juniorów w latach 1994–1995. Reprezentował w swojej karierze sportowej kluby *Olimp* Końskie, *Żak* Kielce i *AZS AWF* Wrocław.

Plebiscyt AWF Wrocław w 2015 r.

Medale po... deszczu

Medalowe emocje dla kibiców z Kielc i Radomia rozpoczęły się w sobotę po południu. **Po ulewnym deszczu**, jaki przeszedł nad stadionem, na starcie stanęli finaliści biegu na **400 m ppt.** w kat. juniorów młodszych.

Od startu na prowadzenie wysunął się faworyt tej konkurencji – **Jarosław Kalbarczyk z Radomiaka**. Do ostatniej prostej „złoto” miał w kieszeni, ale wtedy zrównał się z nim **Bartosz Gruman**. Na ostatnim płotku Jarek potknął się i to wystarczyło, by z pięciometrową przewagą wygrał zawodnik MKS-MDK Bolestawia.

Violetta Wojtasik przystępowała do medalowej rozgrywki junierek na 400 m z najlepszym czasem eliminacji. Na **395 metrów** była mistrzynią Polski i... przegrała z biegaczką z Olsztyna. Po zejściu z bieżni rozplakała się.

Halowy mistrz Polski w biegu na 300 m **Rafał Mazurczak** z SKS Novi Bis, czuł przed startem, że może zawieść. Kilka dni wcześniej przechodził sensacje żółdkowe i poważnie zakłóciło to przygotowania do mistrzostw. W sobotnim finale, po niezwykle dramatycznym finiszu zdobył srebrny medal.

Małgorzata Jamróz z Żaka, to jedna z czołowych zawodniczek w kraju na dystansie **800 m**. W finale MP junierek jej zwycięstwo ani na moment nie podlegało dyskusji.

Miotaczka z klubu **Pilica-Pułaski Warka Agnieszka Bojdzinska** specjalizuje się raczej w pchnięciu kulą, Brązo-

wy medal w rzucie oszczepem (45,42 m) był miłą niespodzianką.

Bieg na 5 km był popisem taktyki **Artura Błaśńskiego z radomskich Orłąt**. Najpierw sprawdził na co stać rywali i „przyczaił się” wśród nich. Na ostatnim okrążeniu oderwał się od grupy i z dużą przewagą minął linię mety.

W sobotnich finałach startowali również: 400 m ppt. jun. – **Iwona Rożej** (Żak, 6 m), 400 m ppt. jun. mł. – **Tomasz Strzelecki** (Budowlani, 4 m), **Marek Rożej** (Żak, 8 m), 400 m. jun. mł. – **Tomasz Tracz** (Novi-Bis, 7 m), **Anna Zielińska** (Żak, 5 m), **Luiza Łanuchowska** (Radomiak, 6 m), 800 m jun. mł. – **Ewa Młynarczyk** (Żak, 7 m), rzut dyskiem jun. mł. – **Adam Michcik** (Budowlani, 7 m), **Tomasz Skowerski** (Budowlani, 8 m), 5000 m jun. – **Krzysztof Krakowiak** (Żak, 7 m).

Echo Dnia 1992, nr 140.

Dość wcześnie zakończył sportową karierę i już podczas studiów, zajął się pracą szkoleniową. W 2001 r. podjął pracę w AZS Wrocław, w pewnym okresie był kierownikiem sekcji lekkoatletycznej. Jednak po krótkotrwałym epizodzie w pracy administracyjnej powrócił do zawodu trenera. Zaczął się specjalizować w konkurencjach sprinterskich ze szczególnym zwróceniem uwagi na 400 m i 400 m ppt. Jego podopieczni zaczęli odnosić sukcesy na sportowej krajowej arenie, co skłoniło Dział Szkolenia Polskiego Związku Lekkiej Atletyki do powołania go w 2008 r.

na trenera młodzieżowej kadry narodowej prowadzący zawodniczki i zawodników biegających na dystansach 400 m i 400 m ppł.

W 2009r. rozpoczął ściśle współpracę z ówczesnym trenerem kadry narodowej seniorów Janem Widerą. W 2010 r. Marek Rożej przejął po nim opiekę szkoleniową nad kadra narodową. Jego bezpośrednimi wychowankami i podopiecznymi w kadrze byli: Marta Chrust, Anity Henning, Patryk Ćwiek, Natalia Kaczmarek, Joanna Linkiewicz, Jakub Krzewina, Joanna Trawińska, Rafał Omelko.

COS Cetniewo Rafał Omelko, Joanna Linkiewicz, Marek Rożej (zbiory M. Rożej).

Marek Rożej (w ciemniej koszulce) ze swoją wrocławską grupą szkoleniową (zbiory M. Rożej).

Polski Komitet Olimpijski powołał Marka Rożęja w charakterze trenera lekkoatletycznej olimpijskiej reprezentacji na Igrzyska Olimpijskie w Rio de Janeiro (2016) oraz w Tokio (2021).

Akredytacja z I.O. w Rio de Janeiro (zbiory M. Rożej).

Akredytacja z I.O. w Tokio (zbiory M. Rożej).

Składanie podpisu na fladze olimpijskiej, od prawej: Marek Rożej, Aleksander Matusiński, Jacek Lewnadowski, Marcin Szczepański (zbiory M. Rożej).

Nominacja olimpijska Tokio 2020 (zbiory M. Rożej).

Marek Rożej z podopiecznymi na ślubowaniu olimpijskim 2020 (zbiory M. Rożej).

Marek Rożej, podczas odbywających się Igrzyskach Olimpijskich w Tokio (2020), odniósł swój największy sukces zawodowy w karierze trenera. Był jednym ze szkoleniowców, którzy poprowadzili mieszaną sztafetę 4x400 m do zdobycia złotego medalu. W biegu eliminacyjnym i finałowym pobiega ona w składzie: Karol Zalewski, Natalia Kaczmarek, Justyna Święty-Ersetic, Kajetan Duszyński, Dariusz Kowaluk, Iga Baumgart-Witan i Małgorzata Hołub-Kowalik. W przygotowaniu sztafety mieszanej do olimpijskiego startu współpracował z trenerem Aleksandrem Matusińskim.

Złota sztafeta mieszana: od lewej M. Rożej, K. Duszyński, M. Hołub-Kowalik, J. Święty-Ersetic, K. Zalewski, I. Baumgart-Witan, N. Kaczmarek, D. Kowaluk, A. Matusiński (zbiory M. Rożej).

Za wybitne zasługi w działalności na rzecz krzewienia i propagowania idei olimpijskiej Marek Rożej, został odznaczony Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski przez prezydenta Andrzeja Dudę².

Osiągnięcia zawodowe w pracy trenerskiej Marka Rożeja zostały uhonorowane przez Polski Związek Lekkiej Atletyki, które przyznało mu *Honorową Odznakę PZLA* a także przez Zarząd Główny Akademickiego Związku Sportowego, który przyznał mu *Złotą Odznakę AZS*. Dolnośląska Organizacja Środowiskowa Akademickiego Związku Sportowego we Wrocławiu, uznała go najlepszego trenera

² <https://www.prezydent.pl/aktualnosci/order-y-i-odznaczenia/medalisci-igrzysk-w-tokio-odznaczeni-przez-prezydenta,34579>

akademickiego w 2016 r.³ W XXIV Plebiscycie Życia Akademickiego uznany został na najlepszego trenera AWF i AZS-AWF Wrocław w 2016 r.⁴

Życie Akademickie – Newsletter 3/2017
Pismo społeczności Akademii Wychowania Fizycznego we Wrocławiu

Rozmowa z Markiem Rożjem – trenerem Rafała Omelki i Joanny Linkiewicz, zwycięzcą XXIV Plebiscytu „Życia Akademickiego” w kategorii najlepszy trener 2016r.

Ligia Poniatowska: Rafał Omelko i Asia Linkiewicz – numery 2 i 3 w Plebiscycie „Życia Akademickiego”. Pan numer 1. Marek Rożej i Jego podopieczni zdominowali w tym roku wyniki Plebiscytu.

Marek Rożej: Bardzo się cieszę, że zarówno ja jak i moi zawodnicy zajęli wysokie miejsca w Plebiscycie „Życia Akademickiego”. Dowodzi to, że sezon był udany.

Jest Pan jednym z trenerów kadry narodowej. Na czym polega tzw. szkolenie centralne?

Jestem trenerem Kadry Narodowej PZLA od 2008 roku. Każdego roku PZLA przed sezonem przygotowawczym do kolejnego roku powołuje do kadry narodowej najlepszych zawodników w każdej konkurencji. Zawodników, którzy mają szansę w kolejnym sezonie zakwalifikować się na najważniejsze zawody w danym sezonie (igrzyska olimpijskie, mistrzostwa świata, mistrzostwa europy, uniwersjada itp.). Zadaniem trenera kadry jest zaplanować całoroczny proces treningowy (terminy i miejsca zgrupowań, konsultacji, plan treningowy), żeby zawodnicy zakwalifikowali się na zaplanowaną imprezę sportową i tam walczyli o jak najlepsze miejsca i wyniki.

Jest to już Pańskie kolejne zwycięstwo w Plebiscycie. Które ceni Pan najbardziej?

Wszystkie są równie ważne. Jeśli ja jestem laureatem Plebiscytu, znaczy, że zawodnicy w danym roku osiągnęli duże sukcesy. A to cieszy najbardziej. Mam ogromną satysfakcję i radość, jeśli zawodnik staje na podium najważniejszych zawodów międzynarodowych.

Życie Akademickie 2017, nr 3.

³ <https://gazetawroclawska.pl/najlepsi-sportowcy-akademiccy-dolnego-slaska-wyroznieni/ar/11603214>

⁴ Uroczysta gala XXIV Plebiscytu „Życia Akademickiego” na najlepszego sportowca i trenera AWF i AZS-AWF Wrocław w 2016 rok. Życie Akademickie 2017, nr 3

W 70. Plebiscycie Sportowym Świętokrzyskie Gwiazdy Sportu 2021 organizowanym przez gazetę Echo Dnia, Marek Rożej otrzymał wyróżnienie *Ambasador regionu*⁵

Ambasador Regionu (zbiory W. Rożej).

Tytuł Ambasador Regionu Świętokrzyskiego 2021 trafił do pochodzącego z Końskich Marka Rożeja. To jeden z najlepszych trenerów lekkiej atletyki w Polsce, którego podopieczni zdobyli złoty medal na Igrzyskach Olimpijskich w Tokio.

Od lat pracuje we Wrocławiu, ale ma ogromny sentyment do Kielecczyny i do Końskich, gdzie mieszkają jego rodzice i siostra Iwona. Znakomicie promuje województwo świętokrzyskie w Polsce i za granicą.

Echo Dnia 2022, nr 41.

Zaproszenie na spotkanie do Książnica Podlaska im. Łukasza Górnickiego w Białymstoku (zbiory M. Rożej).

⁵ Talent Dujszabajew i Alex Dujszabajew wygrali plebiscyt. Echo Dnia 2022, nr 41, s.11.

Książnica Podlaska im. Łukasza Górnickiego w Białymstoku, Przemysław Babiarz, Natalia Kaczmarek, Marek Rożej (zbiory M. Rożej).

Marek Rożej w plebiscycie śląskiego dziennika „Sport” został uznany za Trenera Roku 2023 w lekkiej atletyce, prestiżową nagrodę wręczono mu na Gali Orlen Złote Kolce Śląskie 2023⁶.

Trener roku 2023 (zbiory T. Kasjaniuk).

⁶ <https://www.pzla.pl/aktualnosci/13535-zlote-kolce-2023-dla-kaczmarek-i-nowickiego> (dostęp 11.09.2024).

XXXI Plebiscyt Życia Akademickiego.

Bieganie.pl-7 października 2023.

Trener Marek Rożej zwyciężył w XXXI Plebiscycie „Życia Akademickiego” na najlepszego Sportowca i Trenera Akademii Wychowania Fizycznego im. Polskich Olimpijczyków we Wrocławiu i Klubu Sportowego AZS-AWF Wrocław w 2023 r.⁷

W konkursie „Trenerka Roku 2023” organizowanym przez Komisję Sportu Kobiet Polskiego Komitetu Olimpijskiego, Marek Rożej został laureatem w kategorii „Za całokształt osiągnięć szkoleniowych w pracy z kobietami”⁸.

⁷ <https://awf.wroc.pl/gala-xxxi-plebiscytu-zycia-akademickiego/> (dostęp 11.09.2024).

⁸ <https://olimpijski.pl/konkurs-trenerka-roku-2023-rozstrzygniety/> (dostęp 11.09.2024).

Laureat PKOL Marek Rożej w towarzystwie prezesa PZLA Henryka Olszewskiego i prezesa PKOL Radosława Piesiewicza (zbiory PKOL).

W dniu 18 lipca 2024 r. w siedzibie Polskiego Komitetu Olimpijskiego sportowcy i trenerzy odebrali nominacje olimpijskie. Trener Marek Rożej został powołany w charakterze trenera na XXXIII Letnie Igrzyska Olimpijskie w Paryżu. Do jego obowiązków należała opieka szkoleniowa nad Natalią Kaczmarek.

Nominacja olimpijska, Paryż – 2024 (zbiory M. Rożej).

Akredytacja olimpijska, Paryż – 2024 (zbiory M. Rożej).

Składanie podpisu na fladze olimpijskiej (zbiory PKOl).

Po ślubowaniu olimpijskim z synem Antosiem (zbiory W. Rożej).

Joanna Linkiewicz i Marek Rożej (zbiory J. Linkiewicz).

Natalia Kaczmarek i Marek-Rożej.

Natalia Kaczmarek na Igrzyskach Olimpijskich w Paryżu wywalczyła medal brązowy w biegu na 400 m, był to jedyny medal zdobyty na tych igrzyskach przez polskich lekkoatletów⁹.

⁹ <https://dorzeczy.pl/kraj/622044/igrzyska-olimpijskie-w-paryzu-10-medali-dla-polski.html> (dostęp 11.09.2024).

Za wybitne osiągnięcia w działalności szkoleniowej i trenerskiej, za wkład w rozwój i upowszechnianie sportu Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski odznaczony przez prezydenta RP Andrzeja Dudę został Marek Rożej¹⁰.

Echodnia z 9 września 2024.

Uroczystość wręczenia odznaczeń (zbiory M. Rożej).

¹⁰ <https://olimpijski.pl/polscy-medalisty-oraz-trenerzy-igrzysk-xxxiii-olimpiady-paryz-2024-odznaczeni-przez-prezydenta/> (dostęp 11.09.2024).

RZEPKA MAREK

Urodził się 4 listopada 1979 r. w Warszawie. Absolwent Liceum Ogólnokształcące w Mogielnicy. Studiował w latach 1998-2003 na Akademii Wychowania Fizycznego w Warszawie. Ukończył na Wydziale Rehabilitacji studia podyplomowej z podstaw korektywy i fizjoprofilaktyki w 2004 r.

Lekką atletykę zaczął uprawiać w szkole średniej, specjalizując się w rzucie oszczepem i biegach sprinterskich a w kolejnych latach zafascynował się wielobojem. Reprezentował UKS Olimpijczyk Mogielnica, jego trenerem był Marian Rzepka (ojciec)¹.

Na Ogólnopolskich Igrzyskach Młodzieży Szkolnej w 1994 r. zdobył srebrny medal w rzucie oszczepem (52,71m) a także brązowy w biegu na 200 m ppł. (26,83 sek.) W 1996 r. osiągnął w 10-boju w kategorii juniorów młodszych najlepszy wynik w Polsce (6001 pkt.). W 1999 r. zdobył wicemistrzostwo Polski w 10-boju. W

¹ <https://pspmogielnica.edu.pl/wspomnienia-nauczyciele-i-uczniowie/> (dostęp 2.08.2024).

2002 r. zdobył złoty medal w Młodzieżowych Mistrzostwach Polski również w 10 – boju. W 2001 r. zdobył w swojej koronnej konkurencji, 10 – boju, brązowy medal Mistrzostw Polski seniorów w rozgrywanych zawodach w Siedlcach ². Rekord życiowy w dziesięcioboju – 6734 pkt. (Warszawa-21.09.2003).

Trener Marek Rzepka, pełna koncentracja (zbiory M. Rzepka).

Po ukończeniu studiów rozpoczął pracę w LIX Liceum Ogólnokształcącym Mistrzostwa Sportowego im. Janusza Kusocińskiego w Warszawie, którą kontynuuje do chwili obecnej.

W Liceum w jego grupie treningowej są: Katarzyna Polkowska, Adrianna Bany, Joanna Zielińska, Szymon Rzepka (syn), Szymon Kosmowski, Kacper Góralczyk i Damian Kuśmierek, startowali na Mistrzostwa Europy U18 w - Bańska Bystrzyca (2024) w 10-boju oraz Hubert Trościanka - wicemistrz świata juniorów do lat 20 w dziesięcioboju zdobyty w Limie (2024).

² Kurzyński H., Pietkiewicz St., Rozum J., Wołejko T.: *Historia finałów lekkoatletycznych mistrzostw Polski 1920-2007. Konkurencje męskie*. Szczecin – Warszawa: Komisja Statystyczna PZLA, 2008.

Marek Rzepka z synem Szymonem (zbiory M. Rzepka).

Marek Rzepka z podopiecznymi z LIX LO, (zbiory DOZLA).

Medaliści wieloboju na HMP 2024: Szymon Kosmowski, Hubert Trościanka, Mateusz Kotlarski dekorują Marek Rzepka i Zygmunt Worsa (zbiory DOZŁA).

Julia Słocka, Marek Rzepka, Adrianna Sułek.

Lubuskie Centrum Informacyjne 2 lipca 2024.

Jest także zatrudniony w AWF Warszawa, w Wydziale Wychowania Fizycznego; Katedrze Sportów Indywidualnych. Jako szkoleniowiec specjalizuje się w wielobojach, opiekuje się zawodnikami z klubów: Warszawianka Warszawa, Brda Bydgoszcz, AZS AWF Warszawa. Będąc trenerem wielobojowej kadry Polski, doprowadził do sukcesów m.in. Pawła Wiesiołka – olimpijczyka z Rio de Janeiro (2016) i Tokio (2020), wielokrotnego medalistę seniorskich mistrzostw Polski; Magdalenę Sochoń – medalistkę mistrzostw kraju, Rafała Horbowicza reprezentanta Polski w meczach międzypaństwowych oraz drużynowych mistrzostwach Europy w wielobojach, medalista mistrzostw Polski seniorów w wielobojach, Julię Słocka medalistkę mistrzostw kraju, w Młodzieżowych Mistrzostwach Europy w Espoo (2023) zajęła czwarte miejsce a Edyta Bielska była szósta w siedmioboju³. Od jesieni 2021 roku współpracuje z Adrianną Sułek-Schubert, olimpijką z Tokio (2020) oraz z Paryża (2024) –medalistką halowych i letnich mistrzostw świata oraz Europy.

³ <https://pzla.pl/aktualnosci/13395-me-u23-w-espoo-czwarte-miejsce-julii-slockiej-w-siedmioboju> (dostęp 28.08.2024).

Puchar Europy 2015. Reprezentacja Polski, w drugim rzędzie, pierwszy z prawej Marek Rzepka.

Paweł Wiesiołek i Adrianna Sułek (zbiory A. Sułek).

Mistrzostwa Świata, USA-2022. Podczas zawodów Marek Rzepka i Adrianna Sułek (zbiory M. Rzepka).

Mistrzostwa Świata, Oregon – 2022 (zbiory M. Rzepka).

Akredytacja Mistrzostwa Świata, Oregon – 2022 (zbiory M. Rzepka).

Mistrzostwa Europy, Rzym – 2022 (zbiory M. Rzepka).

W dniu 18 lipca 2024 r. w siedzibie Polskiego Komitetu Olimpijskiego sportowcy i trenerzy odebrali nominacje olimpijskie. Trener Marek Rzepka został powołany w charakterze trenera na XXXIII Letnie Igrzyska Olimpijskie w Paryżu. Do jego obowiązków należała opieka szkoleniowa nad wieloboistką Adrianną Sułek-Schubert.

Nominacja olimpijska Paryż – 2024 (zbiory M. Rzepka).

Akredytacja olimpijska Paryż -2024 (zbiory M. Rzepka).

Igrzyska Olimpijskie Paryż, wioska olimpijska (zbiory M. Rzepka).

Igrzyska Olimpijskie Paryż –2024, Adrianna Sułek – Schubert i Marek Rzepka (zbiory M. Rzepka).

Igrzyska Olimpijskie Paryż, ostatnie uwagi(zbiory M. Rzepka). .

Akredytacja Mistrzostwa Świata juniorów, Lima – 2024 (zbiory M. Rzepka).

Hubert Trościanka i Marek Rzepka (zbiory M. Rzepka).

Hubert Trościanka i Marek Rzepka.

Adrianna Sułek – Schubert w męskim towarzystwie /w koszulkach pomarańczowych Marek Rzepka i Krzysztof Wolsztyński/.

Adrianna Sułek-Schubert i Marek Rzepka.

SKRZYSZOWSKI JAROSŁAW

Urodził się 27 czerwca 1964 r. w Gliwicach. Uczęszczał do Technikum Łączności w Gliwicach, maturzysta rocznika 1984. Absolwent Akademii Wychowania Fizycznego i Sportu w Gdańsku, którą ukończył w 1992 r. uzyskując tytuł mgr wychowania fizycznego i trenera lekkiej atletyki.

Lekką atletykę zaczął uprawiać w szkole średniej, reprezentował barwy klubu Piast Gliwice, trenował w grupie sprinterów, którą prowadził trener Krzysztof Jażdżyk. W 1984 r. startująca na Mistrzostwach Polski seniorów w Lublinie sztafeta klubowa 4x100 m biegnąca w składzie: (Z. Swaczyna, J. Helbik, J. Skrzyszowski, A. Morawiec), z wynikiem 40,93 sek. uplasowała się na czwartym miejscu¹. W związku z rozpoczęciem studiów w Gdańsku, zmienia barwy klubowe na AZS Gdańsk. Sztafeta 4x100 m tego klubu na Mistrzostwach Polski seniorów

¹ 60 Indywidualne Mistrzostwa Polski Seniorów. Rocznik PZLA 1984. Lublin 22-24 czerwca. PZLA, Warszawa 1986, s.19-22.

w Bydgoszczy biegnąca w składzie: (J. Skrzyszowski, J. Cecharz, K. Orłowski, M. Śmiłowicz) zdobywa medal brązowy². Jest to najlepsze sportowe osiągnięcie Jarosława Skrzyszowskiego.

Bezpośrednio po studiach został zatrudniony w charakterze szkoleniowca w *Sopockim Klubie Lekkoatletycznym*, pracował w nim w latach 1992–1997, prowadząc grupę sprinterów i płotkarzy. W latach 1998–2018 pracował w korporacjach międzynarodowych. Był szefem firmy Top Beality S.C. w Warszawie.

Jarosław Skrzyszowski do działalności sportowej powrócił w 2018 r. W klubie *AZS AWF Warszawa*, zaczął prowadzić zajęcia ze sprinterami i płotkarzami. W grupie tej była jego córka Pia.

Jarosław Skrzyszowski z córką Pia (zbiory J. Skrzyszowskiego).

Od 2020 r. rozpoczęła się jego ścisła współpraca z Polskim Związkiem Lekkiej Atletyki. Pod jego opieką szkoleniową byli: Pia Skrzyszkowska – półfinalistka Igrzysk Olimpijskich w Tokio (2020), srebrna medalistka w biegu sztafetowym 4x100 m nieoficjalnych Mistrzostw Świata Chorzów (2021), Młodzieżowa Mistrzyni Europy z Tallina (2021) w biegu na 100 m ppł. z czasem 12,77 sek. Anna Kiełbaśńska – srebrna medalista Igrzysk Olimpijskich w stolicy Japonii (2020) w sztafecie 4x400 m. W grupie szkoleniowej był również sprinter Oliwier Wdowik.

² Kurzyński H., Pietkiewicz St., Rozum J., Wolejko T.: *Historia finałów lekkoatletycznych mistrzostw Polski 1920-2007. Konkurencje męskie*. Szczecin – Warszawa: Komisja Statystyczna PZLA, 2008.

Jarosław Skrzyszowski szef firmy Top Beality S.C. z Angeliką Cichocką (zbiory J. Skrzyszowski).

Mistrzostwa Polski Radom 2020.

Pia Skrzyszowska, (zbiory P. Skrzyszowska).

Anna Kielbańska (zbiory M. Biczuk).

Polski Komitet Olimpijski powołał Jarosława Skrzyszowskiego w charakterze trenera olimpijskiej reprezentacji polskiej na Igrzyska Olimpijskie w Tokio (2020). Do jego obowiązków należała opieka szkoleniową nad płotkarkami Pia Skrzyszowską i Klaudią Siciarz.

Igrzyska Olimpijskie Tokio 2020 (zbiory J. Skrzyszowski).

Jarosław Skrzyszowski z sukcesami prowadzi karierę córki Pi. Teraz grupa trenująca się raz w roku.

Superteam w stolicy

Na AZS AWF w Warszawie trenują razem wicemistrzynie olimpijskie w sztafecie Anna Kielbasińska, młodzieżowa mistrzyni Europy Pia Skrzyszowska i sprinter Oliwier Wdowik.

Maciej PETRUCZENKO

@mpetruc

Pod okiem ojca i trenera Pi Jarosława Skrzyszowskiego ruszyła bardzo ciekawa grupa, której można wróżyć sukcesy już w przyszłym roku w halowych mistrzostwach świata w Belgradzie oraz letnich MŚ w Eugene i mistrzostwach Europy w Monachium. Cała trójka powinna jednak najbardziej zabłysnąć w igrzyskach olimpijskich 2024 roku w Paryżu.

Grupa po Szewińskiej

Kielbasińska (rocznik 1990), wicemistrzynie olimpijska w sztafecie 4x100 m, narazie osiągnęła wyniki, na jakie byłaby stała od początku kariery. W tym roku już zimą pokazała łwi pasur, ustanawiając w Toruniu rekord życiowy na 60 m – 7,21 sekundy. Sezon letni zaczęła dopiero pod koniec sierpnia, lecz do połowy września złożyła napisać sobie całą serię wyspanych „tychówek”: 11,30 na 100 m, 22,76 na 200 m i 50,38 na 400 m. Ten ostatni wynik daje jej drugie miejsce na liście najlepszych w Polsce w historii po Irenie Szewińskiej (49,29 w 1976 roku), a w sezonie 2021 czwartą pozycję w Europie 122 na świecie.

Wzrostu trenu uzołniona Anna – występująca wciąż w barwach SKŁA Sopot, gdzie do niedawna opiekował się nią Michał Modelski – zaczęła od pewnego czasu znowu trenować w Warszawie w zaocznej konsultacji ze sławą skarskim specjalistą Laurentem Meuwlym, który we własnym kraju wyprowadził na szczyty wody m.in. mistrzynię Europy na 400 m pi Les Sprunger i sprinterkę Ajle del Ponte (mistrzyni Europy na 60 m, w tym roku najwy-

sos w hali na świecie – 7,03 s). Inna podopieczna Meuwly’ego – Holenderka Femke Bol – wywalczyła w Tokio brązowy medal na 400 m pi z rekordem Europy 52,03, a w halowych ME w Turynie sięgnęła po złoto indywidualnie (400 m) i w sztafecie (4x400 m).

Skoło pozostająca jedynie w korespondencyjnej konsultacji z Meuwlym Kielbasińska uzyskała na 400 m wynik gorszy tylko o jedną setną sekundy od rekordu Bol, to można sobie wyobrazić, do jakiego rezultatu może dojść, gdy ktoś będzie doglądał jej przygotowań na miejscu.

– Przez pewien czas na mój trening trwała okiem była pływarka, a obecnie trenerka AZS AWF Urszula Rubeho, która jednak zaczęła w ciągu i macierzyństwo musiało się u niej pojawić na pierwszym planie. Dlatego zdecydowałam się skorzystać z pomocy Skrzyszowskiego i trenować razem z jego córką – wyznała obecna liderka 400 metrów w Polsce.

– Łącznie mi było dokonać takiego zwrotu choćby dlatego, że z 20-letnią obecnie Pia znam się od czasu, gdy była jeszcze dzieckiem i mama, Jolanta Bertsek-Skrzyszowska (kiedyś świetna skoczkini w dal z rekordem 6,90 – przyp. red.), przechodziła z nią na stadion warszawskiej Polonii, gdzie ja stawałam pierwsze kroki w lekkiej atletyce – wspomina Kielbasińska.

Podobnie jak ona o rekordy życiowe we wszystkich uprawianych przez siebie konkurencjach postarała się w 2021 roku również Pia (60 m – 7,24; 100 m – 11,22; 200 m – 23,05; 50 m pi – 7,98; 100 m pi – 12,75). Istota była blata w finale 60 m pi w HME w Turynie, a potem stała się bohaterką drużynowych ME w Chorzowie,

Anna Kielbasińska w tym roku ustanowiła imponujący rekord życiowy na 400 m, wynoszący 50,38 s.

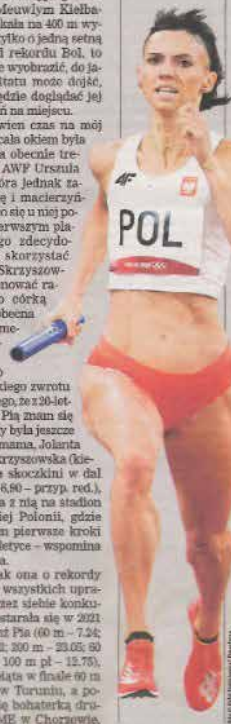
gdzie wygrała 100 m i 100 m pi, dokładając do tego zdobyty w Tallinie tytuł młodzieżowej mistrzyni Europy na płotkach. W igrzyskach w Tokio Pia dotarła do półfinału, ustanawiając wspomniany rekord życiowy 12,75. Ania zaś pobiła świetnie w kwalifikacjach sztafety 4x400 m, pomagając naszej ekipie w zajęciu pierwszego miejsca i w efekcie stała się północną do wywyciężną srebrnego medalu.

Wymiana doświadczeń

Wdowik, 19-letni sprinter Resovii, rozpoczął studia w Wyższej Szkole Pożarnictwa w Warszawie i chętnie dołączył do grupy Skrzyszowskiego, mając już całkiem niełąkę kętytność wyników: rekordy życiowe 10,37 i 20,32 na 100 i 200 m oraz wywalcone podczas MŚ Juniorów w Nairobi piąte miejsce na sekcje i trzecie w sztafecie 4x100 m.

Pia liczy na to, że od doświadczonej Ani Kielbasińskiej (przez pewien czas również pływarki) zdola się dużo nauczyć. Skrzyszowska nie ukrywa zaś, że gdy porównała z Meuwlym, okazało się, że obaj mają podobną filozofię treningu. Zdaniem tego pierwszego, aby podążać za rozwojem nowoczesnej myśli trenerskiej i umiejętnie stosować najnowsze zdobycze technologii, niedościgniona jest wymiana doświadczeń z trenerami z całego świata.

Jak na zamówienie, już za kilka tygodni grupy Skrzyszowskiego i Meuwly’ego spotkają się w Potchefstroom w RPA, gdzie krajowe związki lekkoatletyczne zaplanowały im obozy treningowe. W styczniu los ich ponownie połączy na terenie Południowej Afryki, tyle że w Stellenbosch. Wskazywać wskazują na to, że z tych spotkań coś dobrego może wyniknąć dla Polski, Holandii i Szwajcarii.

Gala Złote Kolce – 2021.

W okresie między olimpijskim podopieczna trenera Jarosława Skrzyszowskiego córka Pia Skrzyszowska odniosła szereg cennych sukcesów, na Mistrzostwach Europy w Monachium (2022) w biegu na 100 m przez płotki, wywalczyła tytuł mistrzowski a z koleżankami wywalczyła srebro w sztafecie 4x100 m. Natomiast w Rzymie (2024) zajęła trzecie miejsce, ustanawiając przy tym nowy rekord życiowy – 12.42 sek. W Halowych Mistrzostwach Świata w Glasgow (2024) zdobyła swój pierwszy medal na mistrzostwach tej rangi, był to medal brązowy. Jest pierwszą Polką w historii, która zdobyła medal na mistrzostwach świata w tej konkurencji³.

³ *Brawo Pia! Mamy medal mistrzostw świata.* <https://sportowefakty.wp.pl/la/1109808/brawo-pia-mamy-medal-mistrzostw-swiata>.

Jarosław Skrzyszowski (zbiory bieganie.pl).

Halowe Mistrzostwa Świata, Belgrad – 2022.

Halowe Mistrzostwa Świata, Glasgow – 2024. Grupa płotkarska Krzysztof Kiljan, Jakub Szymański, Mikołaj Justyński, Weronika Nagięć, Pia Skrzyszowska z trenerem Jarosławem Skrzyszowskim.

Odprowa reprezentacji. HMŚ Glasgow – 2024 (zbiory M. Biczek).

Radość po zdobyciu medalu na HMŚ Glasgow – 2024.

Mistrzostwa Europy, Rzym – 2024.

Wywiad TV.

W dniu 18 lipca 2024 r. w siedzibie Polskiego Komitetu Olimpijskiego sportowcy i trenerzy odebrali nominacje olimpijskie. Trener Jarosław Skrzyszowski został powołany ;w charakterze trenera na XXXIII Letnie Igrzyska Olimpijskie w Paryżu. Do jego obowiązków należała podobnie jak na poprzednich igrzyskach w Tokio opieka szkoleniową nad płotkarką Pia Skrzyszowską.

Po ślubowaniu olimpijskim Jarosław Skrzyszowski i zawodniczka Pia Skrzyszowska (zbiory P. Skrzyszowska).

Na stadionie Stade de France (zbiory P. Skrzyszowska).

Z Jarosławem SKRZYSZOWSKIM

Interesuje mnie medal igrzysk

ROZMOWA Z Przemysławem OSIĄK

PRZEMYSŁAW OSIĄK: Cieszymy się z brązowego medalu zdobytego przez Pia Skrzyszowską w biegu na 60 m przez przeszkody podczas halowych MŚ w Glasgow, ale niebawem cofniemy się o rok. Piana ciekła czy była w Londol czas T78 – w pełnej setce stałaby niżej rekord Polski, a w Toruniu (T78). Wygrywasz po swojej stronie z Beatrix Murska, dziewczyna kołoz. Jak Beatrix takwyla ona na skłony sezonie letnim 2023?

JAROSŁAW SKRZYSZOWSKI: To była bardzo powolna historia. Kiedy Pia czuła się na liście meły, wyprzedzała swoje i jednocześnie próbowała skłonić na pełnej predkości. Zupewnie uczuła jej się głowa obłąka między dwadzieścia. Trzy, cztery dni później Pia czuła operacja zaprzęta tego miernika. A więc tak, ten okres miał ogromny wpływ na sezon letni. Przez pierwszy miesiąc Pia przechodziła rehabilitację po zabiegu, a potem stopniowo dochodziła do dyspozycji. Prawie mówiąc, dopiero w maju zaczęła. Ładnie z początku, ładnie

który na dzisiaj sprawę powoli podjęć już rok temu? Niezależnie od tego, jak to się zakończy.

Rzeczywiście tak było, bo na tymczasowych przed sezonem halowym Pia wyglądała lepiej niż kiedykolwiek. Świadczą o tym czasy, które uzyskiwała na 60 m z postawem wielokrotnym na obywatel w Siedlcebusch. Wydało się, że rekord Polski powinien być, w rzeczywistości, fatalności. A kiedy nie pojawił się w pierwszych startach, gdy coś nie działało, zaczęła się wkurzać, narzucała. Na takiej zasadzie, że Pia miała świadomość świetnego przygotowania, a nie mogła tego odwołać. W jednym starcie, drugim, kolejnym... i pewna frustracja narastała. A mianem Pii, o której pan wspominał, faktycznie okazywało się, że po prostu beznadziejność. Czasy 7:80 z grzmieli, nie jest aż tak długie, ale jeśli nabrało się, to powinno być trochę szybciej i łatwiej, ale to znaczyło, że nie było. Pół roku, nie było.

Jarosław Skrzyszowski jako trener doprowadził ciarkę do mistrzostwa Europy na 100 m pł (2022) i brzo 1045 na 60 m pł (2024). Życiówki Pł w obu turniejach to na razie 12:50 i T78.

Właśnie z powodu takiego „chłodziwa” – na zasadzie, że teraz musimy, a jeśli dobrze wyślesz w startach, to teraz na wie doprowadzamy to do końca. Tak to nasoty nie działa. Trzeba to przemyśleć, ale w sprawie nie ma się co ukrywać. Wszystkie rzeczy, które były, mięśnie, regularnie. I wtedy przyszedł największy sztywność. A jeśli chce się przodkować, napięcie mięśniowe i realnie mały waga powodują sztywność. Pia miała świadomość poprzemienia tego ciała.

Media jeszcze sławny polski a nie?

Przed tym startem w Madrycie trenowała na siłowni i gdy zaczęła na sztange ciskać, wypręła jej z ręki talerz o masie 30 kilogramów. Spadł na duży pole i zwał, który był słabszy, inny, róbny, ale to znaczyło, że nie słabszy. Pia nie

Ten pierwszy. W eliminacjach Pia pobiła z ramienia, jakby od niechcący. Nie wiedziała, wiele silny, miała wszystko pod kontrolą. W każdym z trzech biegów nie wyszedł jej naturalny start. Same reakcje wypadły przyzwyczajone, ale pierwsze kroki były także trochę „nie jej”. Nawet w eliminacjach, gdy rywale nie były zbyt wymagające, Pia im nie oddawała.

Ten pierwszy. W eliminacjach Pia pobiła z ramienia, jakby od niechcący. Nie wiedziała, wiele silny, miała wszystko pod kontrolą. W każdym z trzech biegów nie wyszedł jej naturalny start. Same reakcje wypadły przyzwyczajone, ale pierwsze kroki były także trochę „nie jej”. Nawet w eliminacjach, gdy rywale nie były zbyt wymagające, Pia im nie oddawała.

grota, niewiele jej do tego zabrakło. W takich sytuacjach robił sobie najpóźniej, choć przed Glasgow było sprawa, żeby się przyczepić. Mówiłem o słabszym polcu, jak i o tym, że nie mogła pokonać bardzo dobrej dyspozycji, co trochę ją demotowało. A w półfinale do Glasgow okazało się, że jest przeciwna. Była na lewym przeciwnym i przeciwnym.

77 Pia powiedziała, żeby poprosił fizjoterapeutkę. Dodała: „Spokojnie, tato, dam sobie radę, cokolwiek by się z tym stawem nie działo”. Okleiła go taśmą i pobiła po brąz.

a przecież to zawsze był jej atut. Po tym biegu wydawało się jednak, że w półfinale rywale, a w większej stawce czas może być dużo lepszy, zbliżony do 7:30. Tak się nie stało. Z wielkimi emocjami, walką o miejsce to nie można się było.

nieprzewidywalnych. Piana tym razem wybrała się na UKG, bo po półfinale 1045 pojawił się problem ze stawem okolowym. Gdy poszła pod wiatr, zaczęła go tak, że zrobił się okalający. Do tego nie zauważyłem, ale Pia powiedziała, że nie

Przegląd Sportowy 2024, nr 20.

Wykładowca w LaAkademia.

SZCZEPAŃSKI MARCIN MICHAŁ

Urodzony 13 sierpnia 1990 r. w Gdańsku. Absolwent Zespołu Szkół Sportowych i Ogólnokształcących Gdańsku, które ukończył w 2008 r. Studiował na Uniwersytecie Medycznym w Szczecinie na Wydziale Fizjoterapii w latach 2008 – 2013. Studia magisterskie odbył na Wyższej Szkole Bankowej w Poznaniu na Wydziale Zarządzanie i Marketing.

Swoją przygodę ze sportem rozpoczął od trenowania gimnastyki sportowej. W późniejszym wieku zainteresował się lekkoatletyką, skupiając się na skoku o tyczce. Odnosił sukcesy w wieku juniora. Reprezentował barwy Ośrodka Skoku o Tyczce w Szczecinie. Dwukrotnie był halowym wicemistrzem Polski juniorów w latach 2008–2009, wicemistrzem Polski juniorów na otwartym stadionie w 2008 r., brązowym medalistą mistrzostw Polski juniorów na otwartym stadionie w 2009 r. i brązowym medalistą Młodzieżowych Mistrzostw Polski w 2012 r.¹.

¹ Komunikat końcowy zawodów Radom, 01-02.09.2012 Młodzieżowe Mistrzostwa Polski, domtel-sport. pl. (dostęp 21.12.2021).

Startując na lekkoatletycznych Mistrzostwach Polski seniorów, w skoku o tyczce w 2012 r. uplasował się na piątej pozycji a w 2013 r. na szóstej. Jego rekord życiowy w skoku o tyczce wynosi 5,20 m, ustanowił go 15. Międzynarodowy Mityng im. Wł. Komara i T. Ślusarskiego w Międzyzdrojach w dniu 17.08.2013 r².

Marcin Szczepański, Piotr Lisek z żoną (zbiory M. Szczepański).

Marcin Szczepański jako szkoleniowiec pracował w Ośrodku Skoku o Tyczce w Szczecinie gdzie współpracował z Wiaczesławem Kalinichenko. Prowadził grupy szkoleniowe w wieku od młodzika do młodzieżowca. Jego wychowankowie zdobywali medale na Mistrzostwach Polski czy Ogólnopolskiej Olimpiadzie Młodzieży. W 2015 r. został samodzielnym trenerem Piotra Liska, doprowadzając go do zdobycia medali na Mistrzostwach Świata: srebrnego w Londynie (2017) i dwóch brązowych w Pekinie (2015) i w Doha (2019)³. Jego podopieczny w halowych mistrzach Europy zdobył pięć medali: złoty w Belgradzie (2017), dwukrotnie srebrny w Glasgow (2019) i Stambule (2023) oraz dwa brązowe Praga (2015), Toruń (2021)

² [https://statystyka.pzla.pl/mityng.php?Nr\[\]=498&Sezon=2013L](https://statystyka.pzla.pl/mityng.php?Nr[]=498&Sezon=2013L) (dostęp 1.09.2024).

³ Nowe eksperymenty Piotra Liska. Głos Szczeciński z dnia 19 października 2017.

Onet Sport z 13 lipca 2019.

Postanowieniem prezydenta Andrzeja Dudy z 6 listopada 2015 r. został odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, za wybitne zasługi dla rozwoju kultury fizycznej, za osiągnięcia w pracy trenerskiej⁴.

Marcin Szczepański został nagrodzony przez Prezydenta Miasta Szczecina Piotra Krzystka za wybitne wyniki uzyskane w 2016 r⁵. Został wybrany Trenerem Roku 2017, nagroda dla trenera roku została wręczona na gali Złotych Kolców⁶.

⁴ <https://www.prezydent.pl/aktualnosci/order-i-odznaczenia/art,9,odznaczenia-z-okazjinarodowego-swietaniepodleglosci,2.html>. (dostęp 21.12.2021).

⁵ <https://wiadomosci.szczecin.eu/artikul/sport/sportowcy-nagrodzeni> (dostęp 1.05.2019).

⁶ Marcin Szczepański z nagrodą trenera roku „Złotych Kolców”. Przegląd Sportowy z dnia 17 października 2017.

Piotr Lisek z trenerem Marcinem Szczepańskim (zbiory P. Lisek).

Paweł Wojciechowski i Marcin Szczepański.

Marcin Szczepański i Emmanuel Karalis w Paryżu (zbiory P. Lisek).

Piotr Lisek, Marcin Szczepański, Prezydent m. Szczecina Piotr Krzysztek (zbiory M. Szczepański).

Marcin Szczepański został powołany przez Polski Komitet Olimpijski do reprezentacji Polski w charakterze trenera odpowiedzialnego za skok o tyczce, na Igrzyska Olimpijskie w Rio de Janeiro (2016) i w Tokio (2020), Paryżu (2024).

Akredytacja olimpijska Tokio – 2020 (zbiory M. Szczepański).

Nominacja olimpijska Tokio – 2020 (zbiory M. Szczepański).

Mistrzostwa Świata w USA (2022) Marcin Szczepański i Piotr Lisek (P. Skraba).

Mistrzostwa Świata w USA (2022) Marcin Szczepański, Marcin Rosengarten, (P. Skraba).

W 2022 r został szkoleniowcem greckiego skoczka o tyczce Emmanouila Karalisa. W jego grupie treningowej są jeszcze Zofia Gaborska, Maja Chamot, Katarzyna Mirek, Piotr Lisek, Filip Kempśki, Bartosz Marciniewicz, Eryk Fursewicz⁷.

Piotr Lisek i Emmanouila Karalis (zbiory P. Lisek).

Marcin Szczepański i jego zawodnicy: Piotr Lisek i Emmanuel Karalis.

⁷ Polski trener prowadzi Piotra Liska. Medal igrzysk zdobył z jego rywalem. Interia Sport z 7 sierpnia 2024.

Grupa szkoleniowa trenera Marcina Szczepańskiego (zbiory K. Mirek).

Plażowy trening, druga z prawej K. Mirek (zbiory K. Mirek).

Zawody „Lisek i Przyjacieł” na wyspie Grodzkiej.

Marcin Szczepański, Piotr Lisek i Agata Staręga (fizjoterapeutka).

W halowych lekkoatletycznych Mistrzostwach Europy rozegranych w Stambule (2023) jego podopieczni Piotr Lisek i Grek Emmanouilem Karalisem w skoku o tyczce wywalczyli srebrne medale mistrzostw, zajmując ex aequo drugie miejsce za skoki na wysokość 5,80 m⁸.

⁸ Podwójnie srebrny trener tyczkarzy OSOT-u Szczecin w HME. Radio Szczecin z 08.03.2023.

Srebrni medaliści HME w Stambule E. Karalis i P. Lisek (zbiory A. Warszawa)

W dniu 18 lipca 2024 r. w siedzibie Polskiego Komitetu Olimpijskiego sportowcy i trenerzy odebrali nominacje olimpijskie. Trener Marcin Szczepański został powołany w charakterze trenera na XXXIII Letnie Igrzyska Olimpijskie w Paryżu. Do jego obowiązków należała podobnie jak na poprzednich igrzyskach w Tokio opieka szkoleniowa nad tyczkarzami Piotrem Liskiem i Robertem Soberą.

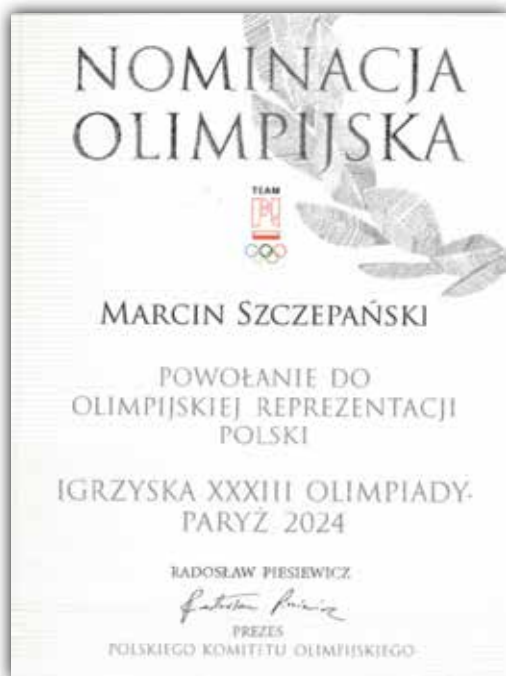
Marcin Szczepański.

Marcin Szczepański w COS Spała (zbiory B. Tomkowskiego).

Ślubowanie olimpijskie, Paryż – 2024 (zbiory PKOl).

Nominacja olimpijska Paryż – 2024 (zbiory M. Szczepański).

Akredytacja olimpijska Paryż – 2024 (zbiory M. Szczepański).

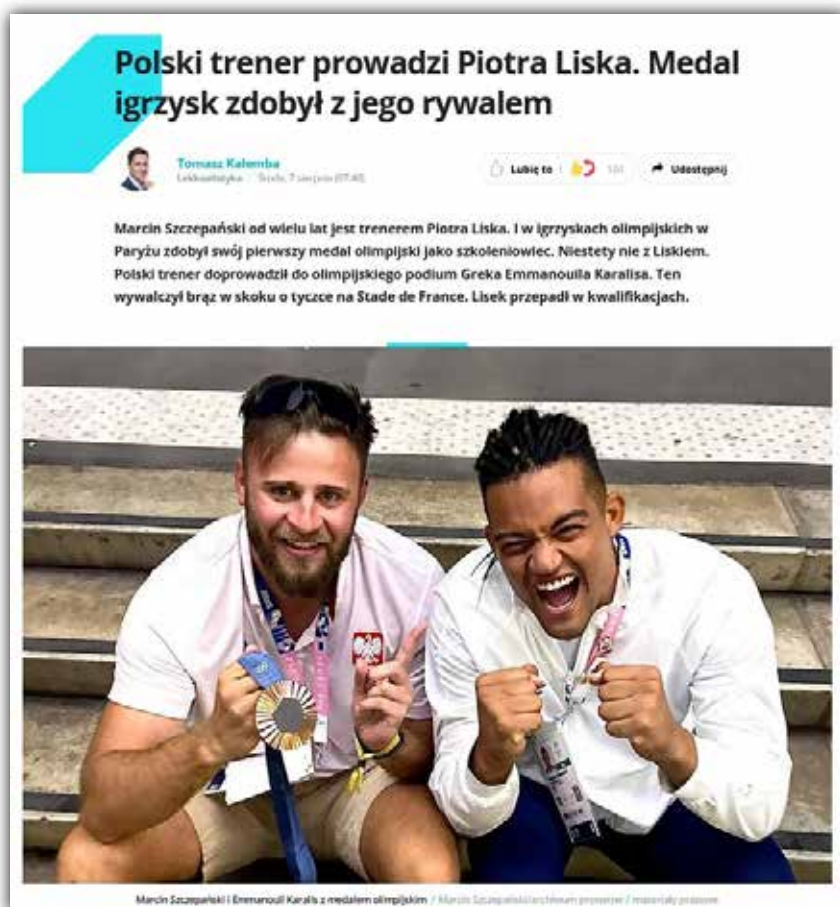
Marcin Szczepański na Igrzyskach Olimpijskich w Paryżu (zbiory M. Szczepański).

Igrzyska Olimpijskie Paryż. Stade de France (zbiory M. Szczepański).

Marcin Szczepański na Igrzyskach Olimpijskich w Paryżu zdobył swój pierwszy medal olimpijski jako szkoleniowiec. Polski trener doprowadził na olimpijskie podium Greka Emmanouila Karalisa, który wywalczył medal brązowy w skoku o tyczce⁹.

⁹ Men's Pole Vault Results – Paris Olympic Games 2024 Athletics.

Portal Interia z 7 sierpnia 2024.

WĘGLARSKI KRZYSZTOF

Urodził się 15 lipca 1954 w Łodzi. Uczęszczał do VI Liceum Ogólnokształcącego w Łodzi, podczas nauki w nim zainteresował się sportem wyczynowym. Początkowo interesował się koszykówką, godnie reprezentując barwy szkoły na różnych zawodach.

W późniejszym okresie za namową nauczyciela wychowania fizycznego a zarazem trenera w AZS Łódź Władysława Kwiatkowskiego, zainteresował się lekką atletyką a szczególnie biegami krótkimi. Swoją pierwszy lekkoatletyczny sukces odniósł w 1971 r., wówczas na Olimpiadzie Międzyszkolnej zajął IV miejsce w biegu na 400 m ppł¹. Na Mistrzostwach Polski juniorów w Wałbrzychu (1973 r.) w biegu na swoim koronnym dystansie 400 m ppł., zdobył pierwszy medal mistrzowski – był to brąz.

¹ Zawart Waldemar. *Rozwój i przebieg kariery sportowej płotkarza Krzysztofa Węglarskiego jako zawodnika i wybitnego trenera w MKS-AZS Łódź i PZLA*. Praca magisterska. Uniwersytet Łódzki, Wydział o wychowaniu. Łódź 2004, s.74.

W dniach 13-14 września 1974 r. w Warszawie został rozegrany mecz reprezentacji Polski i Finlandii w kategorii młodzieżowców. W meczu tym swój reprezentacyjny debiut miał Krzysztof Węglarski. Wystartował on w biegu na 400 m ppł. odnosząc zdecydowane zwycięstwo².

Od prawej Krzysztof Węglarski, Władysław Kwiatkowski (zbiory K. Węglarski).

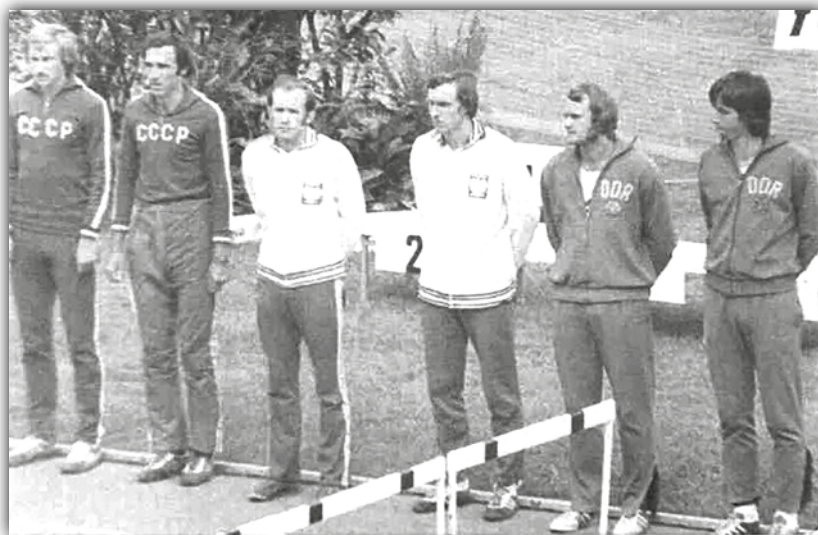
Władysław Kwiatkowski, Krzysztof Węglarski (zbiory K. Węglarski).

² *Ze stadionów lekkoatletycznych*. Gazeta Zielonogórska 1974, nr 216, s.8.

Po ukończeniu nauki w VI Liceum Ogólnokształcącego w Łodzi w 1975 r. rozpoczął studia na Akademii Wychowania Fizycznego w Poznaniu, którą ukończył w 1979 r. Podczas studiów reprezentował barwy AZS Poznań gdzie jego trenerem był Janusz Ludka. Po powrocie do Łodzi w 1980 r. ponownie został zawodnikiem AZS Łódź.

W swojej karierze sportowej na mistrzostwach Polski seniorów wywalczył siedem medali: sześć w biegu na 400 metrów ppł, w tym jeden złoty (1978), cztery srebrne (1975, 1976, 1980, 1981 i jeden brązowy (1979), oraz jeden brązowy w 1978 r. w sztafecie klubowej AZS Poznań 4 x 400 m biegnącej w składzie Andrzej Baron, Waldemar Twardowski, Krzysztof Węglarski, Marek Hoffa³.

Jako senior w latach 1975 – 1981 reprezentował Polskę w dwunastu meczach międzypaństwowych. Zadebiutował w trójmeczu Czechosłowacja – Polska – USA, rozgrywanym w Pradze w dniach 7-8.07.1975 r. w biegu na 400 m ppł. z wynikiem 51,4 sek. uplasował się na 3 miejscu. W rywalizacji meczowej reprezentacji Szwecji – Polski – Wielkiej Brytanii odniósł jedno zwycięstwo indywidualne, było to w Sztokholmie (25-26.07.1977), pokonał wówczas Jerzego Hewelta uzyskał wynik 51.19 sek⁴.

Trójmecz NRD – Polska – ZSRR w Karl-Marx-Stadt w 1977r.

³ Kurzyński H., Pietkiewicz St., Rozum J., Wołejko T.: *Historia finałów lekkoatletycznych mistrzostw Polski 1920-2007. Konkurencje męskie*. Szczecin – Warszawa: Komisja Statystyczna PZLA, 2008, s.382. (dostęp 10.07.2024).

⁴ Zwycięstwo męskiej drużyny. Przegląd Sportowy 1977, nr 144, s.1.

W SZTOKHOLMIE W CENIU WALKERA I KIMOMBWY

ZWYCIĘSTWA MĘSKIEJ DRUŻYNY POLKI ZNOWU PRZEGRAŁY Z BRYTYJKAMI

SZTOKHOLM, 26.7. Deszcz był dodatkowym przeciwnikiem lekkoatletów, startujących w drugim dniu trójmecznej Szwecja — Polska — Wielka Brytania. Nie więc dziwnego, że i w drugiej odsłonie nie padło za wiele dobrych wyników. Było jednak lepiej niż poprzedniego dnia. Przed wyścigiem dzięki wynikowi występujących poza konkursem Johna Walkera i Samsona Kimombury. Pierwszy uzyskał na 1500 m — 3.34.14, drugi był najlepszy na 5000 m — 13.23.6.

Polscy lekkoatleci pokonali zdecydowanie Szwedów i dość wyraźnie Brytyjczyków, nasze lekkoatletyki musiały podobnie jak w ub. roku uznać wyższość Brytyjek.

Najbardziej wyróżnili się spośród reprezentantów Polski Elżbieta Katollikowa — 57.66 na 400 m pl., Jan Pusty — 13.63 na 110 m pl. i Józef Ziubrak, który ustanowił rekord życiowy na 3000 m — 13.41.2.

W czwórmeczu chodziarzy Szwecja — Polska — Finlandia — W. Brytania zwyciężyli nasi zawodnicy.

(Szczegółowa relacja str. 2)

Krzysztof Węglarski (pierwszy z lewej) zwyciężył niespodziewanie w biegu na 400 m pl. podczas trójmecznej lekkoatletycznej w Sztokholmie wyprzedzając m.in. rekordzistę Polski Jerzego Heuvelta (z prawej).

Fot. CAF

Przegląd Sportowy 1977, nr 144.

Reprezentował Polskę w zawodach półfinałowych w Pucharze Europy w 1981, gdzie zajął 8. miejsce w biegu na 400 metrów ppł., z wynikiem 52,1 sek⁵. W tym też samym roku brał udział w Uniwersjadzie rozgrywanej w Bukareszcie. Rekordy życiowe Krzysztofa Węglarskiego: bieg na 400 m ppł: 50,68 (1980), na 400 m: 47,85 (1977).

⁵ Łojewski Z., Wołejko T.: *Osiągnięcia polskiej lekkiej atletyki w 40-leciu PRL. Mecze międzypaństwowe I reprezentacji Polski seniorów – mężczyźni*, Warszawa 1984, s. 368

Akredytacja Uniwersjada – Bukareszt 1981 (zbiory K. Węglarski).

Po ukończeniu studiów podjął w 1981 r. pracę w charakterze nauczyciela wychowania fizycznego w Zespole Szkół Budowlanych w Łodzi im dr. Stefana Kopcińskiego, gdzie przepracował 32 lat. Zawarł związek małżeński z lekkoatletką, zawodniczką Budowlanych Częstochowa, specjalistką biegów średnich Teresą Jacniacką.

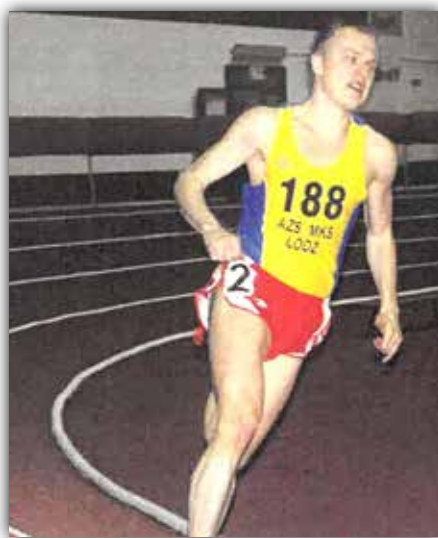
Teresa, Krzysztof Węglarscy (zbiory K. Węglarski).

A-Mecz Polska – RFN juniorów, Bielefeld (8.09.1973), bieg na 800 m od lewej Jolanta Januchta, Teresa Jacniacka (zbiory T. Węglarska).

Po zakończeniu swojej kariery sportowej pracował jako trener w macierzystym klubie AZS Łódź, gdzie odpowiadał za szkolenie sprinterów, szczególnie przedłużonego sprintu i płotkarzy. Jego zawodnikami byli m.in.: Mariusz Rządziński – pierwszy wychowanek, który zdobył medal na Mistrzostwach Polski

juniorów (1987) w biegu na 400 m ppł. Wielokrotny medalista mistrzostw kraju w różnych kategoriach wiekowych, uczestnik Mistrzostw Europy juniorów. Piotr Cywiński – medalista Mistrzostw Polski seniorów (1992) w biegu na 400 m ppł. Piotr Kędzia – dwukrotny uczestnik Igrzysk Olimpijskich w Atenach (2004) i Pekinie (2008), zdobywca medalu brązowego na Mistrzostwach Europy w Göteborgu /Szwecja w 2006r./ i dwóch medali złotego w sztafecie szwedzkiej i srebrnego w biegu na 400 m na mistrzostwach świata w Debreczynie /Węgry w 2001 r./ Daniel Dąbrowski – olimpijczyk z Pekinu /2008/, medalista Mistrzostw Polski, zdobywca medali w biegu sztafetowym 4x400 m, na dużych imprezach mistrzowskich; brązowego na mistrzostwach świata w Osace w 2007 r., takiego samego również na Mistrzostwach Europy w 2006 r. oraz srebrnego na Halowych Mistrzostwach Świata w Moskwie w 2006 r. Syn Michał Węglarski – uczestnik Mistrzostw Świata w Sydney w 1996 r.⁶ Na II Młodzieżowych Mistrzostwach Europy rozgrywanych w 1999 r. w Göteborgu /Szwecja/ sztafeta 4x400 m w składzie: Michał Węglarski, Piotr Długosielski, Mariusz Bizoń i Piotr Haczek wywalczyła srebrny medal. Na kolejnych Młodzieżowych Mistrzostwach Europy, które odbyły się w Amsterdamie w 2001 r. sztafeta 4x400 m biegnąca w składzie: Michał Węglarski, Zenon Miśtak, Maciej Ryszkowski i Tomasz Rudnik odpadła w eliminacjach. Wielokrotny medalista mistrzostw kraju w różnych kategoriach wiekowych⁷.

HMP w Spale, Michał Węglarski (zbiory K. Węglarski).

⁶ <https://web.archive.org/web/20131031070305/http://www.wjah.co.uk/wojc/WJC/WJC1996.html>

⁷ Waldemar Zawart. *Rozwój i przebieg kariery sportowej płotkarza Krzysztofa Węglarskiego jako zawodnika i wybitnego trenera w MKS-AZS Łódź i PZLA*. Praca magisterska. Uniwersytet Łódzki, Wydział o wychowaniu. Łódź 2004, s.99-101.

Michał Węglarski z Rodzicami i Dziadkami (zbiory K. Węglarski).

Kajetan Duszyński – pierwszy w historii klubu AZS Łódź i Łodzi złoty medalista Igrzysk Olimpijskich w Tokio (2020) w biegu sztafetowym. Maksymilian Szwed – brązowy medalista Mistrzostw Europy juniorów w 2023 r. halowy wice-mistrz Polski w biegu na 400 m w 2024 r, uczestnik Mistrzostw Europy w Rzymie 2024 r.

Od lewej, Daniel Dąbrowski, Krzysztof Węglarski, Piotr Kędzia (zbiory K. Węglarski).

Złoty medalista Kajetan Duszyński i jego trener Krzysztof Węglarski (zbiory G. Gałasiński) .

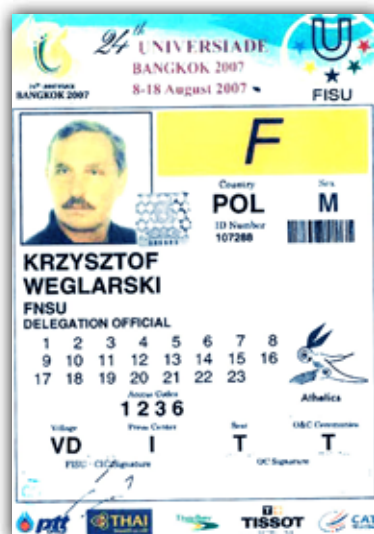

Kajetan Duszyński i Krzysztof Węglarski (zbiory G. Gałasiński).

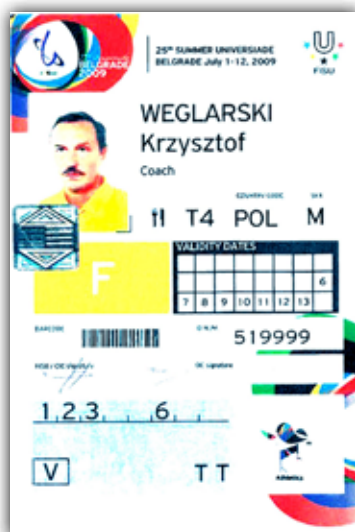
Od roku 1998 był trenerem kadry narodowej juniorów czterystumetrowców. W 2003 r. został trenerem kadry młodzieżowej 400 m-trowców a w 2009 r. kadry seniorów. Krzysztof Węglarski przez szereg lat był członkiem Zarządu Okręgowego Związku Lekkiej Atletyki w Łodzi, w 1995 r. został wybrany do Zarządu AZS MKS w Łodzi, funkcję tę pełni do chwili obecnej.

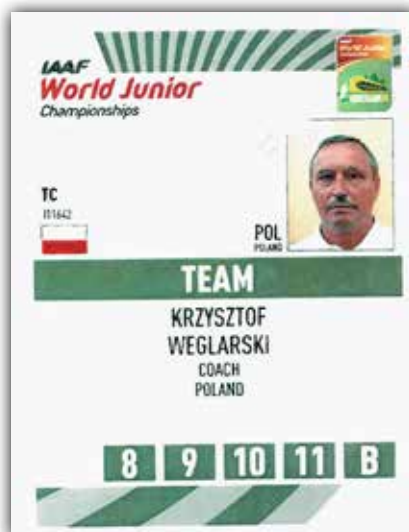
Akredytacja Uniwersjada – Izmir 2005 (zbiory K. Węglarski).

Akredytacja Uniwersjada – Bangkok 2007 (zbiory K. Węglarski).

Akredytacja Uniwersjada – Belgrad 2009 (zbiory K. Węglarski).

Akredytacja Mistrzostw Świata Juniorów – Oregon (zbiory K. Węglarski).

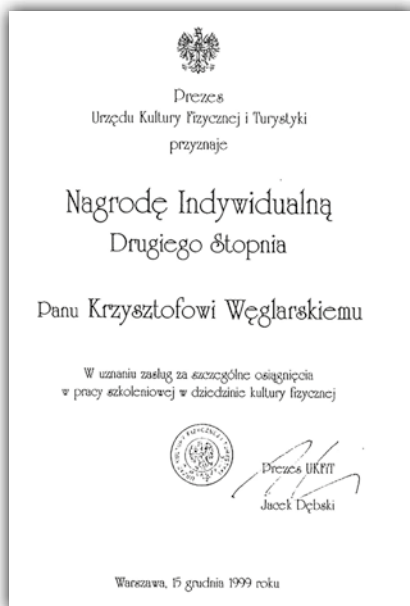
Marek Prorok, Irena Szewińska, Krzysztof Węglarski, Henryk Olszewski (zbiory K. Węglarski).

Trenerzy lekkoatletyczni: od lewej Krzysztof Węglarski, Zdzisław Kokot, Henryk Olszewski, Bogusław Mamiński (zbiory K. Węglarski).

Duże zaangażowanie w działalność na rzecz kultury fizycznej zostało docenione. W 1999 r. otrzymał nagrodę indywidualną nadaną mu przez Prezesa Urzędu Kultury Fizycznej i Turystyki. W 2002 r. został uznany za najlepszego sportowego Trenera Roku 2001 w Łodzi w plebiscycie *Dziennik Łódzkiego*⁸.

⁸ <https://lodz.naszemiasto.pl/lech-krakowiak-z-rks-trenerem-roku-2009/ar/c2-312298> (dostęp 18.07.2024).

Nagroda Prezesa Urzędu Kultury Fizycznej i Turystyki.

Dyplom Trenera Roku 2001 (zbiory K. Węglarski).

Trener Krzysztof Węglarski wraz z dwójką swoich podopiecznych: Kajetan Duszyński, Maksymilian Szwed zostało powołanych do lekkoatletycznej reprezentacji biorących udział w Igrzyskach Olimpijskich w Paryżu. W dniu 17 lipca 2024 r. odbyło się spotkanie prezydent Łodzi Hanny Zdanowskiej z łódzkimi olimpijczykami, którzy reprezentowali Polskę i miasto Łódź na XXXIII Igrzyskach Olimpijskich w Paryżu⁹.

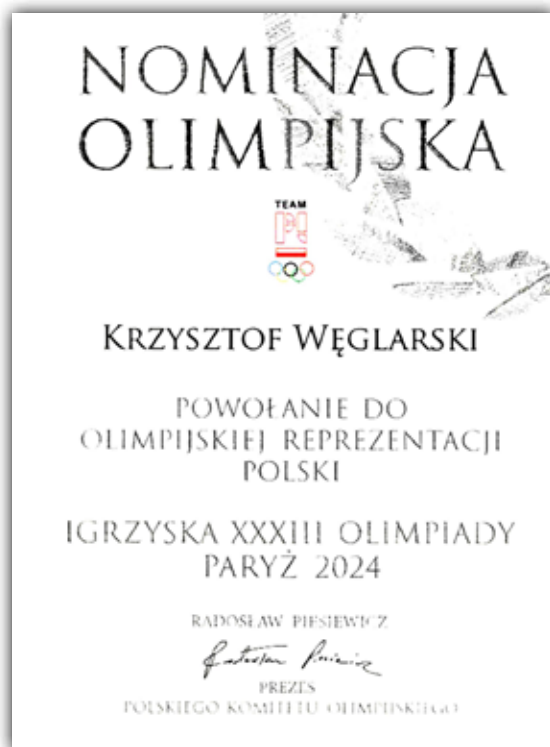
Łódzcy olimpijczycy; Krzysztof Węglarski, Ben Hlima, Maksymilian Szwed, Kajetan Duszyński, prezydent Łodzi Hanna Zdanowska, Adam Wieczorek, wiceprezydent, Jan Kałusowski, Zuzanna Boruszevska, Marek Krochmalski.

Kajetan Duszyński, Krzysztof Węglarski, Maksymilian Szwed.

⁹ <https://dzienniklodzki.pl/lodzcy-olimpijczycy-spotkali-sie-z-prezydent-lodzi-hanna-zdanowska-zdjecia/ar/c2-18682333> (dostęp 18.07.2024).

W dniu 18 lipca 2024 r. w Centrum Olimpijskim PKOl-u w Warszawie odbyła się uroczystość wręczenia sportowcom i trenerom oraz osobom współpracującym nominacji do Olimpijskiej Reprezentacji Polski Paryż 2024. Krzysztof Węglarski został powołany w charakterze trenera na XXXIII Letnie Igrzyska Olimpijskie w Paryżu. Do jego obowiązków opieka szkoleniowa nad zawodnikami startującymi w biegu na 400 m., Kajetanem Duszyńskim, Maksymilianem Szwedem.

Nominacja olimpijska Krzysztofa Węglarskiego (zbiory K. Węglarski).

Akredytacja Krzysztofa Węglarskiego – Igrzyska Olimpijskie Paryż 2024 (zbiory K. Węglarski).

Krzysztof Węglarski, wieża Eiffla (zbiory K. Węglarski).

fot-26-Igrzyska Olimpijskie Paryż 2024 (zbiory K. Węglarski).

Stade de France K. Węglarski, J. Lewandowski, M. Rożej, Matusiński (zbiory K. Węglarski).

Łódzianie: Krzysztof Węglarski i Jan Sokal (lekarz reprezentacji siatkarzy).

WOJNA CEZARY

Urodził się 23 grudnia 1972 r. w Dąbrowie Białostockiej. Uczęszczał do IV Liceum Ogólnokształcące im. C.K Norwida w Białymstoku, które ukończył w 1991 r.

Studiował w Akademii Wychowania Fizycznego im. Józefa Piłsudskiego w Warszawie w latach 1991-1995. Posiada uprawnienia trenera lekkiej atletyki, Podnoszenia ciężarów, kulturystyki oraz narciarstwa biegowego. Ukończył Podyplomowe Studium Menadżerskie na Uniwersytecie Warszawskim.

Lekką atletyką zainteresował się w szkole średniej, a szczególnie rzutem oszczepem. Pasję do tej konkurencji lekkoatletycznej, przejął po rodzicach, mama Franciszka Awramik-Wojna rzucała oszczepem a tata Aleksandr Wojna specjalizował się w pchnięciu kulą¹.

¹ Bołdak-Janowska T.: *Sportowiec o wrażliwej duszy*. <https://pdf.kamunikat.org> › download (dostęp 11.09.2024).

Dedykacja Władysława Komara dla Aleksandra Wojny: *Alkowi koleżka z roku, już nie trener, ale kolega zawsze* (zbiory C. Wojna).

Można określić, że rzut oszczepem jest rodzinną tradycją konkurencję tą uprawiał także brat Cezarego Wojny – Tomasz (ur. w 1965 roku), startujący w barwach Podlasia Białystok do 1982 r., gdzie trenerem był tata Aleksandr Wojna. A także ich kuzyn Mariusz Roszkowski, reprezentant AZS-AWF Biała Podlaska wicemistrz Polski seniorów z 1999 r. w rzucie oszczepem². Cezary Wojna był jego trenerem w latach 2001-2002. Obecnie Mariusz Roszkowski jest trenerem i nauczycielem wf w SMS Białymstoku.

Mariusz Roszkowski i Cezary Wojna (zbiory Cz. Wojna).

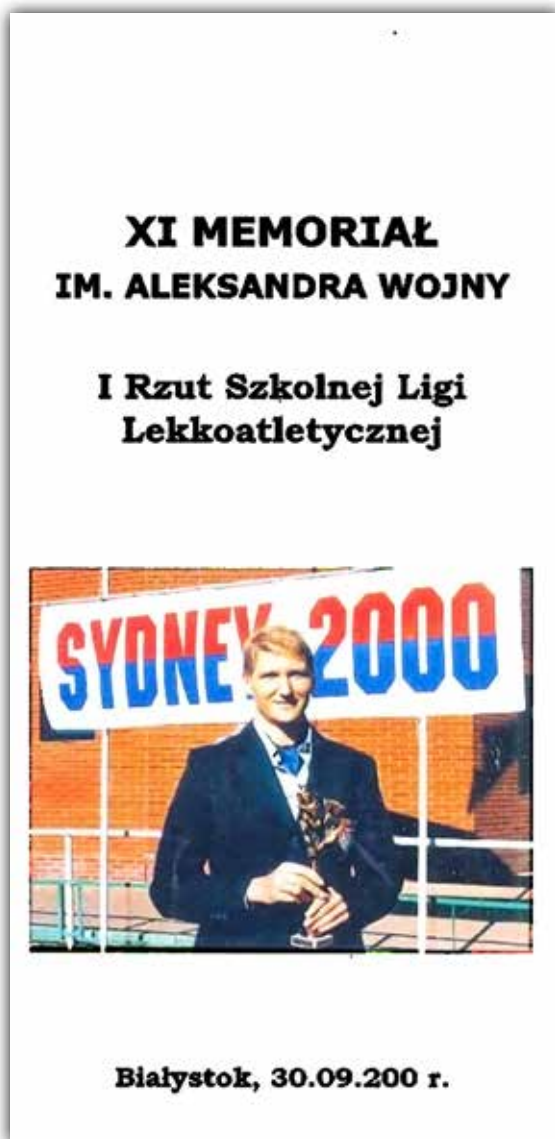
² Kurzyński H., Pietkiewicz St., Rozum J., Wolejko T.: *Historia finałów lekkoatletycznych mistrzostw Polski 1920-2007. Konkurencje męskie*. Szczecin – Warszawa: Komisja Statystyczna PZLA, 2008.

Cezary Wojna, Jan Źelazny, Mariusz Roszkowski – stadion Skry, lata 90 – te ub. w (zbiory Cz. Wojna).

Tradycję rzutu oszczepem, kontynuuje syn Cezarego – Aleksander (rocznik 2007), legitymujący się już rekordem życiowym 70,75m (oszczep 700g) na Mistrzostwa Polski U 18 w Lublin (2024) uplasował się na 3 miejscu w rodzinnej konkurencji lekkoatletycznej.

Dla uczczenia pamięci Aleksandra Wojny (seniora) od 1990 r. jest rozgrywany memoriał jego imienia, będący sztandarową imprezą sportową zarówno Klubu Sportowego Podlasie Białystok oraz Podlaskiego Zrzeszenia Ludowych Zespołów Sportowych.

Folder XI Memoriału im. Aleksandra Wojny.

W 1983 r. rozpoczął studia w Warszawie i zaczął reprezentować barwy klubu AZS Warszawa trenując w grupie Tadeusza Paprockiego. Tomasz Wojna w 1982 r. w Poznaniu startując w Mistrzostwach Polski juniorów młodszych (U18) uplasował się na czwartym miejscu. W 1983 r. na Mistrzostwach Polski juniorów (U20) w Zielonej Górze na pozycji ósmej. Uczestniczył w Zawodach Przyjaźni

w Leningradzie (1982) razem z Bogdanem Patelką (w zawodach uczestniczył wtedy Jan Źelezny). Jego rekord życiowy w rzucie oszczepem wynosił 69,98 m.

Startując w konkursie rzutu oszczepem na Mistrzostwach Polski juniorów w 1990 r. w Stargardzie Szczecińskim zajął 8. miejsce. Na Mistrzostwach Polski juniorów (U20) przeprowadzonych w lipcu 1991 r. w Zabrzu uplasował się na szóstej pozycji. Natomiast sierpniu tego samego roku na Młodzieżowych Mistrzostwach Polski (U23) w Stargardzie Szczecińskim zajął 8. miejsce.

Cezary Wojna na Mistrzostwach Polski w 1991 r. (zbiory J. Górko).

MEHLICH 13.40!

TALLIN, 9.6. W lekkoatletycznym wielomeczu zwyciężyła Anglia - 98 pkt. przed Polską - 88; Łotwą - 60; Finlandią - 56; Estonią - 56 i Belgią - 52. Najlepszy wynik w polskiej ekipie osiągnął Krzysztof Mehlich - 13.40 na 110 m pł (rek. życiowy i drugi rezultat w historii tej konkurencji w Polsce po 13.35 Tomasza Nagórki). Świetnie pobił też Paweł Januszewski - 49.74 na 400 m pł, jego partner Bartosz Gruman miał 50.78.

Inne rezultaty Polaków - mężczyźni, 100 m: Ryszard Pilarczyk 10.58 (IV miejsce); **200 m:** Marcin Urbaś 21.45 (V); **400 m:** Tomasz Jędrusik 46.46 (II); **800 m:** Andrzej Zahorski 1:48.86 (IV); **1500 m:** Piotr Rostkowski 3:47.51 (II); **110 m pł:** Krzysztof Mehlich 13.40; **tyczka:** Krzysztof Kusia 5.40 (III); **w dal:** Dariusz Bontruk 7.60 (I); **oszczep:** Cezary Wojna 69.26.

Kobiety, 100 m: Kinga Leszczyńska 11.74 (II); **200 m:** Leszczyńska 23.68 (II); **400 m:** Sylwia Kwilińska 54.30 (II); **800 m:** Anna Jakubczak 2:05.30 (II); **100 m pł:** Aneta Sosnowska 13.29 (I); **400 m pł:** 56.99 (III); **wzwyż:** Donata Jancewicz 1.89 (II); **dysk:** Marzena Wysocka 52.24 (IV).

mp

Przegląd Sportowy 1996.

Próbne galopy na Zwierzyńcu

W rozegranych na stadionie zwierzyńskim zawodach kontrolnych, z udziałem lekkoatletów Podlasia i przebywających na zgrupowaniu zawodników OKL Ostrołęka, padło kilka dobrych rezultatów.

W pierwszym starcie po wyleczeniu kontuzji Cezary Wojna (Podlasie) w rzucie oszczepem osiągnął 72.04 m, Tomasz Mateusiak (OKL) w skoku

wzwyż 2.00 m, a Robert Kraszewski (Podlasie) przebiegł 100 m w czasie 10.8 sek i 200 m ppl. – 23.9 sek.

Ponadto Halina Nesteruk w pchnięciu kulą zanotowała rezultat 13.16 m, Renata Kramkowska w skoku wzwyż 1.50 m, Krzysztof Konopko na 300 m – 34.1 sek i młodziczka Ewa Chomik na 100 m – 13.2 sek, na 200 m natomiast – 26.8 sek (wszyscy Podlasie).

(ZD)

WTOREK, 27.08.1996 r. • Nr 166 (13569)

Gazeta Współczesna z dnia 27.08.1996.

Wystąpił w międzynarodowym meczu reprezentacji kraju seniorów w 1996 r. w Tallinnie, gdzie rozegrano spotkanie: Polska – Anglia – Belgia – Estonia – Finlandia – Łotwa, zajął 5. lokatę.

Jego rekord życiowy w rzucie oszczepem wynosi 73,54 m, ustanowiony na Drużynowym Finale Ekstraklasy, w dniu 1 czerwca 1996 r. w Białymstoku. Uplasował się na drugim miejscu a zwycięzcą okazał się Tomasz Damszel, który uzyskał wynik 74.00 m.

Cezary Wojna w swojej karierze zawodniczej reprezentował następujące kluby: Podlasie Białystok, gdzie jego pierwszym trenerem był Kazimierz Kirejczyk a następnie Eugeniusz Klin. W okresie studiów był reprezentantem AZS AWF Warszawa w trenował w grupie szkoleniowca Tadeusza Paprockiego. Po ukończeniu studiów powrócił do swojego macierzystego klubu Podlasie Białystok.

W 1996 r. po ukończeniu studiów, podjął pracę w Sportowej Szkole Podstawowej w Supraślu, w której pracuje do chwili obecnej oraz w IV Liceum Ogólnokształcącym w Białymstoku. Młodzi adepci lekkiej atletyki wywodzący się ze szkoły w Supraśli odnoszą cenne sukcesy sportowe. W latach 2022 i 2023 uplasowali się na I miejscu w Drużynowej Lidze Lekkoatletycznej rozgrywanej w ramach Igrzysk Młodzieży Szkolnej Województwa Podlaskiego w oraz zwyciężyli w klasyfikacji drużynowej w Podlaskich Igrzyskach Młodzieży Szkolnej im. Stanisława Baszenia w lekkiej atletyce.

W 2022 r. uplasowali się na pierwszym miejscu w finale Igrzysk Młodzieży Szkolnej Woj. Podlaskiego będące mistrzostwami województwa podlaskiego w kategorii młodzika. Sukces ten powtórzyli w roku następnym. Uczeń tej szkoły Dawid Faszczewski, wychowanek trenera Cezarego Wojny, trenował z nim do momentu

ukończenia edukacji w Sportowej Szkole Podstawowej w Supraślu, zdobył tytuł Mistrz Polski młodzików w 2023 r. w pchnięciu kulą, ale wówczas już reprezentował barwy Podlasia Białystok.

Cezary Wojna z reprezentacją swojej szkoły z Supraśla.

Zawody halowe Lekkoatletyka dla Każdego, Białystok – 2022, dekoruje Cezary Wojna, pierwsze miejsce Dawid Faszczeński (zbiory POZLA).

A-Memoriał im. Aleksandra Wojny 2017 (zbiory IV LO Białystok).

Jest szkoleniowcem w swoim macierzystym klubie Podlasie Białystok, w którym prowadzi miotaczy. Jego czołowi podopieczni wywodzący się z tego klubu to: Angelika Antoniak, Aleksander Wojna, Oskar Trejgo, Gabriela Andrukonis – w latach 2017-2022 była zawodniczką klubu UKS Czwórka Białystok, w którym szkoleniowcem był Cezary Wojna, a do Podlasia Białystok przeszła w 2023 r. uczestniczyła w 15. Olimpijskim Festiwalu Młodzieży Europy EOYF w Baku 2019 r. gdzie zwyciężyła w rzucie oszczepem ustanawiając wynikiem 58,77 m nowy rekord Polski U18, w Młodzieżowych Mistrzostwach Europy w fińskim Espo (2023) uplasowała się na 6 miejscu z wynikiem 55.04 m³. Najlepszym zawodnikiem trenera Cezarego Wojny, był oszczepnik Krzysztof Szalecki ur.1991, który uplasował się na 5. miejscu na Młodzieżowych Mistrzostwach Europy w Tampere (2013) z wynikiem 78.08 m oraz na 10. miejscu w Ostrawie (2011) z wynikiem 71.94 m.

³ <https://pzla.pl/aktualnosci/11129-eyof-2019-gabrierla-andrukonis-ze-zlotem-w-rzucie-osszczepem> (dostęp 14.08.2024).

Cezary Wojna z synem Aleksandrem (zbiory C. Wojna).

OOM Poznań – 2019: Cezary Wojna i Gabriela Andrukonis (zbiory G. Andrukonis).

89. Mistrzostwa Polski seniorów w Toruniu – 2013, od lewej: Cezary Wojna, Damian Ostapkowicz, Krzysztof Szalecki.

Aktualnie szkoli także zawodników wywodzących się z innych klubów białostockich: LUKS Hańcza Suwałki, MKS Juvenia Białystok, KS Podlasie Białystok, UKS Czwórka Białystok. W październiku 2023 r. został szkoleniowcem srebrnej medalistki igrzysk olimpijskich z Tokio, Marii Andrejczyk⁴. Obydwójce uczestniczyli w Mistrzostwach Europy w Rzymie w 2024 r. w których Maria Andrejczyk uplasowała się na miejscu 10. Polski Komitet Olimpijski powołał trenera Cezarego Wojnę wraz z zawodniczką do reprezentacji Polski na Igrzyskach Olimpijskich w Paryżu – 2024r. W konkursie rzutu oszczepem uplasowała się na miejscu ósmym.

⁴ <https://sport.tvp.pl/73500935/maria-andrejczyk-ma-nowego-trenera-oszczepniczka-bedzie-trenowac-z-cezarym-wojna> (dostęp 6.07.2024).

Grupa szkoleniowa trenera Cezarego Wojny: Angelika Antoniak, Maria Andrejczyk, Gabriela Andrukonis.

Memoriał im. J. Kusocińskiego w Chorzowie – 2024, od lewej: Gabriela Andrukonis, Cezary Wojna, Maria Andrejczyk (zbiory C. Wojna).

Akredytacja, Mistrzostwa Europy – Rzym 2024 (zbiory C. Wojna).

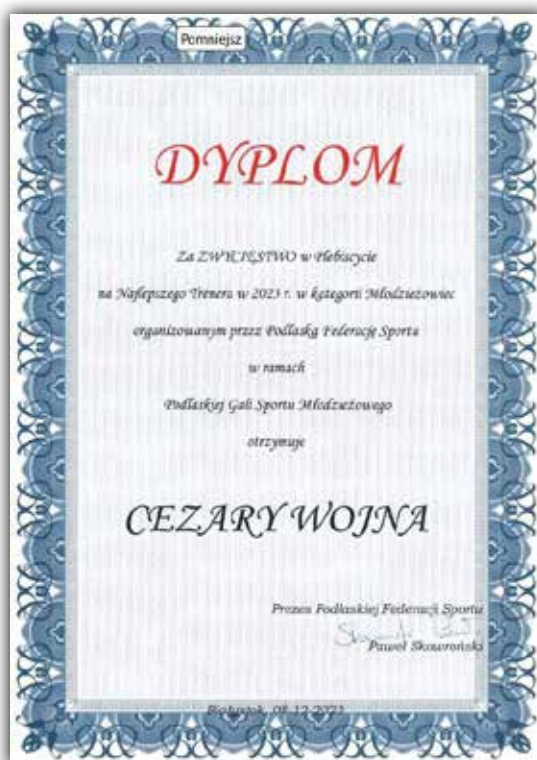
Z okazji Dnia Nauczyciela w 2022 r. otrzymał nagrodę Burmistrza m. Supraśla dr. Radosława Dobrowolskiego. Odznaczony przez Ministra Sportu i Turystyki w 2022 r. został brązową odznaką „Za zasługi dla sportu”. W 2022 r. otrzymał dyplom gratulacyjny Polskiego Związku Lekkiej Atletyki za działalność w programie Lekkoatletyka dla Każdego jako trener *Najlepszy z najlepszych*.

Dyplom gratulacyjny PZLA za działalność w programie LDK (zbiory C. Wojna).

Nagroda burmistrza m. Supraśla dr. Radosława Dobrowolskiego (zbiory C. Wojna).

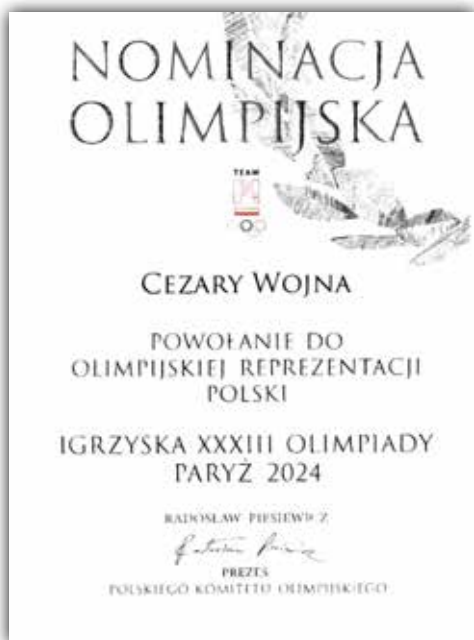

Dyplom Podlaskiej Federacji Sportu (zbiory C. Wojna).

Odznaka Za zasługi dla sportu.

W dniu 18 lipca 2024 r. w Centrum Olimpijskim PKOL-u w Warszawie odbyła się uroczystość wręczenia sportowcom i trenerom oraz osobom współpracującym nominacji do Olimpijskiej Reprezentacji Polski na XXXIII Letnie Igrzyska Olimpijskie – Paryż 2024. Cezary Wojna został powołany w charakterze trenera. Do jego obowiązków należała opieka szkoleniowa nad zawodnikami startującymi w rzucie oszczepem: Maria Andrejczyk, Marcin Krukowski, Cyprian Mrzygłód, Dawid Wegner .

Nominacja olimpijska, Cezary Wojna –Paryż – 2024 (zbiory C. Wojna).

Akredytacja olimpijska, Cezary Wojna – Paryż – 2024 (zbiory C. Wojna).

Po ślubowaniu olimpijskim, składanie podpisów (zbiory PKOL).

Po ślubowaniu olimpijskim z Marią Andrejczyk (zbiory M. Andrejczyk).

Cezary Wojna w parku na tle ratusza w Supraślu (zbiory C. Wojna).

Igrzyska Olimpijskie – Paryż 2024.

Igrzyska Olimpijskie Paryż – 2024, Stade de France (zbiory C. Wojna).

Igrzyska Olimpijskie – Paryż 2024, od lewej C. Wojna, K. Węglarski, R. Olszewski.

WOSIEK JACEK

Urodził się 10 maja 1975 r. w Sarnówku. Uczęszczał do Technikum Elektrycznego w Skarżysku Kamiennej, które ukończył w 1995 r. Absolwent Akademii Wychowania Fizycznego we Wrocławiu, którą ukończył z wyróżnieniem w 2001 r.

Lekką atletykę uprawiał w Granacie Skarżysko, gdzie jego trenerem był Krzysztof Woliński. Specjalizował się w biegach średnich i w biegach przez przeszkody. Największy sukces sportowy: to zdobycie srebrnego medalu na Ogólnopolskiej Spartakiadzie Młodzieży, mającej rangę Mistrzostw Polski juniorów młodszych w Kielcach w 1992 r., w biegu na 2.000 m przez przeszkody, oraz 5 miejsce na Mistrzostwach Polski Juniorów w 1994 r., w biegu na 2.000 m przez przeszkody z rezultatem 5:52.88. min, był to wówczas jego nowy rekord życiowy. W 1994 r. w biegu na 1.000 m legitymował się wynikiem 2;35,6 min.

Jacek Wosiek zawodnik STS Skarżysko(zbiory KKL).

Mistrzostwa Polski juniorów, z nr 10 Jacek Wosiek (zbiory KKL).

„Życiówka” Świta

W niedzielę nasi sportowcy spisali się równie dobrze

W drugiej serii **Marcin Świt** postąpił oszczędnie na odległość 60 m 52 cm. To był nokaut dla rywali, z których najlepszy rzucił prawie cztery metry mniej niż oszczędnik Budowlanych (nowy rekord życiowy).

Słabe, jak na kulomiotkę warunki fizyczne nie przeszkodziły **Agnieszce Bojdzinskiej** w odniesieniu kolejnego sukcesu. W pierwszej serii pchnęła kulę na odległość 12,85 m, co dało jej srebrny medal, drugi w mistrzostwach.

Jacek Wosiek, junior mł. **Granatu Skarżysko**, pobił swój dystans 200 m z przeszkodami dokładnie tak, jak ustalili to z trenerem **Krzysztofem Wolińskim**. Bieniecki z Chorzowa był nie do po-

konania, mógł więc spokojnie zdążyć do mety, z dużą przewagą. Po nim, z taką samą przewagą nad kolejnym biegaczem, przybiegli po srebrny medal **Jacek**.

Zwycięstwo juniorek **Zaka** w sztafecie 4x400 m było miłym akcentem na zakończenie kieleckich zawodów. Faworytki nie zawiodły. Już **Małgorzata Sambor** uzyskała na pierwszym okrążeniu kilkumetrową przewagę, którą powiększyła **Małgorzata Jamróz**. Na trzeciej zmianie **Iwona Rożej** utrzymała dystans do rywalki i **Anna Zielińska**, zwycięsko zakończyła ostatnie okrążenie, by zginać... w objęciach koleżanek i trenerów.

W niedzielnych finałach startowali tak: 2000 m z przeszk. – jun. mł. – **Wiesław Szewczyk** (Granat, 4 m), **Michał Koselnik** (Granat, 5 m), 2000 m przeszk. jun. – **Grzegorz Urgacz** (Granat, 9 m), skok o tyczce jun. – **Adam Gębski** (Zak, 7 m), 200 m jun. mł. – **Rafał Mazurczak** (Novi-Bis, 5 m), pchnięcie kulą jun. – **Agnieszka Skowerska** (Budowlani, 8 m), 1500 m jun. – **Elżbieta Con** (Zak, 10 m), 1500 m jun. mł. – **Paweł Lisicki** (MZKS Kozienice, 5 m), 110 m ppt. jun. – **Grzegorz Lipiński** (Budowlani, 5 m), 110 m ppt. jun. mł. – **Jarostaw Kalbarczyk** (Radomiak, 5 m). (sts)

• **Artur Błasiński** – „To był dla mnie dość prosty bieg. Od połowy dystansu wiedziałem już, że wygram, tylko przyciąłem się na finisz. Byłem dobrze przygotowany fizycznie i psychicznie”.

• **Marcin Świt** – „Miałem dziś życiową formę. Czuję się wspinał, a przecież po raz pierwszy rzucałem po wyleczeniu kontuzji”.

• **Anna Zielińska** (biegła na ostatniej zmianie sztafety 4x400) – „Nie przypuszczałam, że wyjdzie tak świetnie. Zrewanżowałam się za wczorajszą porażkę w biegu indywidualnym”.

• **Rafał Mazurczak** – „Wczoraj byłem schorowanym Rafałem. Od dziś jestem innym człowiekiem. Dziękuję rodzicom, trenerowi i wszystkim z klubu, którzy mnie dopingowali”.

• **Violetta Wojtasik** – „Nie wiem co się stało. Po prostu nie miałam już siły...”

• **Jarostaw Kalbarczyk** – „Przez ostatni tydzień leczyłem kontuzję. Nie miałem treningów na płotkach i to dało o sobie znać podczas biegu”.

• **Jacek Wosiek** – „Już 300 m przed metą czułem dużą radość i satysfakcję ze srebrnego medalu. To był mój pierwszy dobry występ w tym roku i największy sukces” (sts)

Echo Dnia 1992, nr 140.

W dniu 14 marca 1993 r. w Płocku na przełajowych Mistrzostwach Polski juniorów w biegu na 3 km uplasował się na 9 miejscu. W tym samym roku startując na Mistrzostwach Polski juniorów w biegu 2.000 m przez przeszkody uplasował się na miejscu szóstym osiągając wynik 6:00,60 min. Był członkiem kadry narodowej juniorów.

Jako szkoleniowiec rozpoczął pracę już podczas studiów, w październiku 2000 r. został zatrudniony w klubie AZS AWF Wrocław, w którym pracuje do chwili obecnej jako trener biegów średnich i długich. Z Jackiem Wośkiem współpracują zawodniczki i zawodnicy między innymi z takich klubów jak: AZS UWM Olsztyn, MLKS Echo Twardogóra, MKS MOS Wrocław, SMKS Parasol Wrocław, KS Stal LA Ostrów Wlkp.

Po ukończeniu studiów pracował charakterze nauczyciela wychowania fizycznego w Gimnazjum nr 24 (2004 – 2017) oraz w szkołach podstawowych m. Wrocławia w SP nr 83 (2017-2018), w SP nr 40 (2018-2022). W latach 2009 – 2014 był zatrudniony jako wykładowca akademicki w Wyższej Szkole Edukacja w Sporcie we Wrocławiu.

Współpracę z Polskim Związkiem Lekkiej Atletyki rozpoczął w 2022 r., związek zaproponował mu prowadzenie kadry narodowej maratonek. Jako szkoleniowiec

największe sukcesy odniósł w pracy z kobietami, specjalizuje się w biegach długich, *ma opinię specjalisty od treningu kobiet*. Jego podopieczni wywalczyli ponad 100 medali na Mistrzostwach Polski w różnych kategoriach. W gronie reprezentantów kraju wśród jego podopiecznych widnieją: Karolina Nadolska, Julia Budniak, Agnieszka Mierzejewska, Dominika Napieraj, Aleksandra Lisowska, Joanna Podolska, Dorota Silarska, Krzysztof Stefanowicz, Łukasz Józwiak, Dariusz Borałyński, Robert Kulik. Podopieczny trenera Jacka Wosiek zawodnik KS AZS AWF Wrocław/Wosiek Team, Michał Wójcik okazał się zwycięzcą prestiżowego biegu ulicznego im. Klaudiusza Ptolemeusza rozgrywanego w Kaliszu w 2021 r.¹

Michał Wójcik na mecie biegu ulicznego w Kaliszu (zbiory K.Kisiel).

Trener Jacek Wosik w akcji (zbiory K. Kisiel).

¹ Kisiel J., Kisiel K.: *Kaliski bieg uliczny im. Klaudiusza Ptolemeusza w latach 1981 – 2023*. Kalisz 2024, Tom II s. 552.

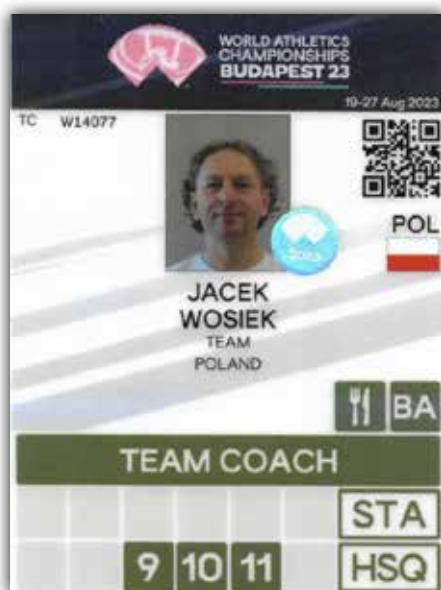

Nominacja na Mistrzostwa Europy, Monachium – 2022 (zbiory J. Wosiek).

Największy sukces zawodowy trenera Jacka Wośka to zdobycie tytułu Mistrzyni Europy i złotego medalu w biegu maratońskim przez Aleksandrę Lisowską w Monachium w 2022 r. oraz wywalczenie medalu brązowego w tych mistrzostwach przez zespół pań biegnący w składzie: Aleksandra Lisowska, Angelika Mach i Monikę Jackiewicz.

Akredytacja Mistrzostw Europy, Monachium – 2022 (zbiory J. Wosiek).

Akredytacja Mistrzostwa Świata, Budapeszt – 2023 (zbiory J. Wosiek).

Akredytacja Mistrzostwa Europy – Rzym 2024(zbiory J. Wosiek).

Akredytacja olimpijska, Paryż – 2024(zbiory J. Wosiek).

Reprezentacja Polski na Mistrzostwach Europy, Monachium – 2022 (czwarty z lewej J. Wosiek).

Mistrzostwa Europy Monachium, brązowe medalistki Monika Jackiewicz, Aleksandra Lisowska, Angelika Mach (zbiory M. Biczuk).

Mistrzostwa Europy Aleksandra Lisowska i Jacek Wośiek z medalami (zbiory A. Lisowska).

Mistrzostwa Europy Aleksandra Lisowska i Jacek Wośiek (zbiory A. Lisowska).

Mistrzostwa Polski, Międzyrzecz – 2022.

Jacek Wosiek w Kenii (zbiory J. Wosiek).

Święta Wielkanocy w Kenii – 2024 (zbiory J. Wosiek).

Zgrupowanie w Kenii: od lewej Jacek Wosiek, Aleksandra Lisowska, kenijski pacemaker, Bojana Bjeljac, Angelika Mach (zbiory J. Wosiek).

Jacek Wosiek został wyróżniony tytułem Trenera Roku 2022 w lekkoatletyce za osiągnięcia sportowe swoich podopiecznych. W 2016 r. otrzymał złotą odznakę Akademickiego Związku Sportowego.

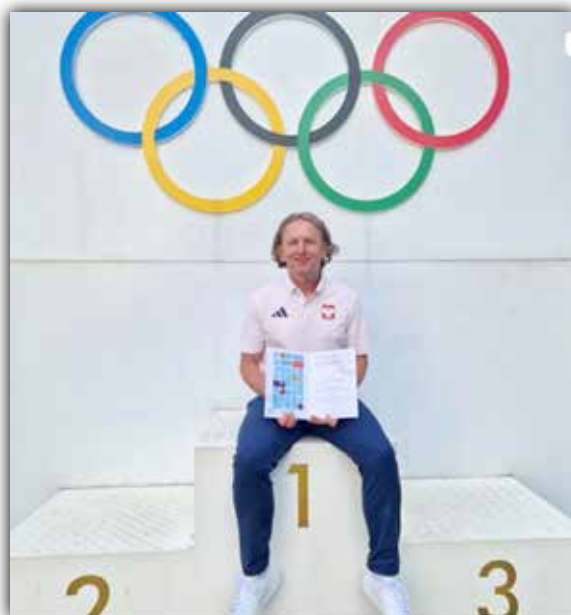

Trener Roku 2022 (zbiory J. Wosiek).

W dniu 18 lipca 2024 r. w siedzibie Polskiego Komitetu Olimpijskiego sportowcy i trenerzy odebrali nominacje olimpijskie. Trener Jacek Wosiek został powołany w charakterze trenera na XXXIII Letnie Igrzyska Olimpijskie w Paryżu. Do jego obowiązków należała opieka szkoleniowa nad zawodniczkami startującymi w biegu maratońskim: Aleksandra Lisowska i Angelika Mach.

Nominacja olimpijska, Paryż – 2024 (zbiory J. Wosiek).

Po ślubowaniu (zbiory J. Wosiek).

Igrzyska Olimpijskie Paryż – 2024, wioska olimpijska (zbiory J. Wosiek).

Igrzyska Olimpijskie Paryż – 2024 (zbiory J. Wosiek).

ZIÓŁKOWSKI SZYMON

Urodził się 1 lipca 1976 r. w Poznaniu w bardzo usportowionej, inteligentnej rodzinie Jerzego i Elżbiety Ziółkowskich. Uczęszczał do Liceum Zawodowego w Poznaniu, ze specjalnością obróbka skrawaniem. Po maturze ukończył studia licencjackie z matematyki na Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza.

Lekkoatletykę zaczął uprawiać w 1985 r. w AZS Poznań, z którym to klubem pozostał związany przez cały okres swej trwającej do lipca 2016 r. kariery sportowej. Specjalizował się w rzucie młotem. Zainteresowanie właśnie tą konkurencją otrzymał wraz z genami ojca, który był młociarzem (1958-1961) miejscowego *Energetyka* (rekord życiowy 54.80). To właśnie on zaprowadził 13-letniego syna do „swojego trenera” Czesława Cybulskiego, który zajął się kontynuacją sportowych zainteresowań rodziny Ziółkowskich (siostra Michalina i brat Paweł też próbowali szczęścia w sporcie). Poznański szkoleniowiec mający ogromne doświadczenie w pracy z młociarzami (Ireneusz Golda, Mariusz Tomaszewski) spotkał – jak się okazało – bardzo zdolnego ucznia.

Szymon Ziółkowski w swojej karierze sportowej w Mistrzostwach Polski czternastokrotnie stawał na najwyższym miejscu na podium, ustanowił sześć nowych krajowych rekordów. Bardzo szybko zaznaczył swą obecność na międzynarodowych arenach sportowych debiutując w 1994 r. w Mistrzostwach Świata juniorów w Lizbonie zdobył tytuł mistrzowski a taki sam na Mistrzostwach Europy juniorów w Nyiregyhaza na Węgrzech w 1995 r¹. W tym samym roku startując w swoich pierwszych w Mistrzostwach Świata seniorów w Göteborgu odpadł w eliminacjach.

Gazeta Lubuska 1995, nr 176

W 1996 r. zadebiutował na Igrzyskach Olimpijskich w Atlancie, gdzie zajął w rzucie młotem dziesiąte miejsce uzyskując wynik 76.64m. Start w Mistrzostwach Świata w Sewilli w 1999 r. należy zaliczyć do nieudanych, odpadł w eliminacjach. W kolejnym olimpijskim starciu, w 2000 r. w Sydney, odnotował swoje największe osiągnięcie sportowe, zdobył złoty medal, został Mistrzem Olimpijskim.

W 2001 r. Mistrzostwach Świata w Edmonton, zdobył złoty medal, bijąc rekord życiowy i ustanawiając nowy rekord kraju (83.38). Cztery lata później w Helsinkach wywalczył wicemistrzostwo świata, jednak w marcu 2013 r. IAAF powtórnie zbadała próbki pobrane od młociarzy tych mistrzostw i stwierdziła że sześcioro z nich stosowało doping i ich zdyskwalifikowała. W wyniku czego Szymon Ziółkowski zyskał swój drugi tytuł mistrza świata w rzucie młotem. W międzyczasie zresztą wywalczył w Berlinie w 2009 r. na Mistrzostwach Świata medal srebrny.

¹ *Lekkoatletyczne nadzieje*. Gazeta Lubuska 1995, nr 176, s.6.

Szymon Ziółkowski wystartował jeszcze trzykrotnie na Igrzyskach Olimpijskich w 2004 r. w Atenach odpadając w eliminacjach. Cztery lata później w Pekinie zajął siódme miejsce. Na tym samym miejscu zakończył start w 2012 r. w Londynie.

Spała – 2004. Irena Szewińska i Szymon Ziółkowski (zbiory B. Tomkowski).

Medaliści Mistrzostw Polski – 2011 w rzucie młotem: Paweł Fajdek, Szymon Ziółkowski, Wojciech Nowicki (zbiory PZLA).

Szymon Ziółkowski i Prezydent RP Lech Kaczyński (zbiory Sz. Ziółkowski).

Szymon Ziółkowski jak zawodnik bardzo aktywnie w okresie od 1 stycznia 2010 r. do 31 grudnia 2013 r. działał w radzie zawodniczej Międzynarodowej Federacji Lekkiej Atletyki².

Po zakończeniu kariery sportowej reprezentując Platformę Obywatelską w latach 2015–2020 pełnił funkcję posła w Sejmie VIII kadencji.

Informacja o spotkaniu z kandydatem na posła (zbiory B. Woźniak)

² PZLA: Szymon Ziółkowski w Komisji Zawodniczej IAAF. pzla.pl, 13 sierpnia 2009. (dostęp 14.08.2009).

Szymon Ziółkowski odbierający z rąk przewodniczącego Państwowej Komisji Wyborczej Wojciecha Hermelińskiego zaświadczenie o wyborze na posła VIII kadencji Sejmu (zbiory Sz. Ziółkowski).

Za zasługi dla rozwoju i upowszechniania sportu za osiągnięcia sportowe, za promowanie Polski na arenie międzynarodowej Szymon Ziółkowski został odznaczony: Krzyżem Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski, Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski, Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski³.

W 2001 r. zajął 8. miejsce w plebiscycie Europejskiej Federacji Lekkoatletycznej (EAA) na najlepszego lekkoatletę Europy. W latach 2000–2001, w plebiscycie Przeglądu Sportowego na najlepszego polskiego sportowca dwukrotnie plasował się na trzeciej pozycji⁴. W latach 2001 i 2005 zdobył Złote Kolce – nagrodę dla najlepszego polskiego lekkoatlety sezonu. Wyróżniony został tytułem „Giganta 2001” przez poznański oddział „Gazety Wyborczej”. Został uznany za najlepszego polskiego młociarza stulecia 1919–2019 według Polskiego Związku Lekkiej Atletyki⁵.

Po uzyskaniu uprawnień instruktora lekkiej atletyki, Szymon Ziółkowski z dniem 1 listopada 2020 r. został szkoleniowcem Pawła Fajdka.

³ Medaliści Igrzysk Olimpijskich w Tokio odznaczeni przez Prezydenta RP. prezydent.pl, 31 sierpnia 2021. (dostęp 31.08.2012).

⁴ Plebiscyt rok po roku – 2001. przegladSPORTOWY.pl, 25 listopada 2008. (dostęp 07.08.2015).

⁵ Najlepsi lekkoatleci Polski 100-lecia 1919–2019. pzla.pl, 22 grudnia 2019. (dostęp 02.01.2020).

Szymon Ziółkowski i Paweł Fajdek na treningu (zbiory kierunektokio.pl).

Mistrz i uczeń (zbiory M. Biczuk).

Szymon Ziółkowski w charakterze trenera na I.O. w Tokio – 2020 (zbiory M. Biczek).

Igrzyska Olimpijskie Tokio – 2020 (zbiory M. Biczek).

Małgorzata Hołub, Malwina Kopron, Szymon Ziółkowski (zbiory PKOl).

Mistrz świata Paweł Wojciechowski i mistrz olimpijski Szymon Ziółkowski.

Szymon Ziółkowski został powołany przez Polski Komitet Olimpijski w charakterze trenera na XXXII Letnie Igrzyska Olimpijskie w Tokio. Do jego obowiązków należała opieka szkoleniowa nad szkolonym przez niego młociarzem Pawłem Fajdkiem. Okazało się, że współpraca tych dwóch znakomitych zawodników,

z których jeden występował już w charakterze szkoleniowca przyniosła sukces. Paweł Fajdek wywalczył medal brązowy.

Szymon Ziółkowski jest bardzo mocno zaangażowany w działalność społeczną chętnie i często bierze udział we wszelkich akcjach charytatywnych a także spotkaniach z młodzieżą.

Paweł Fajdek i Szymon Ziółkowski (Zbiory PAP).

Wiosłowanie dla Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy (zbiory WOŚP).

Akcja wspierająca transplantacje (zbiory Sz. Ziółkowski).

Spotkanie z młodzieżą UKS 12 Kalisz na zawodach w Żerkowie (zbiory K. Kisiel).

SZYMON ZIÓŁKOWSKI MISTRZ OLIMPIJSKI I ŚWIATA W RZUCIE MŁOTEM

„Bieda jest, a nie system”

Jesteśmy już po wyborach w Polskim Związku Lekkiej Atletyki – na stanowisku prezesa pozostał Jerzy Szczech. Jako marszałek senior naszej reprezentacji narodowej jest pan z tego zadowolony?

Potężny, zobaczmy. Przecież to druga kadencja prezesa, wie pan już, czego można się spodziewać.

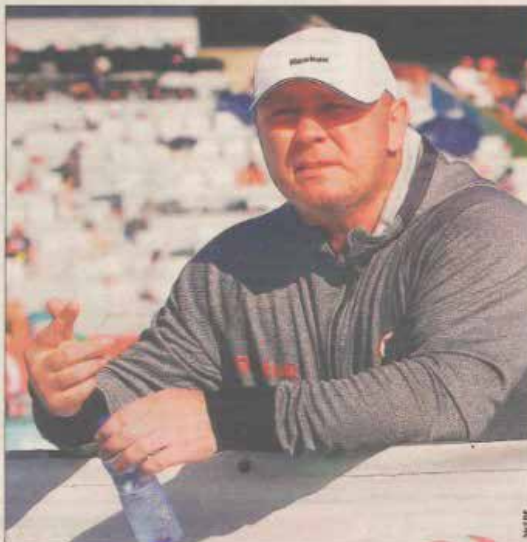
Wiem tyle, że sam prezes nie nie działa. Nawet gdybyśmy wybrali Josepha Ratzingera, to jeżeli systemu sportu w Polsce się nie zmieni, nie da rady pomóc nawet on. Ci wszyscy, którzy oczekują zmian w lekkoatletyce powinni wiedzieć, że sam związek nie za bardzo może na nie wpływać. To ministerstwo odpowiada za sprawy systemowe.

Jest a nasz jakiś system?

Bieda jest, a nie system. Patrząc na naszą infrastrukturę sportową, trzeba jasno powiedzieć, że nasze sukcesy są zwyczajnie ponad stan.

Za sprawy szkoleniowe odpowiada jednak związek. Temat Majewski i Aneta Włodarczyk są jednak na stałe szkolenie, zwłaszcza młodzież. Pan też sądzi?

Szkolenie, przede wszystkim właśnie młodzież, powinno się sędziować na okręgowy związek. Przecież to tam najlepszą wiedzę, kogo i w jakim zakresie szkolić. Ten proces odbywa się jednak centralnie, bo pieniądze płyną z ministerstwa do związku. A im więcej tych pieniędzy płynie, tym więcej centrala ma na obsłudze własnego biura. Z tych państwowych dotacji ileś procent musi być przeznaczonych na te obsługuje, czyli im większa dotacja, tym więcej zostaje w centrali. Nie znam nikogo, kto by się porbił takiego strumienia kasy.

Może się okazać, że na igrzyska 2020 nie będzie miał kto jechać. I pojedzie sam pan prezes.

A co z tym szkoleniem? Najlepsi byli w Klubie Polska – Londyn 2012. Co jednak z tymi, którzy mistrzami jeszcze nie są, a chcą nimi zostać?

Klub Londyn to inna bajka, inna pula, chociaż pieniądze też przechodziły przez zwią-

zek. A na szkolenie dzieciaków PZLA nie daje prawie nic. To kto będzie nas reprezentował za cztery lata na igrzyskach olimpijskich w Rio de Janeiro? Do Brzyził pewnie pojedzie starsi ówarcia, może jeszcze z panem, ale nie zdrowy rozum – powinni jechać też ludzie, którzy teraz są bardzo młodzi.

Cały problem rozbija się o to, że w Polsce nie ma czegoś takiego, jak lokalna infrastruktura sportowa.

Są orliki.

Dobra, ale na orliki nie wytrenuje się kogoś, kto ma startować w igrzyskach

olimpijskich. Nie bądzmy śmieszni. Młodzież ćwicząca z myśli o Rio uczy się teraz w szkołach, studiuje, więc nie może spędzać trzydziu dni w roku na grupowaniach, aby przygotowywać się w pseudodobrych warunkach, czyli naszych COŚ-ach. Dzieciaki i młodzież przeważnie trenują tam, gdzie mieszkają, trzeba im zatem zapewnić warunki, by mieli gdzie ćwiczyć.

Majewski i Włodarczyk są za tym, by przywrócić trenerów klubowych, odpowiedzialnych za rzuty, skoki itd. To krok w dobrym kierunku?

Szkoleniowcy blokowi ostatnio się nie sprawdzili, może poza sprintem, gdzie trener zajmuje się szeroko pojętą szatfela. Patrząc na rzuty wiemy, że to nie funkcjonalne. Specyfika rzutu młotem, dyskiem i pchnięcia kulą jest zupełnie inna. Trudno, by ogarniał to jeden trener. A poza tym, kto miałby nim zostać? Pan Henryk Głuszewski? Pracuje z Tomkiem Majewskim, nie ma więc czasu, by jeździć po Polsce i sprawdzać innych trenerów. Pan Witold Suki też nie ma czasu, szkolił przecież Piotra Małachowskiego i innych dyskoboli.

Czy dwa medale i cztery miejsca w finałach wywalczone na igrzyskach w Londynie to dobry wynik lekkoatletów?

Zaledwie czterema miejscami finałowymi jestem zadowolony. W Pekinie było ich dwadzieścia. Różnica jest, prawda?

Rok po Pekinie odbyły się mistrzostwa świata w Berlinie, gdzie wywalczyliśmy osiem medali. To na pewno zdobyć ponad stół, ale stato się, moim, a nawet trzeba do tego wrócić. Dlaczego teraz jest tak słabo?

Kiedy byłam pięknym i młodym, zostalem mistrzem olimpijskim, a potem mistrzem świata. Później mistrzostwa świata. Doszedłem do wniosku, że aby wrócić na szczyt, najpierw warto się zastanowić nad przyczynami sukcesu, nie porażki. Po mistrzostwach świata w Berlinie tego zabrakło, nikt się nie pochylił nad tym, skąd wziął się taki sukces.

Nie martwi pana, że od Pekinu medale olimpijskie zdobywają tylko młodzież? Co z innymi kandydatami?

Tycząc w Londynie się nie udało. W Pekinie też nie.

No tak, prawda, że w temacie Pekinu było słabo, na któregoś olimpijczyka ktoś liczył, został natomiast światu. Imi? A w kontekście zdobywania medalu nie tak dawno była już Aneta Włodarczyk i Artur Partyka, była szatfela czterech osób. Zawsze i wszędzie musimy na nich liczyć.

A w Londynie panowie szatfeli napierali na siebie, dryz sobą w barierach, pan raz pytam – w czym może

Na orliki nie wytrenuje się kogoś, kto ma startować w igrzyskach. Nie bądzmy śmieszni.

zrobićwać medale? To jak gdybyś miał swojego związku wamił panu w eroli i zapowiedział, że daśi nie stawiać na niego, tylko na zwiastu, to on ciaryz będzie nasz i nie tyrydzi.

Przecież nie jest tak, że nie nacisz się tylko do trenera.

No nie, ale informacja w naszym sporcie po to, że tylko mistrzostwa i olimpiady mają gdzie trenować.

A Partyka gdzie trenował?

W Spale przesładywał. Ale on skończył około 275 lat temu, tak że w chwili w naszym sporcie.

Od tamtego czasu aż do nie poprawiło.

Nie jest pan przed nie wstąpił. Nie bądzmy trapił, że o zawodniczy, którzy w ten strz nie zmieści, a nie jeszcze wypracowa, nie może się okazać, że na igrzyska 2020 nie będzie miał kto jechać, i pojedzie sam pan prezes.

ROZMOWAŁ MAREK KOWALCZAK

Głos Wielkopolski

W okresie między olimpijskim Szymon Ziółkowski pełnił obowiązki trenera kadry narodowej Polskiego Związku Lekkiej Atletyki, odpowiedzialnego za szkolenie młodzieży Pawła Fajdka. W tym okresie jego podopieczny wywalczył złoty medal na mistrzostwach świata w Eugene /USA/ w 2022 r. a na kolejnych w Budapeszcie w 2023 r. uplasował się na czwartym miejscu.

Szymon Ziółkowski i Paweł Fajdek w drodze na Śnieżkę (zbiory Sz. Ziółkowski).

Paweł Fajdek po zdobyciu złotego medalu z trenerem Szymonem Ziółkowskim w Oregonie.

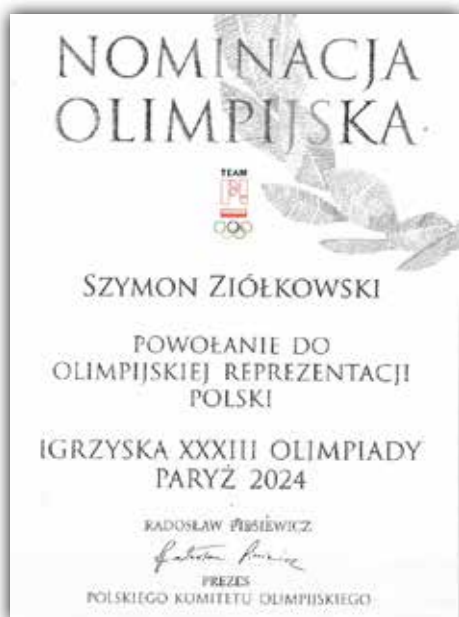

Szymon Ziółkowski udziela wywiadu redaktorowi Rafale Bała. Mistrzostwa Świata – 2022 (zbiory P. Skraba).

W dniu 18 lipca 2024 r. w siedzibie Polskiego Komitetu Olimpijskiego sportowcy i trenerzy odebrali nominacje olimpijskie. Trener Szymon Ziółkowski został powołany w charakterze trenera na XXXIII Letnie Igrzyska Olimpijskie w Paryżu. Do jego obowiązków należała podobnie jak na poprzednich igrzyskach w Tokio opieka szkoleniowa nad młociarzem Pawłem Fajdkiem.

Przysięgę olimpijską składają: Aleksandra Mirosław i Szymon Ziółkowski (zbiory PKOl).

Nominacja olimpijska Szymona Ziółkowskiego (zbiory Sz. Ziółkowskiego).

Akredytacja olimpijska Paryż – 2024 (zbiory Sz. Ziółkowskiego).

Po wręczeniu nominacji nastąpił akt ślubowania olimpijskiego. Rotę przysięgi w imieniu zawodniczek i zawodników odczytała Aleksandra Mirosław (wspinaczka sportowa), a w imieniu trenerów i osób towarzyszących Szymon Ziółkowski (lekkoatleta)⁶.

Na trybunach Stade de France.

⁶ <https://olimpijski.pl/pierwsza-grupa-polskich-olimpijczykow-odebrala-nominacje/> (dostęp 19.07.2024).

Po olimpijskim ślubowaniu Szymon Ziółkowski i Paweł Fajdek, Patryk Ocypa.

Na olimpijskim stadionie: Szymon Ziółkowski, Paweł Fajdek, Patryk Ocypa.

Konkurs rzutu młotem – Paryż (zbiory M. Biczuk).

Wymiana uwag podczas konkursu (zbiory M. Biczuk).

KISIEL KRZYSZTOF

Trener klasy mistrzowskiej w lekkiej atletyce. Ukończył studia na Akademii Wychowania Fizycznego w Poznaniu. Jako szkoleniowiec prowadził zajęcia z grupami młodzieżowymi już podczas studiów. Specjalizujący się w konkurencji chodu sportowego, z którym jest związany jako: zawodnik, szkoleniowiec, działacz od 1965 r. Czynny trener prowadzący aktualnie szkolenie chodźarzy od kategorii młodzika do czołówki światowej.

Od 1977 roku do chwili obecnej trener reprezentacji narodowej juniorów i seniorów w Polskim Związku Lekkiej Atletyki, odpowiedzialny za chód sportowy. Jego wychowankowie zdobywali medale na Mistrzostwach Polskich w różnych kategoriach wiekowych a podopieczni w kadrze narodowej na Igrzyskach Olimpijskich, Mistrzostwach Świata, Mistrzostwach kontynentu a także w rozgrywkach pucharowych świata i Europy.

W latach 1975-2000 członek zarządu Kaliskiego Okręgowego Związku Lekkiej Atletyki. W latach 1996-2008 członek Zarządu Polskiego Związku Lekkiej Atletyki. Od 2006 członek Zarządu Wielkopolskiego Związku Lekkiej Atletyki. Uczestnik siedmiu Igrzysk Olimpijskich od Barcelony 1992 do Paryża 2024 i Mistrzostw Świata seniorów od Tokio 1991 do Budapesztu 2023. Członek Kaliskiego Towarzystwa Przyjaciół Nauk, członek Komisji Statystycznej i Historycznej PZLA. Współpracuje z Uniwersytetem im. Mateja Bela w Bańskiej Bystrzycy. Autor ponad w100 opracowań naukowych poświęconych historii lekkiej atletyki oraz teorii i metodyce treningu chodu sportowego. Doktor nauk o kulturze fizycznej.

KISIEL JAROSŁAW

Doktor nauk o kulturze fizycznej. Badacz teorii i metodologii treningu sportowego. Instruktor lekkiej atletyki w Uczniowskim Klubie 12 w Kaliszu. Sędzia lekkoatletyczny II klasy z uprawnieniami sędziego oceniającego chód sportowy. Członek Kaliskiego Towarzystwa Przyjaciół Nauk i Komisji Statystycznej i Historycznej PZLA. Jest autorem 24 publikacji poświęconych teorii i metodologii treningu oraz historii lekkiej atletyki.

